

ระเบียบกองทัพบก
ว่าด้วย การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด
พ.ศ. 2547

เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการทำลายกระสุน และวัตถุระเบิดของกองทัพบก เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและถูกต้อง ซึ่งจะเป็นผลให้เกิดความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกองทัพบก ว่าด้วย การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด พ.ศ.2547” ประกอบด้วยระเบียบ และผนวกประกอบระเบียบ

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกคำสั่ง กองทัพบก ที่ 209/16226 ลง 3 สิงหาคม 2498 เรื่อง จำหน่ายหนังสือตำราในราชการ ซึ่งให้หน่วยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ยึดถือเป็นหลักในการทำลายกระสุนวัตถุระเบิด ของกรมสรรพาวุธทหารบก

บรรดาระเบียบ หรือ คำสั่งอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ให้ เจ้ากรมส่งกำลังบำรุงทหารบก เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ตอนที่ 1

คำจำกัดความ

ข้อ 5 คำจำกัดความที่ใช้ในระเบียบนี้

5.1 กระสุน หมายถึง วัตถุซึ่งสร้างขึ้นเป็นพิเศษ บรรจุวัตถุระเบิด หรือวัตถุเคมีหรือรวมกัน โดยการขับเคลื่อนจากอาวุธ การวาง การขว้าง หรือการทิ้ง อันจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายหรือความเสียหาย หรือการรบกวนต่อชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งหมายรวมถึงกระสุนที่ใช้รบได้ และใช้รบไม่ได้ รวมทั้งดินระเบิดที่ใช้ในการทำลาย และส่วนประกอบในการจุดระเบิด ได้แก่ กระสุนปืนเล็ก กระสุนปืนใหญ่ ลูกกระเบิดขว้าง เป็นต้น

5.2 วัตถุระเบิด หมายถึง สารประกอบ หรือสารผสม ซึ่งเมื่อได้รับความร้อน หรือการกระทำทางกลที่เหมาะสม จะเกิดการสลายตัวโดยทันที ทำให้เกิดความร้อนและแรงดันจำนวนมาก ได้แก่ วัตถุระเบิดแรงสูงและวัตถุระเบิดแรงต่ำ

5.2.1 วัตถุระเบิดแรงต่ำ (Low Explosive) หมายถึง วัตถุระเบิดที่มีอัตราการสลายตัวโดยประมาณ ตั้งแต่ 1/3 เมตรต่อวินาที ถึง 400 เมตรต่อวินาที ซึ่งเรียกรสลายตัวเช่นนี้ว่า “การลุกไหม้อย่างรุนแรง” (Deflagration) วัตถุระเบิดแรงต่ำ ได้แก่ ดินดำ ดินส่งกระสุน เป็นต้น

5.2.2 วัตถุระเบิดแรงสูง (High Explosive) หมายถึง วัตถุระเบิดที่มีอัตราการสลายตัวโดยประมาณ ตั้งแต่ 1,000 เมตรต่อวินาที ถึง 8,500 เมตรต่อวินาที ซึ่งเรียกการสลายตัวเช่นนี้ว่า “การปะทุ” (Detonation) วัตถุระเบิดแรงสูง ได้แก่ ทีเอ็นที เททริล คอมโปสิชัน-ซี เป็นต้น

5.3 วัตถุเคมี หมายถึง ของแข็ง , ของเหลว หรือแก๊ส ซึ่งอาศัยคุณสมบัติทางเคมี ก่อให้เกิดการสังหาร การบาดเจ็บ หรือรบกวนต่อชีวิตและทรัพย์สิน การทำมาฉ้อโกง การให้ควินสัญญาณ และการก่อเพลิง

5.4 ไพโรเทคนิค (Pyrotechnic) หมายถึง กระสุนที่ใช้สำหรับส่องสว่าง ส่งสัญญาณ และ/หรือ ให้ผลในด้านแสงและเสียงเทียมของจริง ได้แก่ พลุสัญญาณ พลุส่องสว่าง กับระเบิดเทียม ลูกกระเบิดขว้างเทียม ประทัด เป็นต้น

5.5 กระสุนและวัตถุระเบิดเสื่อมสภาพที่ต้องทำลาย หมายถึง กระสุนที่มีองค์ประกอบเสื่อมสภาพไม่ทำงานตามความมุ่งหมาย หรือ ใช้การไม่ได้ ซ่อมไม่ได้ วัตถุระเบิดหรือไพโรเทคนิคที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเคมี ทำให้คุณสมบัติเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ตามความเห็นของ กรมสรรพาวุธทหารบก กรมวิทยาศาสตร์ทหารบก ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

5.6 กระสุนชำรุดที่ต้องทำลาย หมายถึง กระสุนที่มีองค์ประกอบไม่ครบ, ใช้การไม่ได้ ซ่อมไม่ได้ ได้แก่ สลักนิรภัยหลุดหาย, ปลอกกระสุนบุบ, แหวนรัดท้ายขาด หรือเสียรูปทรง เป็นต้น ตามความเห็นของกรมสรรพาวุธทหารบก, กรมวิทยาศาสตร์ทหารบก ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

5.7 กระสุนและวัตถุระเบิดด้าน (กระสุนด้านนอก) หมายถึง กระสุนและวัตถุระเบิดที่เมื่อทำการยิง, การวาง, การขว้าง, การทิ้ง ตามที่ได้ออกแบบไว้แล้ว แต่ไม่ทำงานตามความมุ่งหมายและไม่เกิดการระเบิด

5.8 กระสุนด้านใน หมายถึง กระสุนที่เมื่อทำการยิงแล้ว ลูกกระสุนไม่เคลื่อนที่ หรือเคลื่อนที่ไม่พ้นปากลำกล้องและไม่เกิดการระเบิด

5.9 กระสุนล้าสมัย หมายถึง กระสุนที่กองทัพบกประกาศให้เป็นกระสุนล้าสมัย

5.10 เจ้าหน้าที่ทำลาย

5.10.1 เจ้าหน้าที่ทำลายประจำ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการทำลายวัตถุระเบิดของกองทัพบก หรือของกองทัพเรือ หรือของกองทัพอากาศ หรือของต่างประเทศ ซึ่งกองทัพบกรับรอง และเป็นผู้ที่ได้รับการบรรจุอยู่ในตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ทำลาย ในหน่วยที่มีภารกิจในการทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด

5.10.2 เจ้าหน้าที่ทำลายเป็นครั้งคราว หมายถึง

5.10.2.1 เจ้าหน้าที่ผู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะเกี่ยวกับกระสุน, วัตถุระเบิด วัตถุเคมีและไพโรเทคนิค ที่มีลักษณะพิเศษ และ/หรือ ต้องใช้วิธีการทำลายแตกต่างไปจากวิธีการทำลายทั่วไปซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก เจ้ากรมสรรพาวุธทหารบก หรือเจ้ากรมวิทยาศาสตร์ทหารบก ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

5.10.2.2 เจ้าหน้าที่ฝ่ายสรรพาวุธที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรทำลาย วัตถุระเบิด, ส่งกำลังกระสุน, ตรวจสอบกระสุน ของกองทัพบก และมีชุดเครื่องทำลายในอัตราของหน่วย

5.10.2.3 เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตามข้อ 5.10.1 ผู้ได้รับการแต่งตั้งโดย เจ้ากรมสรรพาวุธทหารบก, เจ้ากรมวิทยาศาสตร์ทหารบก , ผู้บัญชาการกองบัญชาการช่วยรบ หรือ ผู้บังคับหน่วยส่วนภูมิภาค

5.11 เจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพ

5.11.1 เจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพทั่วไป หมายถึง เจ้าหน้าที่ฝ่ายสรรพาวุธ และเจ้าหน้าที่คลังกระสุนและวัตถุระเบิด ผู้ปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบสภาพทั่วไปด้วยสายตา เพื่อพิจารณาความเรียบร้อยในการเก็บรักษา, การหยิบยก และการรับ-จ่าย กระสุนและวัตถุระเบิด

5.11.2 เจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพทางเทคนิค หมายถึง เจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพทางเทคนิคของกองคลังแสงกรมสรรพาวุธทหารบก, ของกรมวิทยาศาสตร์ทหารบก และของกองพันสรรพาวุธกระสุน กองบัญชาการช่วยรบ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบสภาพกระสุน, วัตถุระเบิด, วัตถุเคมี, ไพโรเทคนิค เพื่อพิจารณา และเสนอให้ดำเนินการตามความเหมาะสมต่อสภาพที่ตรวจพบ

5.12 การทำลาย หมายถึง การกระทำต่อกระสุน, วัตถุระเบิด, วัตถุเคมีและไพโรเทคนิค ให้สิ้นสภาพการใช้งานทางทหาร หรือให้สูญสิ้นไป

5.13 การสำรอง หมายถึง การนำสิ่งบรรจุภายใน เช่น วัตถุระเบิด เป็นต้น ออกจากลูกกระสุน เพื่อให้กระสุนสิ้นสภาพการใช้งานทางทหาร ซึ่งอาจทำได้โดยวิธีทางเคมี หรือการต้ม เป็นต้น

5.14 หน่วยทำลายล้างวัตถุระเบิด หมายถึง หน่วยที่รับผิดชอบในการตรวจค้น พิสูจน์ทราบ รายงาน ประเมินค่า ทำการนิรภัย เก็บกู้ และทำลายสรรพาวุธระเบิดทั้งปวง ซึ่งได้ยิงหรือ ขวางออกไป ทั้งลงมา หรือวางไว้ หรือตั้งชนวนไว้ อยู่ในลักษณะที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อที่ตั้งหน่วย, กำลังพล, ยุทโธปกรณ์ หรือการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังให้ความช่วยเหลือหน่วยงานอื่น ในการทำลายที่เกินขีดความสามารถของหน่วยนั้นๆ อีกด้วย

ตอนที่ 2

ความรับผิดชอบในการทำลาย

ข้อ 6 ความรับผิดชอบในการทำลาย

6.1 กรมสรรพาวุธทหารบก และ กรมวิทยาศาสตร์ทหารบก รับผิดชอบในการอำนวยความสะดวก, ให้คำแนะนำ, ชี้แจง, จัดทำคู่มือทางเทคนิค และกำหนดวิธีการทำลาย ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

6.2 โรงเรียนทหารสรรพาวุธ กรมสรรพาวุธทหารบก รับผิดชอบ

6.2.1 ให้การฝึกศึกษาในเรื่องกระสุน, วัตถุระเบิด, การทำลายวัตถุระเบิด สงครามทุ่นระเบิด กับระเบิด และผลิตนักทำลายวัตถุระเบิดของกองทัพบก

6.2.2 เป็นหน่วยทำลายล้างวัตถุระเบิด เมื่อได้รับคำสั่งจากเจ้ากรมสรรพาวุธทหารบก

6.3 กองคลังแสง กรมสรรพาวุธทหารบก รับผิดชอบในการทำลายตามปกติเกี่ยวกับกระสุนและวัตถุระเบิดที่ชำรุด, เสื่อมสภาพ หรือล้าสมัย รวมทั้งให้การสนับสนุนหน่วยต่างๆ เกี่ยวกับการทำลาย และเป็นหน่วยทำลายล้างวัตถุระเบิดเมื่อได้รับคำสั่งจาก เจ้ากรมสรรพาวุธทหารบก

6.4 ชุดทำลายล้างวัตถุระเบิด กองพันสรรพาวุธกระสุน กองบัญชาการช่วยรบ เป็นหน่วยทำลายล้างวัตถุระเบิด

6.5 ฝ่ายสรรพาวุธในระดับต่างๆ ที่มีเจ้าหน้าที่ทำลายและชุดเครื่องทำลายในอัตรา รับผิดชอบในการทำลายกระสุนเสื่อมสภาพ ซึ่งมีลักษณะที่อาจเป็นอันตราย ไม่ปลอดภัยต่อการเก็บรักษา หรือการหยิบยก เช่น กระสุนที่สลักนิรภัยขาดหาย กระสุนเคมีรั่ว รวมทั้งการทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด ด้าน ในสนามยิงปืน

6.6 หน่วยใช้ หากสงสัยว่ากระสุนและวัตถุระเบิดรายการใด ชำรุด หรือเสื่อมสภาพ หรือไม่ปลอดภัย ให้ร้องขอรับการสนับสนุนจากหน่วยที่ให้การสนับสนุนโดยตรง

ตอนที่ 3

อำนาจในการสั่งการทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด

ข้อ 7 อำนาจในการสั่งการทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด

7.1 กระสุนชำรุด, กระสุนและวัตถุระเบิดเสื่อมสภาพ ของหน่วยใช้, หน่วยส่วนภูมิภาค หรือ กองบัญชาการช่วยรบ ซึ่งได้รับการพิจารณาจากเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพว่า มีลักษณะที่อาจเป็นอันตราย ไม่ปลอดภัยต่อการเก็บรักษา หรือหยิบยก เช่น กระสุนที่สลักนิรภัยขาดหาย กระสุนเคมีรั่ว ให้ผู้บัญชาการกองบัญชาการช่วยรบ หรือผู้บังคับหน่วยส่วนภูมิภาค อนุมัติทำลายได้ทันที สำหรับกระสุนและวัตถุระเบิดของคลังแสง ให้ผู้อำนวยการกองคลังแสง กรมสรรพาวุธทหารบก อนุมัติให้ทำลายได้ แล้วให้หน่วยครอบครอง รายงานผลการทำลาย ตามสายการบังคับบัญชา จนถึงกรมสรรพาวุธทหารบก , กรมวิทยาศาสตร์ทหารบกในส่วนที่เกี่ยวข้อง และรายงานขออนุมัติจำหน่ายตามสายการส่งกำลัง

7.2 กระสุนชำรุด, กระสุนและวัตถุระเบิดเสื่อมสภาพ ใช้การไม่ได้และซ่อมไม่ได้ ที่ต้องจำหน่าย ทำลายตามปกติ เมื่อเจ้ากรมสรรพาวุธทหารบก, เจ้ากรมวิทยาศาสตร์ทหารบก อนุมัติให้จำหน่ายแล้วให้ทำลายได้

7.3 สรรพาวุธระเบิดทั้งปวง ซึ่งได้ยิง หรือขว้างออกไป ทิ้งลงมา หรือวางไว้ หรือตั้งชนวนไว้ อยู่ในลักษณะที่จะก่อให้เกิดอันตราย ต่อที่ตั้งหน่วย, กำลังพล , ยุทโธปกรณ์ หรือการปฏิบัติงาน หรือกระสุนด้านนอก, ด้านใน

7.3.1 ในพื้นที่รับผิดชอบของทหาร ให้ ผู้บัญชาการกองบัญชาการช่วยรบ หรือเทียบเท่าขึ้นไป เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งให้หน่วยทำลายล้างวัตถุระเบิดดำเนินการทำลาย

7.3.2 ในการปฏิบัติภารกิจช่วยเหลือ เก็บกู้และทำลายล้างวัตถุระเบิด เมื่อเกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบของกองทัพภาค และมีการร้องขอ อย่างเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ทำการแทน ให้ แม่ทัพภาค หรือผู้ทำการแทนเป็นผู้มีอำนาจสั่งให้หน่วยทำลายล้างวัตถุระเบิดดำเนินการทำลาย

7.4 กระสุนและวัตถุระเบิดด้านภายในสนามยิงปืน ให้ผู้ใช้สนามยิงปืนรายงานผู้รับผิดชอบสนามยิงปืนทราบ เพื่อสั่งให้ดำเนินการกวาดล้างสนามยิงปืนต่อไป โดยขอรับการสนับสนุนเจ้าหน้าที่ทำลายจากฝ่ายสรรพาวุธ หรือหน่วยทำลายล้างวัตถุระเบิดในพื้นที่นั้น ตามความเหมาะสม

7.5 กระสุนชำรุด, กระสุนและวัตถุระเบิดเสื่อมสภาพ นอกเหนือจากที่กล่าวแล้ว ที่ต้องทำลาย ให้ เจ้ากรมสรรพาวุธทหารบก, เจ้ากรมวิทยาศาสตร์ทหารบก สั่งทำลายในนามผู้บัญชาการทหารบก ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 4

วิธีการทำลาย

ข้อ 8 วิธีการทำลาย

8.1 หน่วยที่มีกระสุนและวัตถุระเบิดที่จะต้องทำลาย

8.1.1 กระสุนและวัตถุระเบิดที่จะต้องจำหน่าย ทำลายตามปกติ ให้รายงานขอ

อนุมัติจำหน่ายและทำลายไปในคราวเดียวกัน ไปยังผู้มีอำนาจสั่งจำหน่ายและทำลาย โดยรายงานตามสายการส่งกำลัง เมื่อได้รับอนุมัติให้จำหน่ายแล้วจึงจะดำเนินการทำลายได้

8.1.2 กระสุนและวัตถุระเบิดที่ไม่ต้องจำหน่าย หรือ ที่ต้องทำลายเนื่องจากไม่ปลอดภัยในการเก็บรักษา หยิบยก ให้รายงานขออนุมัติทำลายไปยังผู้มีอำนาจสั่งทำลาย โดยรายงานตามสายการส่งกำลัง เมื่อได้รับอนุมัติแล้วจึงจะดำเนินการทำลายได้

8.2 การทำลายตามข้อ 7.1, ข้อ 7.2 และ ข้อ 7.5 เมื่อได้รับอนุมัติให้ทำลายได้แล้ว ให้หน่วยที่เกี่ยวข้องนั้นๆ แต่งตั้งคณะกรรมการสังเกตการณ์การทำลาย อย่างน้อย 3 นาย ประกอบด้วย นายทหารสรรพาวุธ 1 นาย เป็นหัวหน้า และแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ทำลาย ตามความจำเป็น เพื่อดำเนินการทำลาย ให้ถูกต้อง, ปลอดภัย และควบคุมการรั่วไหลของกระสุนและวัตถุระเบิด

8.3 ให้หน่วยแจ้งกำหนดการทำลาย ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองของพื้นที่ทำลายทราบล่วงหน้า เพื่อประกาศให้ราษฎรทราบดังนี้

8.3.1 การทำลายในที่ตั้งหน่วยทหาร แจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน

8.3.2 การทำลายนอกที่ตั้งหน่วยทหาร แจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง

หรือ

ตามความจำเป็นของสถานการณ์

8.4 วิธีการทำลาย ให้ทำลายด้วยการเผา หรือ การระเบิด ตามผนวก ค, ง, จ, ช ห้ามทำการฝัง หรือ ทิ้งในกองขยะ หลุม บ่อ หนองน้ำ ลำธาร ทะเล หรือทางน้ำในแผ่นดิน เป็นอันตราย วิธีการทำลายขึ้นอยู่กับ จำนวน ขนาด และภาวะของกระสุน หรือวัตถุระเบิดที่จะทำลาย รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกที่มี และสภาพภูมิประเทศของพื้นที่ทำลาย นอกจากนี้ กรมสรรพาวุธทหารบก, กรมวิทยาศาสตร์ทหารบก ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ยังอาจสั่งการให้ดำเนินการทำลายด้วยวิธีอื่นได้อีกด้วย เช่น การถอดทำลาย การส้ารอกวัตถุระเบิดและการทำลายด้วยวิธีเคมี ฯลฯ

8.5 เมื่อได้ดำเนินการทำลายแล้ว ให้หน่วยที่ขออนุมัติทำลายรายงานผลการปฏิบัติตามหัวข้อที่กำหนดไว้ในระเบียบกองทัพกว่าด้วยการส่งกำลังสิ่งอุปกรณ์ประเภท 5 ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

ตอนที่ 5

อุปกรณ์การทำลาย

ข้อ 9 อุปกรณ์การทำลาย กองทัพบกกำหนดชุดเครื่องทำลายมาตรฐานไว้ 2 แบบ ดังนี้

9.1 ชุดเครื่องทำลายธรรมดา (เชื้อปะทุชนวน)

9.2 ชุดเครื่องทำลายไฟฟ้าและธรรมดา (เชื้อปะทุไฟฟ้า และ เชื้อปะทุชนวน)

9.3 ห้ามใช้อุปกรณ์การจุดระเบิดแบบแสงเครื่อง และไดนาไมท์พลเรือนในการทำลาย
กระสุนและวัตถุระเบิด ในการทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด ต้องใช้วัสดุและอุปกรณ์ที่มาตรฐาน

9.4 รายละเอียดเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ดูได้จาก FM 5 - 25 และ TM 9-1375-213-12

ตอนที่ 6

การปฏิบัติเกี่ยวกับการทำลาย

ข้อ 10 การเลือกพื้นที่ทำลาย

10.1 การทำลายด้วยการเผา พื้นที่ทำลายต้องมีระยะห่างจากคลังกระสุนและวัตถุระเบิด
อาคารที่พักอาศัย อาคารปฏิบัติงาน ถนนสาธารณะ และทางรถไฟให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้ แต่ต้องไม่น้อย
กว่าระยะที่พักอาศัยที่กำหนดตามระเบียบกองทัพกว่าด้วยการเก็บรักษากระสุนและวัตถุระเบิดที่มีผล
บังคับใช้ในปัจจุบัน ต้องคำนึงถึงทิศทางลมและการระเบิดที่อาจเกิดขึ้นระหว่างทำการเผา ต้องใช้สิ่งกำบัง
ตามธรรมชาติระหว่างพื้นที่เผาทำลายกับอาคารปฏิบัติงานและคลังกระสุนและวัตถุระเบิดเท่าที่จะทำได้

10.2 การทำลายด้วยการระเบิด ให้ยึดถือหลัก เช่นเดียวกับการทำลายด้วยการเผา
พื้นที่ทำลายด้วยการระเบิด จะต้องอยู่ห่างจากเส้นทางสาธารณะ ทางรถไฟ อาคารที่พักอาศัย คลัง
กระสุนและวัตถุระเบิด และอาคารปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 2,400 ฟุต (732 เมตร) ถ้าไม่สามารถ
กระทำได้จะต้องใช้หลุมหรือคูตามธรรมชาติที่มีความลึกไม่น้อยกว่า 4 ฟุต เพื่อจำกัดสะเก็ดระเบิด
กระสุนและวัตถุระเบิดที่จะทำลายนั้น จะต้องใช้ดินกลบไม่น้อยกว่า 2 ฟุต เมื่อใช้ดินกลบแห้งดินระเบิด
ทำลายจะต้องประกอบฝักแครงระเบิดกับแห้งดินระเบิดทำลายโดยให้ปลายสายฝักแครงระเบิดโผล่พื้นดินที่กลบ
ขึ้นมาเพื่อประกอบเชือปะทุและต้องไม่ให้ดินที่ไ้กลับหรือสิ่งอื่นใดก่ดทับหรือเสียดสีกับเชือปะทุ พื้นที่
สำหรับการจุดระเบิดด้วยระบบไฟฟ้า ต้องระวังอันตรายจากไฟฟ้าตามรายละเอียดในผนวก ข เพื่อลด
อันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการได้รับประจุไฟฟ้าในอากาศและต้องปฏิบัติตามข้อควรระวังต่างๆ ในการใช้
เชือปะทุไฟฟ้าด้วย

10.3 เส้นทางการบิน พื้นที่ทำลาย ต้องไม่เป็นอุปสรรคขัดขวางต่อเส้นทาง
การบิน

ทั้งนี้ จำเป็นจะต้องประสานกับหน่วยเกี่ยวข้องล่วงหน้าก่อนการทำลายไม่น้อยกว่า 7 วัน หรือตามความ
จำเป็นของสถานการณ์

ข้อ 11 การปฏิบัติในพื้นที่ทำลาย

11.1 การบำรุงรักษาพื้นที่ ภายในรัศมี 200 ฟุต (61 เมตร) จากจุดทำลาย จะต้อง
ขจัดหญ้าแห้ง ใบไม้แห้ง และวัสดุติดไฟได้ออกไปให้หมด ต้องมีอุปกรณ์ดับเพลิงไว้ให้พร้อมที่จะใช้งาน
ได้ทันที ถ้าทำได้ควรรดน้ำตรงจุดทำลายให้เปียกชุ่มภายหลังที่เสร็จการทำลายแต่ละวัน ห้ามใช้พื้นที่
ที่ทำการเผาหรือจุดระเบิดแล้วซ้ำอีกภายใน 24 ชั่วโมง เว้นแต่จะได้อุ่นพื้นที่นั้นให้เปียกชุ่มและได้รับ
การตรวจจากผู้ชำนาญการแล้วเพื่อให้มั่นใจว่าเป็นการปลอดภัยต่อการใช้พื้นที่นั้นซ้ำอีก ห้ามทำการเผา
หรือจุดระเบิดบนพื้นคอนกรีต

11.2 การป้องกันเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานทำลาย ต้องมีเวลามากพอที่จะเดินเข้า
ที่กำบังซึ่งมีการป้องกันทั้งด้านบนและด้านหน้าและอยู่ห่างจากพื้นที่หรือหลุมระเบิดไม่น้อยกว่า 300 ฟุต
(92 เมตร) ได้อย่างปลอดภัย ให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำการจุดระเบิดเพียงผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้ให้สัญญาณการจุด

ระเบิดหลังจากเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงได้เข้าที่กำบังหรืออยู่ในระยะปลอดภัยแล้ว ถ้าใช้ตู้จุดระเบิด เจ้าหน้าที่ผู้จุดระเบิดห้ามต่อสายไฟเข้ากับขั้วตู้จุดระเบิด จนกว่าจะได้ตรวจสอบว่าเจ้าหน้าที่ทุกคนได้เข้าที่กำบังเรียบร้อยแล้วและบริเวณนั้นไม่มีผู้คนอยู่ พื้นที่ทำลายต้องมีสิ่งกำบังแบบถาวรหรือชั่วคราวตามสภาพท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ทุกคนจะต้องปฏิบัติตามระยะปลอดภัยเสมอ เจ้าหน้าที่ทำลายต้องสวมเสื้อผ้าชุดกันไฟในระหว่างปฏิบัติการทำลาย ต้องมีเจ้าหน้าที่อยู่ในพื้นที่อันตรายน้อยที่สุดแต่ต้องไม่น้อยกว่า 2 คน และพื้นที่ทำลายต้องมีโทรศัพท์ หรือวิทยุรับ-ส่ง สำหรับการติดต่อสื่อสาร การจุดระเบิดให้ปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติประจำว่าด้วยการจุดระเบิดอย่างเคร่งครัด

11.3 ระยะปลอดภัยสำหรับการเตรียมดินระเบิดทำลาย เพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการเกิดระเบิดในขณะที่เตรียมดินระเบิดที่ใช้ในการทำลาย เจ้าหน้าที่ทุกคนจะต้องปฏิบัติตามกฎแห่งความปลอดภัยในผนวก จ และข้อควรระวังในการเตรียมดินระเบิดตาม FM 5-25 และ TM 9-1375-213-12 โดยเคร่งครัด

11.4 การเปิดหีบห่อ ต้องนำกระสุนและวัตถุระเบิดที่จะทำลายด้วยการเผาออกจากหีบห่อ เพราะการเผากระสุนและวัตถุระเบิดในที่จำกัด ทำให้เกิดการระเบิดได้

11.5 การกำหนดปริมาณในการทำลาย ต้องกระทำด้วยความรอบคอบ ปริมาณกระสุนและวัตถุระเบิดที่ทำลายแต่ละครั้ง ขึ้นอยู่กับสภาพของท้องถิ่น โดยเริ่มต้นด้วยจำนวนจำกัด แล้วเพิ่มขึ้นทีละน้อย จนถึงจำนวนมากที่สุดที่สามารถทำลายได้ โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินโดยรอบ และไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อพื้นที่ทางพลเรือน

11.6 การรวบรวมกระสุนด้าน กระสุนบางชนิดทำให้ระเบิดได้ค่อนข้างยาก หลังจากจุดระเบิดทุกครั้ง ต้องตรวจพื้นที่โดยรอบ เพื่อรวบรวมสิ่งที่กระเด็นออกไปจากหลุมและยังไม่ระเบิดมาทำลายร่วมกับครั้งต่อไป บางส่วนของกระสุนที่ถูกแรงระเบิดแล้ว อาจเป็นอันตรายต่อการหยิบยก ต้องทำลายด้วยการระเบิด ณ ที่ตรวจพบ กระสุนมีชนวนที่กระเด็นออกไปจากหลุมและไม่ระเบิด ต้องทำลายด้วยการระเบิด ณ ที่ตรวจพบ เพราะชนวนอาจพร้อมทำงานแล้ว

11.7 กระสุนและวัตถุระเบิดที่รอการทำลาย ต้องเก็บไว้ให้ห่างจากที่เก็บวัตถุระเบิดที่ใช้ในการทำลาย และห่างจากกระสุนและวัตถุระเบิดที่กำลังทำลาย ไม่น้อยกว่าระยะปฏิบัติงานที่กำหนดตามระเบียบกองทัพกว่าด้วยการเก็บรักษากระสุนและวัตถุระเบิดที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน และต้องมีการป้องกันจากการจุดตัว หรือการระเบิดโดยบังเอิญจากสะเก็ดระเบิด หม้อไหม้ไฟ ลูกไฟ หรือแรงระเบิดที่เกิดจากการทำลาย

11.8 เจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ทำลายเท่านั้นเป็นผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ทำลาย ให้ใช้เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานน้อยที่สุดเพื่อความปลอดภัย แต่ห้ามปฏิบัติงานตามลำพังคนเดียวเป็นอันตราย

11.9 การรักษาความปลอดภัยในการทำลาย ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาการณ์สัญญาณเตือนภัย และสัญญาณความปลอดภัย ตามความจำเป็น ต้องปักธงสีแดงไว้ตามช่องทางเข้าออกสนามทำลาย เพื่อให้บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องทราบและไม่เข้ามาในพื้นที่อันตรายในขณะที่ปฏิบัติการทำลาย

11.10 การบริการในพื้นที่ทำลาย

11.10.1 รถที่ใช้ชนกระสุนและวัตถุระเบิดไปยังพื้นที่ทำลาย ต้องปฏิบัติตามกฎแห่งความปลอดภัย ตามผนวก จ

11.10.2 เมื่อถึงพื้นที่ทำลายและได้ชนกระสุนและวัตถุระเบิดลง ณ จุดทำลายแล้ว ต้องเคลื่อนรถออกไปยังพื้นที่ที่ปลอดภัย จนกว่าจะเสร็จสิ้นการทำลาย ห้ามเปิดหีบห่อ ขณะรถอยู่ในพื้นที่ทำลาย

11.10.3 หีบห่อของกระสุนหรือวัตถุระเบิดที่จะทำลายในพื้นที่ทำลายต้องกำหนดจุดวาง, ทำการเปิดให้ห่างกัน และห่างจากวัตถุระเบิดที่ได้วางไว้ก่อนแล้วไม่น้อยกว่า 10 ฟุต (3 เมตร) เพื่อป้องกันไฟจากการจุดตัวก่อนเวลาไหม้ลุกลามถึงกัน

11.10.4 หีบห่อที่นำเอากระสุน หรือวัตถุระเบิดออกแล้ว ต้องปิดฝาและนำไปวางไว้ในระยะห่างที่เพียงพอ เพื่อป้องกันไฟลามถึง หรือชำรุดเสียหายระหว่างการเผาวัตถุระเบิด และให้ชนกลับหลังจากได้ส่งกระสุนหรือวัตถุระเบิดที่จะทำลายในครั้งต่อไปแล้ว

11.10.5 เมื่อต้องขนย้ายวัสดุต่างๆ ในพื้นที่ทำลายด้วยรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์แกสโซลีน หรือ ดีเซล จะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ กระสุนหรือวัตถุระเบิดทุกรายการจะต้องบรรจุอยู่ในหีบห่ออย่างถูกต้อง และไม่เปรอะเปื้อนวัตถุระเบิด

ข้อ 12 การทำลายด้วยการเผา

12.1 การตรวจวัตถุระเบิด

12.1.1 ต้องมีวัตถุระเบิดเพียงชนิดเดียวเท่านั้นในการทำลายแต่ละครั้ง

12.1.2 ต้องไม่มีเชื้อปะทุ หรือดินนาระเบิด รวมอยู่กับวัตถุระเบิดที่จะทำลายด้วยการเผาเพราะจะทำให้เกิดการระเบิดได้

12.1.3. ห้ามเผาวัตถุระเบิดแรงสูงเกินกว่าครึ่งละ 200 ปอนด์ (90 กิโลกรัม)

12.2 การเตรียมวัตถุระเบิดสำหรับการเผา

12.2.1. ต้องนำวัตถุระเบิดที่จะเผาออกจากหีบห่อเพื่อป้องกันการระเบิด ยกเว้นการนำออกจากหีบห่อนั้นจะทำให้เกิดอันตรายอันเนื่องจากการเสื่อมสภาพของวัตถุระเบิด

12.2.2 วัตถุระเบิดรวงที่จะทำลายด้วยการเผา ต้องเกลี่ยบนพื้นให้หนาไม่เกินกว่า 3 นิ้ว สามารถเกลี่ยวัตถุระเบิดบนกองวัสดุที่ลุกไหม้ได้ เช่น ชีกับ ฯลฯ โดยกองวัสดุที่ลุกไหม้ได้นี้ ต้องยื่นโผล่พ้นขอบกองวัตถุระเบิดออกไปทุกด้าน

12.2.2.1 วัตถุระเบิดรวงที่แห้ง สามารถเผาโดยไม่ต้องเกลี่ยบนกองวัสดุที่ลุกไหม้ได้ ต้องกำจัดเศษวัตถุระเบิดที่หลงเหลือในพื้นที่เผาทำลายเพื่อความปลอดภัยโดยเจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญทุกครั้ง และห้ามใช้เชื้อเพลิงที่ระเหยง่ายในการเผา

12.2.2.2 การเผาวัตถุระเบิดที่เปียกชื้น ต้องใช้วัสดุที่ลุกไหม้ได้รองวัตถุระเบิดที่จะเผาทำลาย เพื่อให้วัตถุระเบิดนั้นลุกไหม้ได้หมด

12.2.3 การเผาวัตถุระเบิดหลายจุด จะต้องจัดเรียงวัตถุระเบิดเป็นแนวขนานกัน ห่างกันไม่น้อยกว่า 150 ฟุต (46 เมตร) ต้องไม่ใช้ที่เดิมเผาซ้ำอีกภายใน 24 ชั่วโมง นอกจากจะได้อุ่นน้ำจนชุ่ม และได้รับการตรวจสอบแล้ว

12.2.4 วัตถุประสงค์บางชนิดและดินสองวิถี หรือดินทิวีเพลิงบางชนิด เมื่อลูกใหม่จะเกิดควันหรือฝุ่นละอองที่เป็นพิษ จะต้องมีการระบายอากาศที่ดี มีเครื่องป้องกันแก๊สพิษ และคำนึงถึงทิศทางลมอีกด้วย

12.3 การจุดเผาวัตถุประสงค์

12.3.1 ต้องใช้วัสดุที่ลุกไหม้ได้ความยาวไม่น้อยกว่า 25 ฟุต (8 เมตร) และเพียงพอที่จะให้ผู้จุดเดินออกไปยังที่ปลอดภัยได้ วางเรียงต่อออกจากกองวัตถุประสงค์ในทิศทางใต้ลม เพื่อป้องกันลมพัดวัสดุที่ติดไฟไปทางกองวัตถุประสงค์ ซึ่งจะทำให้เกิดการลุกไหม้ก่อนกำหนด

12.3.2 ห้ามจุดเผาวัตถุประสงค์ หรือขบวนวัสดุที่ลุกไหม้ได้โดยตรง ต้องจุดด้วยฝักแคเวลาที่มีความยาวที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้จุดถอนตัวไปยังพื้นที่ปลอดภัยได้ หรือใช้ชนวนใส่ไฟฟ้าบรรจุดินดำจุดด้วยเครื่องจุดไฟฟ้าจากระยะที่ปลอดภัย โดยสามารถใช้ชนวนใส่ไฟฟ้าสองอันหรือมากกว่าต่อรวมกันได้เพื่อความแน่นอนในการจุด

12.3.3 เมื่อใช้ฝักแคเวลาเป็นตัวจุดวัสดุที่ลุกไหม้ได้ ต้องจัดวางฝักแคเวลาให้เป็นเส้นตรง แล้วใช้สิ่งของที่หนัก เช่น หิน ฯลฯ ทับไว้ เพื่อไม่ให้ฝักแคเวลาม้วนกลับขึ้นไป ซึ่งอาจทำให้เกิดการจุดก่อนกำหนด

หมายเหตุ รายละเอียดการทำลายด้วยการเผา ตามผนวก จ

ข้อ 13 การทำลายด้วยการระเบิด

13.1 การทำลายด้วยการระเบิด ใช้ในการทำลายวัตถุประสงค์ และกระสุนที่บรรจุวัตถุประสงค์แรงสูง ได้แก่ ลูกกระเบิดขว้างสังหาร กระสุนปืนใหญ่ชนิดระเบิด ทู่นระเบิด กระสุนถ่ายภาพ ลูกกระเบิดยิงจากเครื่องยิงลูกกระเบิดชนิดระเบิด ลูกกระเบิดอากาศ และหัวรบของจรวดชนิดระเบิดที่ได้ออกแยกส่วนขับเคลื่อนออกแล้ว หรือองค์ประกอบขนาดใหญ่ที่บรรจุวัตถุประสงค์แรงสูง เป็นต้น

13.1.1 การทำลายลูกกระเบิดอากาศ ลูกกระเบิดยิงจากเครื่องยิงลูกกระเบิด หัวรบจรวด และทู่นระเบิดดักถถถึง ให้พิจารณาทำลายจำนวนที่จำกัด เนื่องจากมีวัตถุประสงค์แรงสูงบรรจุประมาณ 50-80% โดยน้ำหนัก และมีเปลือกค่อนข้างบาง

13.1.2 กระสุนที่บรรจุด้วยดินโพรง ต้องทำลายเป็นจำนวนน้อย หรือทำลายทีละนัด ด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่ง

13.1.3 กระสุนรวมและจรวดต้องถอดแยกให้อยู่ในลักษณะเดียวกันกับกระสุนแยกบรรจุเพื่อทำลาย ดินส่งกระสุนและส่วนขับเคลื่อนที่ถอดแยกแล้วให้ทำลายด้วยการเผาโดยมีการป้องกันไม่ให้เกิดการขับเคลื่อนได้ ถ้าไม่สามารถถอดแยกได้ ต้องทำลายทีละนัดด้วยการระเบิดลูกกระสุนหรือหัวรบและส่วนขับเคลื่อนทั้งสองจุดพร้อมๆ กัน

13.2 การใช้ดินระเบิด

13.2.1 กระสุนที่จะทำลายด้วยการระเบิด ต้องวางนอนในหลุม ตามผนวก ง องค์ประกอบต่างๆ ที่จะทำลายรวมด้วย ให้นำมาวางไว้ด้านข้าง วางแท่งดินระเบิดจำนวนที่เพียงพอให้สัมผัสกับด้านบนของลูกกระสุน แล้วยึดให้อยู่กับที่โดยใช้ดินกลบทับ ในบางกรณีอาจใช้วัตถุประสงค์อื่นแทนดินระเบิดทำลายได้ เช่น บังกาโลตอร์ปิโด กระสุนปืนใหญ่ ฯลฯ

13.2.2 ถ้าใช้ดินระเบิดหนึ่งแห่งให้วางนอนทาบบนลูกกระสุน ถ้าใช้ดินระเบิดสองแห่งให้วางซ้อนกัน ถ้าใช้สามแห่งให้วางสองแห่งเรียงชิดติดกันและวางแห่งที่สามข้างบน ถ้าใช้ห้าแห่งให้วางสองชั้นๆละสองก้อนและก้อนที่ห้าวางไว้ทางด้านบน สำหรับแห่งดินระเบิดที่เตรียมสำหรับการจุดระเบิดต้องวางไว้ด้านบนเสมอ

13.2.3 จำนวนดินระเบิดที่พอเหมาะสำหรับการทำลายกระสุนปืนใหญ่แต่ละขนาด ดูได้จากตารางที่ 1 การทำลายลูกระเบิดอากาศดูได้จากตารางที่ 2 น้ำหนักของดินระเบิดนี้พิจารณาจากแห่งดินระเบิด ที่เอ็นที หรือวัตต์ระเบิดที่มีกำลังเทียบเท่าเป็นหลัก

13.2.4 กระสุนที่ได้ถอดชนวนออกแล้ว สามารถใช้ดินระเบิดพลาสติกบรรจุอัดแน่นให้เต็มช่องชนวนแล้วทำการจุดระเบิด

13.2.5 กระสุนปืนใหญ่บางชนิดเมื่อถอดชนวนออกแล้ว ยังมีดินขยายการระเบิด อยู่ในลูกกระสุน สามารถทำลายโดยใช้เชื้อปะทุทางทหารใส่ในช่องชนวนแล้วใช้ดินเหนียวอัดไว้ให้แน่น
ตารางที่ 1 การทำลายกระสุนปืนใหญ่ด้วยการระเบิด

ขนาดของกระสุนปืนใหญ่ที่จะทำลาย	จำนวนดินระเบิดที่ใช้เป็นปอนด์ (ทีเอ็นที)
60 มม. และต่ำกว่า	1/2
เกินกว่า 60 มม. ถึง 90 มม.	1
105 มม. ถึง 155 มม.	1 1/2
8 นิ้ว , 240 มม.	2
10 นิ้ว , 12 นิ้ว	2 1/2
14 นิ้ว , 16 นิ้ว	3

- หมายเหตุ
1. กระสุนที่บรรจุด้วย เอ็กซ์โพลซีฟ-ดี ต้องใช้ดินระเบิดมากกว่าที่กำหนด
 2. คอมโปสิชัน-ซี 4 จำนวน 2 1/2 ปอนด์ เทียบเท่า ทีเอ็นที 3 ปอนด์

ตารางที่ 2 การทำลายลูกระเบิดอากาศ

ขนาดลูกระเบิดอากาศ	จำนวนดินระเบิดที่ใช้เป็นปอนด์ (ทีเอ็นที)
ต่ำกว่า 5 ปอนด์	1/2
ตั้งแต่ 5-10 ปอนด์	1
มากกว่า 10-25 ปอนด์	1 1/2
มากกว่า 25-100 ปอนด์	2
มากกว่า 100 ปอนด์ขึ้นไป	2 1/2

13.3 การจุดระเบิด

13.3.1 การจุดแท่งดินระเบิด ทำได้โดยการจุดระเบิดด้วยระบบเชื้อปะทุขนวน โดยใช้ฝักแคเวลาที่มีความยาวพอสมควรเป็นตัวจุดเชื้อปะทุ หรือจุดระเบิดด้วยระบบไฟฟ้าโดยใช้เชื้อปะทุไฟฟ้าต่อกับสายไฟที่มีความยาวเพียงพอและจุดด้วยตู้จุดระเบิด

13.3.2 เชื้อปะทุที่ใช้ในการจุดดินระเบิดทางทหาร ต้องใช้เชื้อปะทุมาตรฐานทางทหาร เช่น เชื้อปะทุขนวน M7 หรือเชื้อปะทุไฟฟ้า M6 ต้องทำการทดสอบเชื้อปะทุว่ามีกำลังพอจุดดินระเบิดทางทหารหรือไม่ เชื้อปะทุที่มีกำลังน้อย (เชื้อปะทุพลเรือน) อาจไม่มีแรงจุดพอ หรือจุดไม่สมบูรณ์ซึ่งเป็นเหตุให้แท่งดินระเบิดแตกกระจายและเกิดการลุกไหม้ได้

13.3.3 เชื้อปะทุที่ใช้จุดระเบิดทำลาย จะต้องประกอบเข้ากับรูของแท่งดินระเบิดแท่งบนสุด (ถ้าใช้ดินระเบิดมากกว่า 1 แท่ง) และยึดตรึงเชื้อปะทุกับดินระเบิดด้วยจุกเกลียวเสียบเชื้อปะทุหรือด้วยวิธีการอื่นที่เหมาะสม

13.3.4 ให้ใช้ฝักแคระเบิดประกอบแท่งดินระเบิดในการจุดระเบิดทำลายหลายๆ จุดให้ระเบิดพร้อมกัน การจุดระเบิดทำลายใต้พื้นดินหรือใต้น้ำ ต้องให้ปลายสายฝักแคระเบิด โผล่เหนือพื้นดินหรือพื้นน้ำขึ้นมา แล้วต่อเชื้อปะทุกับปลายด้านที่โผล่นั้น

13.3.5 ในกรณีที่จุดระเบิดทำลายใต้น้ำด้วยระบบเชื้อปะทุขนวน การลุกไหม้ของฝักแคเวลาภายใต้การกดดันของน้ำจะทำให้อัตราการลุกไหม้เร็วขึ้นกว่าปกติ จึงห้ามใช้อัตราการลุกไหม้ที่ทดสอบบนพื้นดิน

13.3.6 ใช้ระบบจุดระเบิดคู่เท่าที่ทำได้ เพื่อให้การจุดระเบิดทำได้แน่นอนยิ่งขึ้น โดยการเตรียมดินระเบิดสองชุด อาจเป็นระบบไฟฟ้าสองระบบ ระบบเชื้อปะทุขนวนสองระบบหรือระบบจุดระเบิดคู่ผสม

13.3.7 การจุดระเบิดด้าน ก่อนเข้าไปตรวจสอบต้องรอเวลาอย่างน้อย 30 นาที

หลังจากที่คาดว่าจะระเบิดได้ผ่านพ้นไปแล้ว ยกเว้นการจุดระเบิดด้วยระบบไฟฟ้าเดี่ยวบนพื้นดิน

หมายเหตุ รายละเอียดการทำลายด้วยการระเบิด ตามผนวก ข

ตอนที่ 7

การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิดเฉพาะอย่าง

ข้อ 14 การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิดเฉพาะอย่าง

14.1 ไดนาไมท์พลเรือน สามารถทำลายด้วยการเผาหรือการระเบิด ในการเผาจะต้องเผาไม่เกินครึ่งละสองท่อน หรือไม่เกิน 100 ปอนด์ (45 กิโลกรัม) ต้องเปิดท่อนแล้วนำแท่งไดนาไมท์วางเรียงชั้นเดียวบนกองวัสดุที่ลุกไหม้ได้ ให้มีความกว้างไม่เกินความยาวของแท่งไดนาไมท์ ทียบท่อนไดนาไมท์ที่มีไนโตรกลีเซอรินไหลเยิ้มให้เผาโดยไม่ต้องเปิดท่อน ทียบท่อนไดนาไมท์ที่เปิดแล้วให้แยกเผาต่างหาก ไดนาไมท์ที่เย็นจัดอาจเกิดระเบิดได้ง่ายกว่าปกติจะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ ไดนาไมท์ที่รอการทำลาย ต้องเก็บไว้โดยไม่ให้ถูกแดด

14.2 ดินส่งกระสุน ดินส่งกระสุนพร้อมด้วยดินทิวีเพลิง สามารถทำลายด้วยวิธีเผา โดยไม่ต้องแยกจากกันแต่ต้องถอดฝาครอบป้องกันดินทิวีเพลิงออก ต้องมีการระวังป้องกันดินส่งกระสุน ชับตัวออกไปและการระเบิดที่อาจเกิดขึ้น ดินส่งกระสุนที่บรรจุอยู่ในถุงต้องเผาโดยวางถุงดินเรียงกันโดย ไม่ทับกัน ดินส่งกระสุนที่มีไส้เป็นดินทิวีเพลิงต้องวางเรียงให้ห่างกันเท่ากับเส้นผ่าศูนย์กลางของแท่งดินส่ง กระสุนนั้น ให้เผาดินส่งกระสุนได้ครั้งละไม่เกิน 2,000 ปอนด์ (907 กิโลกรัม) โดยดำเนินการ ตามข้อ 12.3 การขนส่งดินส่งกระสุนต้องปิดหีบห่อให้เรียบร้อย ดินส่งกระสุนชนิดคอมโปสิตหรือชนิดที่ อัดเป็นแท่ง ต้องเผาในลักษณะเดียวกันกับวัตถุระเบิดแรงสูง

14.3 ดินดำ เครื่องมือที่ใช้เปิดถึงดินดำต้องทำด้วยไม้ หรือวัสดุที่ไม่เกิดประกายไฟ การเผาดินดำจะต้องเผาที่ละถัง แต่ต้องไม่เกิน 50 ปอนด์ (22 กิโลกรัม) ต้องเทดินดำออกจาก ถัง แล้วเกลี่ยบนพื้นเป็นแนวกว้างประมาณ 2 นิ้ว ไม่ให้ชนกันนอกจากจะห่างกันเกินกว่า 10 ฟุต โดยดำเนินการตามข้อ 12.3 ถึงที่เทดินดำออกแล้วต้องล้างด้วยน้ำให้ทั่ว เพราะถังเปล่าอาจเกิดการ ระเบิดอย่างรุนแรงขณะขนย้ายได้ จะต้องปฏิบัติด้วยความระมัดระวังทุกขั้นตอน ดินดำที่เปียกเมื่อแห้ง แล้วอาจยังมีคุณสมบัติเป็นวัตถุระเบิดอยู่ กระสุนที่มีดินดำจำนวนน้อยบรรจุอยู่ เช่น ชนวน ไพโร เทคนิก กระสุนซ้อมยิง ฯลฯ ให้ทำลายตามวิธีที่กำหนดสำหรับกระสุนเฉพาะอย่าง การเทดินดำหรือ ดินส่งกระสุนออกจากถังโลหะ ต้องต่อสายไฟจากถังลงดินเพื่อป้องกันไฟฟ้าสถิตทุกครั้ง

14.4 วัตถุระเบิดแรงสูง วัตถุระเบิดแรงสูงประเภทดินเริ่ม จะระเบิดเมื่อทำการเผา แต่ สามารถทำลายด้วยวิธีเคมีได้ถ้ามีจำนวนน้อย วัตถุระเบิดแรงสูงอื่นๆ สามารถทำลายด้วยการเผา แต่การ เผาอาจเกิดการระเบิดได้ ให้จำกัดปริมาณในการเผาครั้งละไม่เกิน 200 ปอนด์ (90 กิโลกรัม) อาร์ดี เอกซ์ ต้องเผาขณะที่ยังเปียก วัตถุระเบิดแรงสูงที่จะเผาจะต้องวางเรียงให้หนาไม่เกิน 3 นิ้ว กว้างไม่ เกิน 4 นิ้ว ดินระเบิด TYPE 88 จะต้องวางเรียงให้หนาไม่เกิน 1 นิ้ว ที่เอ็นที ต้องวางเรียงชั้น เดียว กว้างไม่เกิน 4 แท่ง

14.5 ไพโรเทคนิค

14.5.1 ไพโรเทคนิคต่างๆให้ทำลายครั้งละจำนวนน้อยเช่นเดียวกับการ เผาดินเริ่ม สำหรับไพโรเทคนิครว่ง ให้ทำการเผาเช่นเดียวกับการเผาดินดำ ไพโรเทคนิคที่เปียกน้ำให้ เผาครั้งละจำนวนน้อยๆ ในเตาเผาที่ออกแบบไว้โดยเฉพาะ ห้ามเผาลูกระเบิดอากาศถ่ายภาพ และกระสุน ถ่ายภาพ

14.5.2 กระสุนส่องแสง ให้เผาในที่โล่ง แต่ละลูกต้องวางห่างกันอย่างน้อย 4 ฟุต โดยวางบนกองวัสดุที่ติดไฟได้ เมื่อจุดไฟแล้ว เจ้าหน้าที่ต้องเข้าที่กำบังซึ่งปลอดภัย และหัน หลังให้เพื่อป้องกันแสงสว่างจ้าเข้าตา

14.5.3 ลูกระเบิดอากาศถ่ายภาพ และกระสุนถ่ายภาพ เป็นสิ่ง อันตราย ต้องหยิบยกด้วยความระมัดระวัง ให้ทำลายด้วยวิธีระเบิด ห้ามหยิบยกลูกระเบิดอากาศ ถ่ายภาพและกระสุนถ่ายภาพที่ด้านนอก ให้ทำลาย ณ ที่ตรวจพบ โดยใช้แท่งดินระเบิดขนาด 1/2 ปอนด์

เจ้าหน้าที่ทำลายต้องปิดตา เพราะจะเกิดแสงสว่างจ้าที่เป็นอันตรายต่อตา แม้จะอยู่ห่างไกลจากรังสีมีสะเก็ดระเบิด

14.6 กระสุนปืนเล็ก

14.6.1 ถ้ามีเตาเผามาตรฐาน ต้องทำลายในเตาเผา สำหรับในสนามให้ชุดหลุมขนาดกว้างยาว 6 ฟุต ลึก 4 ฟุต จัดวางรางให้เอียงเป็นมุมพอให้กระสุนเลื่อนไหลลงไปในหลุมได้โดยสะดวก เช่น ไซ้ท่อขนาด 2 นิ้ว เป็นราง ให้ปลายท่อด้านหนึ่งอยู่เหนือกึ่งกลางหลุม ปลายอีกด้านหนึ่งอยู่หลังที่กำบัง ปลายด้านหลังที่กำบังนี้ มีแผ่นกันเพื่อป้องกันกระสุนกระเด็นสวนทางขึ้นมา ในหลุมต้องก่อไฟไว้ให้ร้อน ปากหลุมต้องปิดด้วยแผ่นเหล็กหรือวัสดุที่เหมาะสม เพื่อป้องกันสะเก็ดที่กระเด็นขึ้นมา ต้องใส่กระสุนลงตามราง และต้องระวังไม่ให้มีกระสุนที่ยังไม่ระเบิดสะสมอยู่ในหลุม

14.6.2 กระสุนปืนเล็กและชนวนท้ายปลอก รวมทั้งชนวนท้ายปลอกของกระสุนปืนใหญ่ สามารถทำลายในลักษณะเดียวกันกับ ดินนาระเบิด ดินเริ่มขนาดเล็ก และดินถ่ายทอดการจุด ตามข้อ 14.7

14.7 องค์ประกอบขนาดเล็ก

14.7.1 องค์ประกอบของ ชนวน , ดินขยายการระเบิด ,ดินนาระเบิด , เครื่องจุด หรือองค์ประกอบที่คล้ายคลึงกัน สามารถทำลายด้วยการเผาหรือการระเบิดก็ได้

14.7.2 การทำลายด้วยการเผา ให้ปฏิบัติตามข้อ 14.6 จะต้องระมัดระวังในการใส่องค์ประกอบเข้าไปในเตาเผา จะต้องได้ยินเสียงการระเบิดของสิ่งที่ใส่ลงไปก่อน แล้วจึงใส่อันใหม่ลงไป

14.7.3 เมื่อทำลายองค์ประกอบเหล่านี้ด้วยการระเบิด ต้องทำลายจำนวนน้อย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแบบ และชนิดขององค์ประกอบนั้นๆ โดยการนำมาวางเรียงกันในภาชนะที่เปิดฝาไว้ แล้วนำไปวางในหลุมหรือคูที่ลึกประมาณ 4 ฟุต ให้ใช้แท่งดินระเบิดหนึ่งแท่งหรือมากกว่า ประกอบฝึกแกระเบิดวางลงบนภาชนะ, ใช้ดินกลบแล้วจึงจุดระเบิด

14.8 ชนวนทุ่นระเบิดดักรถถัง

14.8.1 การทำลายชนวนทุ่นระเบิดดักรถถัง ด้วยวิธีระเบิด ให้พิจารณาจำนวนที่จะทำลาย และระยะปลอดภัยต่ำสุดตามตารางที่ 3 และ 4

14.8.2 การหยิบยกชนวนไปยังพื้นที่ทำลาย ต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง และให้ปลายเข็มแทงชนวนชี้ขึ้น

14.8.3 ให้กองชนวนเป็นรูปปิรามิดแถวคู่ โดยวางนอนเรียงแถวให้ติดกันและหันท้ายชนกัน ให้ชั้นล่างอยู่บนพื้นระดับหรือบนแผ่นกระดานที่มีขนาดพอเหมาะ

14.8.4. ให้ใช้เทปยึดเชื้อปะทุสองดอกเรียงชิดติดกันตรงท้ายชนวนสองอันบน ให้ปลายหลอดเชื้อปะทุอยู่ตรงกลางของท้ายชนวน โดยต้องยึดตรึงเชื้อปะทุด้วยความระมัดระวัง

ตารางที่ 3 การทำลายชนวนโดยใช้ดินกลบ

จำนวนชนวน	ระยะสะเก็ดระเบิด (หลา)	ระยะปลอดภัยต่ำสุด (หลา)
12	200 (183 เมตร)	400 (366 เมตร)
56	350 (320 เมตร)	525 (480 เมตร)
152	525 (480 เมตร)	800 (732 เมตร)
702	525 (480 เมตร)	800 (732 เมตร)

หมายเหตุ ต้องใช้ดินกลบอย่างน้อย 2 ฟุต

ตารางที่ 4 การทำลายชนวนโดยไม่ใช้ดินกลบ

จำนวนชนวน	ระยะสะเก็ดระเบิด (หลา)	ระยะปลอดภัยต่ำสุด (หลา)
702	800 (732 เมตร)	1,200 (1,098 เมตร)

14.8.5 สามารถทำลายชนวนทุกระเบิดด้วยการวางชนวนนอนเรียงแถวชิดกันให้ด้านดินนาระเบิดหันไปทางเดียวกัน, บันดินระเบิดคอมโปสิชัน-ซี เป็นแผ่นวางทาบดินนาระเบิดของชนวนทุกอันแล้วจึงทำการจุดระเบิด เพื่อลดการกระจายของชนวนที่ไม่ระเบิด

14.9 ชนวนท้ายปลอก

14.9.1 ชนวนท้ายปลอกขนาด 100 เกรนหรือใหญ่กว่า สามารถทำลายได้ด้วยการเผาวิธีเดียวกับการทำลายกระสุนปืนเล็กแต่ให้ใส่ที่ละอันเพราะอาจเกิดการระเบิดได้ถ้าเผาจำนวนมาก

14.9.2 ชนวนท้ายปลอกขนาดเล็กกว่า 100 เกรน สามารถทำการเผาในคูที่มีความลึกประมาณ 2 ฟุต กว้าง 1 ฟุต และมีความยาวพอเหมาะกับจำนวนชนวนท้ายปลอกที่จะเผาใน 1 ครั้ง ในคูต้องมีวัสดุที่ลุกไหม้ได้จำนวนมากพอที่จะให้ความร้อนได้ทั่วคู ให้นำชนวนท้ายปลอกออกจากหีบห่อมาวางบนวัสดุที่ลุกไหม้ได้แล้วจึงจุดไฟ ถ้าเป็นกล่องกระดาดแข็งไม่จำเป็นต้องเปิดกล่องก่อนวางลงในคู ต้องใช้แผ่นโลหะปิดปากคูไว้เพื่อควบคุมสะเก็ดระเบิดเท่าที่จะทำได้ เมื่อได้ใส่ชนวนท้ายปลอกและได้ปิดปากคูแล้ว ให้วางแนวเชื้อไฟไปยังหลุมแล้วทำการจุด เจ้าหน้าที่ต้องเข้าที่กำบัง หรือถอนตัวออกมาอยู่ที่ปลอดภัย

14.9.3 สามารถเผาชนวนท้ายปลอกจำนวนน้อยในถังที่เหมาะสม ซึ่งมีตะแกรงเล็กๆ ปิดด้านบน ก่อไฟใต้ถังนั้น โดยใช้ถังเหล็กกลมผ่าซีกตามความยาว ใช้ตะแกรงซึ่งชนวนท้ายปลอกไม่สามารถผ่านไปได้วางบนถังผ่าซีก แล้วใช้อีกซีกหนึ่งเจาะรูที่กึ่งกลางขนาด 12 นิ้ววางคว่ำด้านบน ทำรางหรือวางท่อที่มีขนาดโตพอให้หีบห่อชนวนท้ายปลอกขนาดใหญ่ที่สุดผ่านไปได้ ท่อหรือราง

นี้ต้องยาว จากรูขี้นมาประมาณ 6-7 ฟุต โดยวางให้เป็นมุมลาดลงพอให้ชนวนท้ายปลอกเลื่อนลงไปได้ ต้องเจาะรูสำหรับใส่ปล่องระบายควันไฟที่ถึงซิกบนด้วย นำถังที่เตรียมไว้วางบนก้อนหิน อิฐ หรือดิน แล้วก่อไฟได้ถัง ใส่ชนวนท้ายปลอกลงรางเข้าเตาเผาครั้งละไม่เกิน 50 อัน ชนวนท้ายปลอกที่อยู่ในหีบห่อที่ใหม่ไฟได้ ให้เผาได้ทั้งหีบห่อ โดยไม่ต้องเอาชนวนท้ายออก

14.9.4 ชนวนท้ายปลอกขนาดเล็กที่เจาะรูเพลิงไว้ทางด้านหนึ่ง สามารถทำลายได้โดยสร้างเตาเผาที่มีตะกร้าเหล็กสำหรับใส่ชนวนท้ายซึ่งสามารถลากจากหลังที่กำบังไปยังตะแกรงเตาได้ ต้องก่อไฟไว้ก่อนที่จะลากตะกร้าที่ใส่ชนวนท้ายปลอกมาอยู่เหนือเตาไฟ เมื่อชนวนท้ายปลอกจุดตัวหมดแล้ว จึงลากตะกร้าออกมาเทชนวนปลอกออก ทำให้เย็นแล้วจึงใส่ชนวนท้ายปลอกใหม่ลงไป แล้วลากตะกร้าไปไว้เหนือเตาไฟอีก

14.9.5 ชนวนท้ายปลอกที่เก็บไว้รอการทำลาย จะต้องอยู่ห่างจากจุดการทำลายไม่น้อยกว่า 300 ฟุต (92 เมตร) และต้องระมัดระวังในการป้องกันอุบัติเหตุจากการจุดตัวจากสะเก็ดระเบิด หรือประกายไฟอย่างยิง ชนวนท้ายปลอกที่นำมารอการทำลาย ต้องจำกัดให้มีจำนวนที่สามารถทำลายได้หมดภายในหนึ่งวัน

14.10 ลูกระเบิดขว้าง

14.10.1 สามารถทำลายด้วยการเผาหรือการระเบิด ลูกระเบิดขว้างที่บรรจุวัตถุระเบิดแรงสูง ต้องทำลายด้วยการระเบิด ลูกระเบิดขว้างชนิดอื่นๆ ให้ทำลายด้วยการเผา ลูกระเบิดยิงจากปืนเล็กชนิดระเบิดต่อสู้อากาศ ให้ทำลายเช่นเดียวกับกระสุนที่มีดินโปรง

14.10.2 การทำลายด้วยการระเบิด ใน 1 ครั้งต้องทำลายไม่เกิน 20 ลูก โดยวางเป็นกองให้เรียงชิดติดกันในหลุมลึกประมาณ 4 ฟุต ใช้ดินระเบิด ทีเอ็นที 1 1/2 ปอนด์ ประกอบฝักแคะระเบิดวางบนกองลูกระเบิด ใช้ดินกลบหนาประมาณ 1 ฟุต ให้ปลายสายฝักแคะระเบิดอยู่เหนือดินที่กลบ ประกอบระบบจุดระเบิดด้วยเชือปะทุชนวน หรือระบบไฟฟ้าเข้ากับฝักแคะระเบิดให้ทุกคนเข้าที่กำบังก่อนทำการจุดระเบิด

14.10.3 การทำลายด้วยการเผา ให้ขุดหลุมเผาขนาดกว้างยาว 2 ฟุต ลึก 3 ฟุต ก่อไฟในหลุม ใช้แผ่นเหล็กหรือกระดานหนาๆ ปิดปากหลุม ใส่ลูกระเบิดลงในหลุมครั้งละ 1 ลูก รอให้ลูกที่ใส่ลงไประเบิดก่อนจึงใส่ลูกใหม่ลงไป ให้ใช้รางวางเอียงสำหรับใส่ลูกระเบิดเช่นเดียวกับเตาเผากระสุนปืนเล็กได้ หากมีบางลูกไม่ระเบิดให้สำรวจตอนไฟดับและหลุมเย็นแล้ว

14.11 กระสุนปืนใหญ่

14.11.1 ลูกระเบิดอากาศ, ลูกระเบิดยิงจากเครื่องยิงลูกระเบิด, หัวรบของจรวด, ทุ่นระเบิดดำถดถั่ง และองค์ประกอบขนาดใหญ่ที่บรรจุวัตถุระเบิดแรงสูง ให้ทำลายด้วยการระเบิดเช่นเดียวกับกระสุนปืนใหญ่ โดยปฏิบัติตามคำแนะนำ ในข้อ 13

14.11.2 กระสุนชนิดระเบิดต่อสู้อากาศ ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำในการทำลายกระสุนที่บรรจุดินโปรงในข้อ 14.15

14.11.3 กระสุนปืนใหญ่ที่รอการทำลาย ต้องแบ่งเก็บเป็นกองย่อยให้มีจำนวนจำกัด โดยกองให้ห่างกันไม่น้อยกว่า 100 ฟุต (31 เมตร) และห่างจากจุดทำลายไม่น้อย

กว่า 300 ฟุต (92 เมตร) และต้องมีการป้องกันการระเบิดโดยอุบัติเหตุจากสะเก็ดระเบิด เพลิง และการระเบิดพ้อง

14.11.4 การทำลายกระสุนปืนใหญ่ ด้วยการระเบิด ต้องทำลายในหลุมเพื่อลดอันตรายจากแรงระเบิดและสะเก็ดระเบิด นอกจากนี้พื้นที่ทำลายนั้นต้องมีอาณาเขตกว้างขวางและอยู่ห่างไกลจากชุมชนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆจึงไม่ต้องทำลายในหลุม แต่ต้องจำกัดจำนวนในการทำลายแต่ละครั้งไม่ให้เกิดขีดความสามารถของสนามทำลาย และต้องคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดจากแรงระเบิดและสะเก็ดระเบิด

14.12 ลูกระเบิดยิงจากเครื่องยิงลูกระเบิด ทำลายเช่นเดียวกับกับกระสุนปืนใหญ่

14.13 ลูกระเบิดอากาศ ทำลายเช่นเดียวกับกับกระสุนปืนใหญ่ แต่ต้องวางดินระเบิดในช่องชนวน โดยจำกัดขนาด และ จำนวน ในการทำลาย เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อบุคคลและสิ่งก่อสร้างต่างๆ จากเพลิง สะเก็ดระเบิด แรงระเบิดหรือการระเบิดพ้อง ลูกระเบิดอากาศที่ด้าน ต้องให้เจ้าหน้าที่ทำลายประจำ เท่านั้น เป็นผู้ดำเนินการ

14.14 ทุ่นระเบิด ทุ่นระเบิดที่ได้วางดักไว้ ที่มีร่องรอยปรากฏว่าถูกรบกวนแล้ว ให้พิจารณาว่าเป็นทุ่นระเบิดด้าน ห้ามหยิบยกหรือขยับเขยื้อน ต้องทำลายด้วยการระเบิด ณ ที่ตรวจพบตาม FM 20-32 ทุ่นระเบิดที่ยังไม่ได้ถูกรบกวนสามารถเก็บกู้ได้ โดยใช้สลักนिरภัยเข้าที่ก่อนทำการหยิบยกหรือถอดชนวน ทุ่นระเบิดที่ใช้การไม่ได้ให้ทำลายและปฏิบัติตามข้อควรระวังเช่นเดียวกับลูกระเบิดอากาศ ในการกวาดล้างสนามทุ่นระเบิด ต้องให้เจ้าหน้าที่ทหารช่างเป็นผู้ดำเนินการ

14.15 กระสุนที่บรรจุดินโพรง ได้แก่ กระสุนชนิดระเบิดต่อสู้อากาศ และดินโพรงที่ใช้ในการทำลาย การทำลายจะต้องปฏิบัติด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษ โดยทำลายครั้งละนัดหรือจำนวนน้อยที่สุด เนื่องจากเจ็ตซึ่งเป็นแหล่งรวมพลังงานจากการระเบิดที่เกิดจากดินโพรงจะพุ่งไปด้วยความเร็วเหนือเสียงเป็นระยะไกล

14.16 กระสุนปืนใหญ่ชนิดซ้อมรบ ที่ด้านใน ควรทำลายในเขตพื้นที่นั้นภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ทำลาย โดยต้องปฏิบัติตามข้อควรระวังเกี่ยวกับดินดำและกระสุนปืนใหญ่ทุกประการ ให้ใช้เครื่องถอดที่ทำด้วยทองเหลือง ชนเกลียวเข้ากับฝาปิดเช่นเดียวกับตะปูควง แล้วจึงถอดฝาปิดออกพร้อมด้วยแผ่นรอง เทลุดินดำออกข้างหน้า แล้วหยิบออกจากปลอก ต้องใช้เครื่องอัดที่ออกแบบไว้โดยเฉพาะสำหรับถอดชนวนท้ายปลอก ชนวนท้ายปลอกที่เป็นสนิมจะต้องปฏิบัติด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษ หากไม่สามารถถอดชนวนท้ายปลอกออกทำลายได้ จะต้องทำให้ชนวนท้ายปลอกทำงานจากระยะไกล หรือเผาชนวนท้ายปลอกพร้อมดินทวิเพลิงที่อยู่ในปลอกกระสุน

14.17 การเผาดินระเบิดที่บรรจุในกระสุนปืนใหญ่

14.17.1 ทีเอ็นที , เอ็กซ์โพลซีฟ-ดี , เพนโตไลท์ , คอมโพซิชั่น-บี หรือวัตถุระเบิดแรงสูงอื่นๆ ที่บรรจุอยู่ในลูกกระสุนที่ได้ถอดชนวนออกแล้ว เมื่อไม่สามารถทำลายด้วยการระเบิดสามารถเผาเอาวัตถุระเบิดแรงสูงออก หรือสำรองเอาวัตถุระเบิดออกแล้วแยกวัตถุระเบิดไปทำลายได้

14.17.2 กระสุนที่จะเผาดินระเบิดออก ต้องวางนอนเรียงเป็นกลุ่มไม่เกิน 6 นัด โดยให้ด้านช่องชนวนเปิดหันไปทางเดียวกันในทิศทางที่ไม่ต่ำนลม แต่ละกลุ่มต้องวางห่างกันไม่น้อย

กว่า 12 ฟุต (4 เมตร) เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดการระเบิดเป็นกลุ่มก้อนหากกองใดกองหนึ่งเกิดระเบิดขึ้น ถ้าต้องการทำลายครั้งละมากกว่า 6 นัด ต้องทำการทดลองทำลายด้วยการระเบิดทีละชั้น จนทราบถึงขีดความปลอดภัยจากการระเบิดของปริมาณวัตถุระเบิดที่บรรจุอยู่ในลูกกระสุนแล้ว จึงใช้ปริมาณที่ได้จากการทดลองนั้นเป็นเกณฑ์กำหนดในการเผา ดินควันน้อยสามารถนำมาใช้จุดเผาดินระเบิดในลูกกระสุนได้

14.17.3 เศษผ้าชุบน้ำมัน วัสดุที่ลุกไหม้ได้ เช่น เศษไม้ สามารถนำมาใช้เผาวัตถุระเบิดที่บรรจุในลูกกระสุนได้ แต่ห้ามใส่เข้าไปในช่องชนวน

14.17.4 ห้ามเจ้าหน้าที่กลับเข้าไปในพื้นที่เผาทำลาย จนกว่าผู้ควบคุมได้ตรวจดูแล้วว่าวัตถุระเบิดได้ลุกไหม้หมดแล้ว

14.17.5 ลูกกระสุนที่เผาดินระเบิดออกแล้ว ต้องนำมาตรวจให้แน่ใจว่าไม่มีเศษวัตถุระเบิดหลงเหลืออยู่ ก่อนที่จะจ่ายลูกกระสุนไปใช้งานอื่น ๆ

14.18 จรวดและอาวุธนำวิถี จรวดขนาดเล็กสามารถทำลายได้ เช่นเดียวกับกับกระสุนปืนใหญ่ โดยถอดส่วนขับเคลื่อนออกแยกทำลายต่างหาก การทำลายจรวดที่ด้านนอก จะต้องระมัดระวังอันตรายที่อาจเกิดจากส่วนขับเคลื่อนซึ่งอาจกระเด็นไปเป็นระยะทางไกลๆ จรวดขนาดใหญ่และอาวุธนำวิถีที่ด้านนอกที่หัวรบบรรจุวัตถุระเบิดแรงสูง ต้องให้เจ้าหน้าที่ทำลายประจำเท่านั้นทำลาย ณ ที่ตรวจพบ

14.19 กระสุนเคมี

14.19.1 สารเคมีอันตราย , สารพิษ และกระสุนเคมี จะต้องทำลายโดยมีคำแนะนำพิเศษจากกรมวิทยาศาสตร์ทหารบก และภายใต้การกำกับดูแล โดยใกล้ชิดของผู้ชำนาญการทางเคมี

14.19.2 กระสุนควัน , แก๊สน้ำตา และสารเพลิง ทำลายได้ในจำนวนจำกัดทั้งการเผา และการระเบิด

14.19.3 วิธีทำลายกระสุนเคมี ดูได้จาก FM 9-15 และภาคผนวก ค

14.20 สิ่งที่มีอันตรายหลายอย่างรวมกัน สิ่งที่มีอันตรายจากวัตถุระเบิดสองอย่างขึ้นไป จะต้องทำลายด้วยความระมัดระวัง และต้องคำนึงถึงอันตรายที่อาจหลงเหลืออยู่อีกด้วย เช่น ดินบอกลูกกระสุนตก เอ็ม 1 เอ 1 มีดินดำที่สามารถทำลายด้วยการเผาในหลุม แต่กลไกในการจุดอาจยังสมบูรณ์อยู่ และอาจกระเด็นออกจากหลุมได้ จึงต้องป้องกันไม่ให้กระเด็นออกจากหลุม โดยใช้แผ่นเหล็กหรือไม่ปิดปากหลุม เป็นต้น

ตอนที่ 8

การกวาดล้างสนามยิงปืน

ข้อ 15 สนามยิงปืน เป็นสถานที่ที่มีอันตรายจากสะเก็ดระเบิดระหว่างการฝึกยิงปืนและกระสุนที่ยังไม่ระเบิดซึ่งเหลืออยู่หลังการฝึกยิง จึงต้องป้องกันบุคคลผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในสนามยิงปืน และห้ามหยิบยกหรือเคลื่อนย้ายกระสุนด้านนอก เพราะกลไกในขบวนการจุดระเบิดอาจอยู่ในสภาพพร้อมทำงานแล้ว

15.1 การกวาดล้างสนามยิงปืน ผู้บังคับหน่วยรับผิดชอบสนามยิงปืนต้องดำเนินการดังนี้

15.1.1 ต้องกวาดล้างสนามยิงปืนทุกวัน เมื่อทำการยิงกระสุนปืนเล็ก, กระสุนปืนใหญ่ และกระสุนอื่นๆ, ขว้างลูกระเบิด , วางทุ่นระเบิด หรือมีการใช้ดินระเบิด

15.1.1.1 ต้องทำการกวาดล้างกระสุนปืนเล็ก ณ ที่ตั้งยิง เมื่อจบการยิงทุกครั้ง

15.1.1.2 ลูกระเบิดขว้างที่ด้านหรือดินระเบิดด้าน จะต้องทำการนิรภัย หรือทำลาย ก่อนทำการฝึกต่อไป ต้องทำการกวาดล้างสนามยิงปืนเมื่อสิ้นสุดการฝึกในแต่ละวัน เพื่อไม่ให้มีวัตถุระเบิดเหลือค้างอยู่ในสนาม ก่อนเข้าไปเก็บกู้หรือทำลายลูกระเบิดขว้างด้านต้องรออย่างน้อย 30 นาที

15.1.2 ต้องกวาดล้างสนามยิงปืนตามระยะเวลา เมื่อทำการยิงลูกระเบิดยิงจากเครื่องยิงลูกระเบิด , กระสุนปืนใหญ่ , ลูกระเบิดยิงจากปืนเล็ก , จรวด หรืออาวุธนำวิถี โดยให้พิจารณากระทำตามความจำเป็น เพื่อให้การฝึก การประลองยุทธ ดำเนินต่อไปได้โดยปลอดภัย หรือเพื่อไม่ให้มีกระสุนด้านสะสมอยู่ในสนามยิงปืนมากเกินไป

15.1.2.1 ต้องทำบันทึกตำบลดกระสุนตกแล้วไม่ระเบิดไว้ในแต่ละวัน เพื่อให้มีความปลอดภัยต่อเจ้าหน้าที่ และอำนวยความสะดวกในการกวาดล้างสนาม ระหว่างการตรวจค้น ให้ทำเครื่องหมายตำบลดกระสุนด้านไว้ให้ชัดเจน เพื่อช่วยให้ทำลายได้โดยปลอดภัย

15.1.2.2 กระสุนที่ตกนอกเขตสนาม นอกย่านตำบลดกระสุนตก นอกเขตความปลอดภัย หรือนอกพื้นที่ราชการ ต้องรีบเก็บกู้ หรือทำลายทันที เพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นต่อบุคคลและทรัพย์สิน

15.1.2.3 การกวาดล้างสนามที่ใช้ยิงกระสุนปรับปรุง(ICM) ต้องปฏิบัติด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษ เนื่องจากกระสุน ICM ที่ด้าน มีอันตรายมากจากลักษณะการออกแบบ ขนาด และการใช้ชนวนที่มีความไวสูง การยิงกระสุน ICM ต้องจำกัดให้ยิงตามตำบลดกระสุนตกที่ระบุไว้

15.1.2.4 การกวาดล้างสนามยิงปืนตามระยะเวลา ให้กวาดล้างเฉพาะบนพื้นดินเท่านั้น สำหรับกระสุนด้านที่หลงเหลือใต้พื้นดิน ให้ขอรับการสนับสนุนเจ้าหน้าที่ทำลายจากหน่วยทำลายล้างวัตถุระเบิดในพื้นที่ตามความจำเป็น

15.1.3 การปฏิบัติทุกขั้นตอนในการเก็บกู้กระสุนด้านไปทำลายที่อื่น ต้องกระทำโดยเจ้าหน้าที่ทำลายประจำเท่านั้น

15.1.4 ห้ามถอดแยกกระสุนด้านนอกเป็นอันตราย การเคลื่อนไหว หรือการกลิ้งลูกกระสุนที่ยิงไปแล้วไม่ระเบิดเป็นอันตรายอย่างมาก อาจทำให้ชิ้นส่วนภายในชนวนเคลื่อนไหว เป็นเหตุให้เกิดระเบิดขึ้น

15.1.5 กระสุนด้านในสนามยิงปืน เช่น กระสุนปืนใหญ่ , ลูกระเบิดขว้าง ฯลฯ ให้ทำลาย ณ ที่ตรวจพบด้วยวิธีการระเบิด กระสุนที่มีเปลือกหนา สามารถใช้ดินคอมโปสิชั่น-ซี ปั้นเป็นรูปกรวยดินโพรงสำหรับทำลายได้ การเข้าหากระสุนด้านเพื่อวางดินระเบิดทำลายต้องกระทำโดยผู้ชำนาญทำการวางดินระเบิดทำลายให้ชิดกับกระสุนด้านอย่างระมัดระวังโดยไม่ให้กระสุนด้านขยับเขยื้อน ถ้าทำได้ก็ให้วางดินระเบิดด้านบนของกระสุนด้าน ใช้การปฏิบัติเช่นเดียวกับการทำลายกระสุนปืนใหญ่ในข้อ 14.11 ให้ใช้กระสอบทรายหรือดินกองล้อมรอบเพื่อจำกัดระยะสะเก็ดระเบิดตามความเหมาะสม

15.1.6 เจ้าหน้าที่ทุกคนซึ่งอยู่ในยานอันตราย จะต้องเข้าที่กำบังซึ่งอยู่ห่างจาก หลุมระเบิดไม่น้อยกว่า 300 ฟุต (92 เมตร) เมื่อทำการจุดระเบิดทำลายกระสุนปืนใหญ่บนพื้นดินที่ไม่มีสิ่งกำบังที่เหมาะสม เนื่องจากสะเก็ดระเบิด อาจกระเด็นไปทุกทิศทางได้ถึง 1,000 หลา (915 เมตร) เมื่อทำการทำลายยุทธโศปกรณ์กระสุนที่มีวัตถุระเบิดมากกว่า 100 ปอนด์ จะต้องอยู่ห่างจากหลุมระเบิดไม่น้อยกว่าระยะอาคารที่พักอาศัยที่กำหนดตามระเบียบกองทัพกว่าด้วยการเก็บรักษากระสุน และวัตถุระเบิดที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบันแม้จะมีที่กำบังสะเก็ดระเบิดที่เหมาะสมก็ตาม ในการทำลายกระสุน ด้านในสนามยิงปืนให้ปฏิบัติตามข้อ 14.11 ลูกระเบิดอากาศถ่ายภาพ ให้ทำลายตามข้อ 14.5.3 และ ต้องปฏิบัติตามข้อควรระวังเกี่ยวกับความปลอดภัยทุกประการ

15.1.7 การทำลายดินบอกดำบลกระสุนตก (ดินดำ) ของลูกระเบิดอากาศ ฝักขนาด 100 ปอนด์ เอ็ม 38 เอ 2 ต้องทำลายด้วยวิธีระเบิด ณ ที่ตรวจพบ ให้ใช้แท่งดินระเบิดหรือ ฝักระเบิด ยาว 15 นิ้ว ม้วนเป็นขด วางที่ดินบอกดำบลกระสุนตก ใช้เทปยึดติดไว้แล้วจุดระเบิดด้วยเชือปะทุชนวน การทำลายเฉพาะดินบอกดำบลกระสุนตกซึ่งใช้การไม่ได้แต่ละอัน ให้ใช้ฝัก ระเบิดพันรอบดินบอกดำบลกระสุนตก 2 รอบ ใช้เทปยึดติดไว้ แล้วจุดระเบิดด้วยระบบเชือปะทุ ชนวน

15.2 หลังจากได้ทำลายกระสุนด้านเสร็จแล้ว นายทหารผู้รับผิดชอบจะต้องกำกับ ดูแล การตรวจค้นให้ทั่วพื้นที่ เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีกระสุนด้านหลงเหลืออยู่ในสนามยิงปืน

ตอนที่ 9

ข้อกำหนดอื่น ๆ

ข้อ 16 อำนาจในการวางระเบียบปลีกย่อยเพื่อความสะดวก เรียบร้อยในการปฏิบัติ ให้เจ้ากรม สรรพาวุธทหารบก และเจ้ากรมวิทยาศาสตร์ทหารบก ตราระเบียบปลีกย่อยและข้อกำหนดอื่น ๆ ในส่วนที่ เกี่ยวข้อง ตามที่ระบุไว้ในระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่

กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547

พล.อ.

(ชัยสิทธิ์ ชินวัตร)

ผบ.ทบ.

สารบัญผนวก

ผนวก ก ระบบการจุกะเบิด ประกอบระเบียบกองทัพบก
ว่าด้วย การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด พ.ศ. 2547

1. กล่าวทั่วไป
2. ระบบเชื้อปะทุชนวน
3. ระบบไฟฟ้า
4. การจุกะเบิดโดยใช้ฝักแคระเบิด
5. ระบบจุกะเบิดคู่

ผนวก ข อันตรายจากไฟฟ้า ประกอบระเบียบกองทัพบก
ว่าด้วย การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด พ.ศ. 2547

1. ตาราง ข-1 ระยะปลอดภัยต่ำสุดระหว่างเครื่องส่งวิทยุกับการจุกะเบิดด้วยระบบไฟฟ้า
2. ตาราง ข-2 ระยะปลอดภัยต่ำสุดจากเครื่องส่งวิทยุเคลื่อนที่กับการจุกะเบิดด้วยระบบไฟฟ้า
3. ตาราง ข-3 ระยะปลอดภัยต่ำสุดระหว่างเครื่องส่ง TV และ FMกับการจุกะเบิดด้วยระบบไฟฟ้า

ผนวก ค การทำลายกระสุนเคมี ประกอบระเบียบกองทัพบก
ว่าด้วย การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด พ.ศ. 2547

1. กล่าวทั่วไป
2. การเลือกพื้นที่
3. การเลือกวิธีทำลาย
4. การเผาในหลุมเปิด
5. การเผาในหลุมปิด
6. การเจาะเปลือก
7. การทำลายพิษด้วยวิธีเคมี
8. การระเบิด
9. การต้ม

10. การฝังดิน

ผนวก ง การวางดินระเบิดทำลายกระสุนชนิดต่าง ๆ ประกอบระเบียบกองทัพบก
ว่าด้วย การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด พ.ศ. 2547

1. กล่าวทั่วไป
2. กระสุนชนิดระเบิด
3. กระสุนชนิดระเบิดต่อสู้อากาศยาน
4. กระสุนควีนฟอสฟอรัส
5. กระสุนชนิดขับออกทางท้าย
6. กระสุนชนิดสังหาร
7. กระสุนชนิดระเบิดมีจรวดขับช่วย
8. จรวด
9. กระสุนที่ใช้ชนวนความไวสูง
10. องค์ประกอบที่มีวัตถุระเบิด

ผนวก จ กฎแห่งความปลอดภัย ประกอบระเบียบกองทัพบก
ว่าด้วย การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด พ.ศ. 2547

1. ข้อปฏิบัติทั่วไป
2. ข้อควรระวังในการทำลายวัตถุระเบิดที่ไม่ใช่ดินเริ่มด้วยการเผา
3. ข้อควรระวังในการทำลายดินดำด้วยการเผา
4. ข้อควรระวังในการทำลายไคโนไมท์พลเรือนด้วยการเผา
5. ข้อควรระวังในการทำลายดินควีนน้อยด้วยการเผา
6. ข้อควรระวังในการทำลายด้วยการระเบิด
7. ข้อควรระวังในการทำลายด้วยน้ำยาเคมี

ผนวก ฉ การทำลายด้วยการเผา ประกอบระเบียบกองทัพบก
ว่าด้วย การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด พ.ศ. 2547

1. กล่าวทั่วไป
2. การเตรียมการขั้นต้น
3. ปริมาณ-ระยะ เพื่อความปลอดภัย
4. กรรมวิธีที่ต้องดำเนินการ
5. การปฏิบัติระหว่างการเผาทำลาย
6. การทำลายวัตถุระเบิดแรงสูงที่ไม่ใช่ดินเริ่มด้วยการเผา
7. การทำลายดินดำด้วยการเผา

8. การทำลายไถนาไม่ห้พลเรือนด้วยการเผา

9. การเผาทำลายดินควันน้อย

ผนวก ข การทำลายด้วยการระเบิด ประกอบระเบียบกองทัพบก

ว่าด้วย การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด พ.ศ. 2547

1. กล่าวทั่วไป
2. การเตรียมการขั้นต้น
3. ปริมาณ-ระยะ เพื่อความปลอดภัย
4. กรรมวิธีที่ต้องดำเนินการ
5. การปฏิบัติระหว่างการระเบิดทำลาย
6. การทำลายวัตถุระเบิดแรงสูงด้วยการระเบิด

ผนวก ช การขนย้ายกระสุนและวัตถุระเบิดทางรถยนต์ ประกอบระเบียบกองทัพบก

ว่าด้วย การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด พ.ศ. 2547

1. กล่าวทั่วไป
2. การป้องกันอันตรายที่เกิดจากเพลิง
3. การควบคุมขบวน
4. วิธีการบรรทุกในรถยนต์
5. การตรวจรถที่จะบรรทุกกระสุนและวัตถุระเบิด
6. ผู้รับกระสุนและวัตถุระเบิด
7. เครื่องหมายของรถยนต์บรรทุกกระสุน ,วัตถุระเบิด
8. การปฏิบัติเมื่อเกิดอุบัติเหตุ
9. การพิจารณาเส้นทางขนย้ายกระสุนและวัตถุระเบิด
10. การใช้รถยนต์ทหาร

ผนวก ด มาตรฐานนักทำลายวัตถุระเบิด ประกอบระเบียบกองทัพบก

ว่าด้วย การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด พ.ศ. 2547

1. กล่าวทั่วไป
2. มาตรฐานนักทำลายวัตถุระเบิด
3. การทดสอบมาตรฐานนักทำลายวัตถุระเบิด
4. ผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานนักทำลายวัตถุระเบิด
5. การพิจารณาผลการทดสอบมาตรฐานนักทำลายวัตถุระเบิด
6. การปรับย้ายเจ้าหน้าที่ทำลายประจำ

* * * * *

ผนวก ก ระบบการจุดระเบิด ประกอบระเบียบกองทัพบก

ว่าด้วย การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด พ.ศ. 2547

1. กล่าวทั่วไป ระบบการจุดระเบิดที่ใช้ทั่วไปมี 2 ระบบ คือ ระบบเชื้อปะทุชนวน และระบบไฟฟ้า ซึ่งสามารถใช้ในการจุดระเบิดได้เช่นเดียวกัน แต่มีวิธีการเตรียมการจุดระเบิดและการใช้วัสดุที่แตกต่างกัน

2. ระบบเชื้อปะทุชนวน ประกอบด้วยเชื้อปะทุชนวน เป็นตัวให้คลื่นการระเบิดเพียงพอสำหรับจุดระเบิด มีฝักแคลเวลาเป็นตัวส่งเปลวไฟไปจุดเชื้อปะทุ และใช้เครื่องจุดฝักแคลเวลาหรือไม้ขีดไฟเป็นตัวจุดฝักแคลเวลา ห้ามใช้ไฟแช็กเป็นตัวจุดฝักแคลเวลา มีขั้นตอนในการปฏิบัติดังนี้

2.1 ตัดปลายสายฝักแคลเวลาขดที่นำออกมาใช้ในวันนั้นออกทิ้งประมาณ 6 นิ้ว เพื่อป้องกันความชื้น

2.2. ตัดฝักแคลเวลายาว 1 ฟุต ทำการทดสอบอัตราการลุกไหม้เพื่อคำนวณหาความยาวของฝักแคลเวลาตามที่ต้องการให้่วงเวลา ตามปกติจะมีอัตราการลุกไหม้ ประมาณ 30-45 วินาที ต่อ 1 ฟุต

2.3 ตัดฝักแคลเวลาให้ยาวเพียงพอในการถ่วงเวลาแต่ต้องไม่น้อยกว่า 3 ฟุต เพื่อให้ผู้จุดระเบิดสามารถเดินตามปกติออกไปอยู่ในระยะปลอดภัยได้ก่อนการระเบิด

2.4 สถานที่ในการทดสอบอัตราการลุกไหม้ของฝักแคลเวลา, ที่เก็บเชื้อปะทุ, ที่เก็บวัตถุระเบิด และ สถานที่เตรียมดินระเบิด ต้องอยู่ห่างกันไม่น้อยกว่า 25 ฟุต

2.5 ตรวจเชื้อปะทุชนวนโดยเขย่าให้สิ่งสกปรกออกจากหลอดเชื้อปะทุ และประกอบเข้ากับปลายฝักแคลเวลา ใส่ให้ปลายฝักแคลเวลาถึงดินจุดในเชื้อปะทุโดยต้องปฏิบัติอย่างประณีต แล้วใช้คีมบีบเชื้อปะทุบีบห่างจากปากหลอดเชื้อปะทุประมาณ 1/8 ถึง 1/4 นิ้ว

2.6 ในการเตรียมเชื้อปะทุชนวนครั้งหนึ่งๆ ในแต่ละพื้นที่ ห้ามเตรียมเกิน 6 ชุด

2.7 ประกอบเชื้อปะทุที่เตรียมไว้เข้ากับแท่งดินระเบิด โดยใช้จุกเกลียวเสียบเชื้อปะทุ หรือใช้เทปพันติดกับดินระเบิด ขณะประกอบต้องอยู่ห่างจากพื้นที่อันตรายอื่นๆ ไม่น้อยกว่า 25 ฟุต เมื่อแล้วเสร็จก็พร้อมที่จะทำการจุดระเบิดได้

2.8 ดินระเบิดที่พร้อมจะทำลายนั้น ห้ามอยู่ในที่เดียวกันมากกว่า 1 ชุด ยกเว้นการจุดระเบิดคู่

2.9 การจุดระเบิดด้าน จะต้องรอดอยอย่างน้อย 30 นาที ภายหลังจากเวลาที่คาดว่าจะระเบิดได้ผ่านพ้นไปแล้ว จึงจะเข้าไปตรวจสอบได้

3. ระบบไฟฟ้า ใช้กระแสไฟฟ้าจากตู้จุดระเบิด ส่งผ่านสายไฟจุดระเบิด และสายไฟเชื้อปะทุไฟฟ้าไปจุดเชื้อปะทุไฟฟ้า ซึ่งจำเป็นต้องมีเชื้อปะทุไฟฟ้า สายไฟจุดระเบิดและตู้จุดระเบิด มีขั้นตอนในการปฏิบัติดังนี้

3.1 กำหนดจุดที่มีอันตรายต่างๆ ให้อยู่ห่างกันตามระยะที่ปลอดภัยแล้ว ทำการทดสอบองค์ประกอบต่าง ๆ ของระบบจุดระเบิด

3.2 ทดสอบสายไฟจุดระเบิดและเชื้อปะทุไฟฟ้า เพื่อดูความต่อเนื่องของวงจร เสร็จแล้วให้พันทาบสายไฟทั้งสองไว้ด้วยกันเพื่อป้องกันการรับประจุไฟฟ้า โดยให้แกะออกจากกันเมื่อต้องการต่อสายไฟฟ้าเท่านั้น

3.3 ต่อสายไฟเชื้อปะทุไฟฟ้าเข้ากับสายไฟจุดระเบิด แล้วประกอบเข้ากับดินระเบิด โดยใช้จุกเกลียวเสียบเชื้อปะทุ , ใช้เทปพัน หรือใช้สายไฟผูกติดกับแท่งดินระเบิด

3.4 ทดสอบความบกพร่องวงจรรวม ด้วยเครื่องมือมาตรฐานสำหรับทดสอบวงจรจุดระเบิด

3.5 มอบหมายให้บุคคลผู้เดียวเท่านั้น รับผิดชอบในการการต่อสายไฟ, ทดสอบวงจร, ถี้อจุดจุดระเบิด, ต่อวงจรเข้ากับตู้จุดระเบิด และจุดระเบิด เพื่อความปลอดภัย

3.6 เมื่อเตรียมทุกอย่างพร้อมแล้วจึงต่อสายไฟกับตู้จุดระเบิด และทำการจุดระเบิด

3.7 การจุดระเบิดด้วยระบบไฟฟ้าเหนือพื้นดินด้าน ให้เข้าไปตรวจสอบได้ทันที ยกเว้นใช้ระบบจุดระเบิดคู่หรือจุดระเบิดใต้พื้นดิน

4. การจุดระเบิดโดยใช้ฝักแครงระเบิด ฝักแครงระเบิดสามารถจุดได้ด้วยระบบเชื้อปะทุขนาดและระบบไฟฟ้า สามารถต่อพ่วงดินระเบิดหลายจุดให้ระเบิดพร้อมกันได้ เหมาะในการจุดระเบิดทำลายใต้น้ำและใต้พื้นดินโดยให้เชื้อปะทุอยู่เหนือน้ำหรือพื้นดิน

4.1. การประกอบฝักแครงระเบิดเข้ากับระบบจุดระเบิด ให้วางเชื้อปะทุทาบกับฝักแครงระเบิดห่างจากปลายสาย 6 นิ้ว แล้วใช้ด้าย ลวด ผ่า หรือ เทปพันให้ติดกันไว้

4.2 ประกอบฝักแครงระเบิดเข้ากับแท่งดินระเบิดด้วยเงื่อนฝักดาบ ถ้าใช้ดินระเบิดพลาสติกให้ใช้เงื่อนขมวดฝักในดินระเบิด

4.3 การจุดดินระเบิดหลายจุดให้ระเบิดพร้อมกัน ต้องต่อสายแยกจากสายหลัก(Main) โดยใช้ลึบยึดฝักแครงระเบิดหรือผูกด้วยเงื่อนสมอสองชั้น ให้มีมุมระหว่างสายแยกกับสายหลักจากทิศทางการจุดไม่น้อยกว่า 90 องศา เพื่อป้องกันสายแยกถูกตัดขาดจากสายหลักโดยไม่ระเบิด

4.4. ห้ามต่อสายแยกไขว้กับสายหลัก เพื่อป้องกันการตัดกันขาด

4.5 การจุดระเบิดด้วยฝักแครงระเบิดด้าน

4.5.1 ถ้าเชื้อปะทุขนาดไม่ทำงาน ต้องรอน้อย 30 นาที จึงเข้าไปตรวจสอบ

4.5.2 ถ้าเชื้อปะทุไฟฟ้าไม่ทำงานให้ปลดสายไฟจากตู้จุดระเบิด แล้วเข้าไปตรวจสอบได้

4.5.3 ถ้าเชื้อปะทุขนาดหรือเชื้อปะทุไฟฟ้าทำงานแล้ว แต่ฝักแครงระเบิดไม่ทำงานสามารถเข้าไปตรวจสอบได้ทันที

4.5.4 ถ้าฝักแครงระเบิดได้ระเบิดไปแล้ว แต่ดินระเบิดไม่ระเบิด ให้รอดูจนแน่ใจว่าดินระเบิดไม่ลุกไหม้ จึงเข้าไปตรวจสอบ ถ้าดินระเบิดฝังอยู่ใต้ดินจะต้องรอน้อย 30 นาที

5. ระบบจุดระเบิดคู่ ระบบจุดระเบิดคู่ทำให้การจุดระเบิดทำได้แน่นอนยิ่งขึ้น จึงให้ใช้ระบบจุดระเบิดคู่ในการทำลายเท่าที่จะทำได้

5.1 การเตรียมดินจุดระเบิดคู่ประกอบด้วย ระบบจุดระเบิดสองชุดที่เป็นอิสระแก่กัน ซึ่งแต่ละชุดจะทำหน้าที่เป็นตัวจุดระเบิดให้กับดินระเบิดชุดเดียวกัน ได้แก่

5.1.1 ระบบไฟฟ้าสองระบบ

5.1.2 ระบบเชื้อปะทุขนาดสองระบบ

5.1.3 ระบบคู่ผสม คือ ระบบเชื้อปะทุขนาด และระบบไฟฟ้าอย่างละระบบ

5.2 การจุดระเบิดคู่ด้าน การเข้าไปตรวจสอบย่อมมีอันตรายต่อเจ้าหน้าที่ จึงให้รอน้อย 30 นาที ก่อนเข้าไปตรวจสอบ ไม่ว่าจะเป็นการจุดระบบคู่ด้วยระบบใดๆ

หมายเหตุ รายละเอียดเพิ่มเติม ดูได้จาก FM 5-25

ผนวก ข อันตรายจากไฟฟ้า ประกอบระเบียบกองทัพบก

ว่าด้วย การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด พ.ศ. 2547

- 1. เมื่อใช้เชื้อปะทุไฟฟ้า และจุดระเบิดด้วยระบบไฟฟ้า** ต้องปฏิบัติตามข้อควรระมัดระวังเป็นพิเศษ
- 2. เชื้อปะทุไฟฟ้าและวงจรจุดระเบิดด้วยระบบไฟฟ้า** มีโอกาสรับประจุไฟฟ้าจากแหล่งพลังงานภายนอกจนถึงระดับอันตราย เช่น ไฟฟ้าสถิตย์ กระแสเหนี่ยวนำ เครื่องส่งวิทยุ สายไฟฟ้าแรงสูง เรดาร์ และเครื่องถ่ายทอดโทรทัศน์ เป็นต้น จึงต้องปฏิบัติตามข้อควรระมัดระวัง เพื่อลดโอกาสในการระเบิดก่อนกำหนด
- 3. การขนส่งเชื้อปะทุไฟฟ้า** ต้องขนส่งในกล่องโลหะที่มีการป้องกันการแผ่รังสีคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า เช่น กล่องกระสุน หรือ ถังโลหะ ซึ่งเป็นสื่อไฟฟ้าติดต่อกันตลอดเมื่อปิดฝาแล้ว ครอบป้องกันที่มีขอบสองชั้น ถังโลหะกันน้ำ เป็นต้น เนื่องจากสถานที่ซึ่งขนส่งเชื้อปะทุไฟฟ้าผ่านไอนั้น อาจมีคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าอยู่
- 4. รายละเอียดเกี่ยวกับการใช้เชื้อปะทุ** ดูได้จาก FM 5-25 และ TM 9-1375-213-12
- 5. การจุดระเบิดก่อนกำหนดของเชื้อปะทุไฟฟ้า** จากกระแสเหนี่ยวนำของคลื่นวิทยุ (RF) มีโอกาสเกิดขึ้นได้ ระยะปลอดภัยต่ำสุดที่จะทำการจุดระเบิดด้วยระบบไฟฟ้าโดยปลอดภัยตาม ตาราง ข-1, ข-2, ข-3
- 6. ห้ามทำการจุดระเบิดหรือทำลายวัตถุระเบิด** ระหว่างที่มีพายุฟ้าคะนอง หรือพายุฝุ่น, ทราย, หิมะ ที่รุนแรงพอที่จะเกิดไฟฟ้าสถิตย์ในบรรยากาศได้ เมื่อเริ่มมีพายุดังกล่าว ต้องระงับการปฏิบัติการทุกอย่างให้ต่อลัดวงจรเชื้อปะทุไฟฟ้าและสายไฟไว้ เจ้าหน้าที่ทุกคนต้องออกจากพื้นที่ทำลายไปอยู่ในที่ปลอดภัย ตาราง ข-1 ระยะปลอดภัยต่ำสุดระหว่างเครื่องส่งวิทยุกับการจุดระเบิดด้วยระบบไฟฟ้า

กำลังเครื่องส่ง (วัตต์)	ระยะปลอดภัยต่ำสุด (ฟุต)	
	เครื่องส่ง AM	เครื่องส่ง HF ที่ไม่ใช่ AM
100	750	750
500	750	1,700
1,000	750	2,400
4,000	750	4,800
5,000	850	5,500
10,000	1,300	7,600
25,000	2,000	12,000
50,000 ^{1*}	2,800	17,000
100,000	3,900	24,000
500,000 ^{2*}	8,800	55,000

1 * กำลังเครื่องส่งสูงสุดทางพาณิชย์ของสหรัฐอเมริกา อยู่ในย่าน 0.535 - 1.605 MHZ

2 * กำลังเครื่องส่งสูงสุดระหว่างประเทศ

ตาราง ข-2 ระยะปลอดภัยต่ำสุดจากเครื่องส่งวิทยุ เคลื่อนที่กับการจุดระเบิดด้วยระบบไฟฟ้า

	ระยะปลอดภัยต่ำสุด (ฟุต)				
	RF(MH Z)	HF(MH Z)	VHF(M HZ)	VHF(M HZ)	UHF(M HZ)
กำลังเครื่องส่ง (วัตต์)	1.6 - 3.4 ทางพาณิชย์	28 - 29.7 สมัครเล่น	35 - 36 สาธารณะ 42 - 44 สาธารณะ 50 -54 สมัครเล่น	144 - 148 สมัครเล่น 150.8- 161.6 สาธารณะ	450 - 460 สาธารณะ
5 ^{1*}					
10	40	100	40	15	10
50	90	220	90	35	20
100	125	310	130	50	30
180 ^{2*}					
250	200	490	205	75	45
500 ^{3*}			290		
600 ^{4*}	300	760	315	115	70
1,000 ^{5*}	400	980	410	150	90
10,000 ^{6*}	1,250		1,300		

1.* วิทยุ WALKIE TALKIE (26.96 - 27.23 MHZ) ระยะปลอดภัยต่ำสุด 5 ฟุต

2.* กำลังส่งสูงสุดของสถานีเคลื่อนที่ระบบ VHF 2-WAY (150.8 - 161.6 MHZ) สถานีประจำที่

และสถานีเคลื่อนที่ระบบ UHF 2-WAY (450 - 460 MHZ)

3.* กำลังสูงสุดของสถานีประจำที่ และสถานีเคลื่อนที่ขนาดใหญ่ ระบบ VHF 2-WAY 35-44 MHZ

4.* กำลังสูงสุดของสถานีประจำที่ระบบ VHF 2 WAY (150.8 - 161.6 MHZ)

5.* กำลังสูงสุดของสถานีวิทยุเคลื่อนที่สมัครเล่น

6.* กำลังสูงสุดของสถานีคลื่น 42 -44 MHZ และคลื่น 1.6 - 1.8 MHZ

ตาราง ข-3 ระยะปลอดภัยต่ำสุดระหว่างเครื่องส่ง TV และ FM กับการจุดระเบิดด้วยระบบไฟฟ้า

กำลังส่ง (วัตต์)	ระยะปลอดภัยต่ำสุด (ฟุต)		
	ช่อง 2 - 6 และ FM	ช่อง 7 - 13	UHF
1,000	1,000	750	600
10,000	1,800	1,300	600
100,000 ^{1*}	3,200	2,300	1,100
316,000 ^{2*}	4,300	3,000	1,450
1,000,000	5,800	4,000	2,000
5,000,000 ^{3*}	9,000	5,200	3,000
10,000,000	10,200	7,400	3,500
100,000,000			6,000

- 1.* กำลังส่งสูงสุด ของเครื่องส่ง TV ช่อง 2 - 6 และ เครื่องส่ง FM (88-108 MHZ)
- 2.* กำลังส่งสูงสุด ของเครื่องส่ง TV ช่อง 7 - 13
- 3.* กำลังส่งสูงสุด ของเครื่องส่ง TV ช่อง 14 - 83

ผนวก ค การทำลายกระสุนเคมี ประกอบระเบียบกองทัพบก

ว่าด้วย การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด พ.ศ. 2547

1. กล่าวทั่วไป ให้ใช้ผนวกนี้ ในการทำลายกระสุนเคมีโดยทั่วไป สำหรับการทำลายกระสุนเคมีอันตราย ต้องรับคำแนะนำจากกรมวิทยาศาสตร์ทหารบก โดยมีเจ้าหน้าที่เคมีกำกับดูแลโดยใกล้ชิด และจะต้องมีอุปกรณ์ป้องกันที่เพียงพอ

2. การเลือกพื้นที่ การทำลายกระสุนเคมี ต้องพิจารณาปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้

ก. **ทิศทางลม** จะต้องพิจารณาถึงทิศทางลม เพื่อไม่ให้ไอพิษพัดไปทางที่พักอาศัย หรือพื้นที่ยึดครองของฝ่ายเรา พื้นที่นี้ต้องอยู่ใต้ลมและห่างจากที่พักอาศัย ถ้าเป็นบริเวณที่ปราศจากผู้คนจะดีมาก

ข. **ภูมิประเทศ** ต้องเป็นที่สูงที่โล่งแจ้ง เพื่อให้สารเคมีแพร่กระจายออกไปได้ดี ถ้าเป็นป่าทึบจะทำให้สารเคมีตกค้างอยู่ในบริเวณนั้นได้นาน

ค. **ห่างไกลจากพื้นที่สำคัญ** พื้นที่ทำลายจะต้องอยู่ใต้ลม และต้องอยู่ห่างจากพื้นที่สำคัญอื่นๆ อีก เช่น คลังกระสุน อาคารที่พักอาศัย สนามฝึก ทางรถยนต์ ทางรถไฟ และสนามบิน เพื่อลดอันตรายจากสะเก็ดระเบิดและหมอกควันสารเคมี

ง. **การเตรียมพื้นที่** รัศมีไม่น้อยกว่า 60 เมตร ต้องปราศจากวัสดุที่ติดไฟได้ เพื่อป้องกันไฟลามไปโดยไม่มีกรควบคุม พื้นที่ทำลายนี้ต้องกำหนดให้เป็นพื้นที่หวงห้าม และต้องล้อมรั้วและติดป้ายไว้ถ้าต้องการใช้ต่อไป

จ. **อุปกรณ์การเตือนภัย** ต้องมีอุปกรณ์การเตือนภัยที่มองเห็นได้และมีเสียง เช่น ธง ไชเรน ฯลฯ

ฉ. **พื้นที่ห้ามเข้า** ต้องกำหนดพื้นที่ห้ามเข้า เพื่อป้องกันผู้ที่ไม่มีการป้องกันเข้าไปในพื้นที่ที่มีกลุ่มควัน หรือสารพิษในระหว่างที่ยังมีอันตรายอยู่ ต้องพิจารณาขนาดของพื้นที่ไว้ก่อนและกำหนดขีดจำกัดตามจำนวนและชนิดของสารเคมีที่จะทำลาย หรือพิจารณาจำนวนสารเคมีในการทำลายแต่ละครั้ง โดยคำนึงถึงระยะอันตรายใต้ทิศทางลม ต้องปิดกั้นเส้นทางเข้าออกพื้นที่และทำเครื่องหมายไว้

ช. **สถานีให้ความช่วยเหลือ** ต้องมีที่พยาบาล ที่ทำลายล้างพิษสำหรับเจ้าหน้าที่ และเครื่องมือดับเพลิงไว้พร้อมในระหว่างการทำลาย สถานีให้ความช่วยเหลือนี้อาจมีความจำเป็นน้อยลงถ้ามีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อยู่ใกล้

ซ. **ที่กำบัง** ต้องมีที่กำบังเพื่อป้องกันเจ้าหน้าที่จากสะเก็ดระเบิดเช่นเดียวกับการทำลายทั่วไป

ฌ. **การสื่อสาร** ต้องมีเครื่องมือสื่อสารจากพื้นที่ทำลายไปยังสถานีพยาบาลและสถานีดับเพลิง

ญ. **เสื้อผ้าป้องกัน** เจ้าหน้าที่ต้องสวมเสื้อผ้าป้องกันที่เหมาะสมตามอันตรายของสารเคมีที่ทำลาย

3. การเลือกวิธีทำลาย การทำให้หมดสภาพโดยสารทำลายล้างพิษสารเคมี เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการทำลายสารเคมีอันตรายจำนวนน้อย (น้อยกว่า 25 ปอนด์) และสารเคมีชนิดไร้สมรรถภาพจำนวนไม่จำกัด

4. การเผาในหลุมเปิด สามารถใช้ทำลายสารฟุฟอง (ลูวิไซด์จำนวนมาก) สารประสาท (ยกเว้น GB และ VX ในยามปกติ) สารปราบจลาจล สารเพลิง และสารควัน

ก. หลุมต้องลึกเพียงพอให้กองวัสดุติดไฟได้ เช่น เศษไม้ เป็นต้น สูงอย่างน้อย 2 ฟุต โดยวางได้สิ่งที่จะเผาทำลายและให้ส่วนบนของสิ่งที่จะเผาทำลายนั้นต่ำกว่าปากหลุมไม่น้อยกว่า 1 ฟุต การ

ทำลายกระสุนเคมีจำนวนมากต้องใช้หลุมที่ลึกกว่า เพื่อสามารถใส่วัสดุติดไฟได้มาก ทำให้ลูกใหม่ได้นาน และมีความร้อนมากขึ้น อีกทั้งช่วยลดอันตรายจากสะเก็ดระเบิดของกระสุนที่มีเปลือกหนาด้วย

ข. หลุมต้องกว้างพอให้กองวัสดุติดไฟได้ยื่นออกจากสิ่งที่จะเผาทำลายไม่น้อยกว่าด้านละ 3 ฟุต

ค. ให้ใช้น้ำมันเครื่อง น้ำมันเครื่องฉีดไฟ หรือ น้ำมันดีเซล เทราดกองวัสดุที่ติดไฟได้ เพื่อให้จุดไฟติดได้เร็วขึ้นและช่วยในการลุกไหม้ แต่ห้ามใช้น้ำมันเบนซิน

ง. กระสุนที่มีเปลือกหนา ต้องใช้ดินโพรงเจาะเปิดเปลือกพร้อมกับการจุดเผา ทั้งนี้เพื่อให้สารเคมีออกมาในเปลวไฟที่ละน้อย ถ้าไม่เจาะเปลือกอาจเกิดการระเบิดจากความดันที่เกิดขึ้นในลูกกระสุน ทำให้ทำลายสารพิษได้ไม่หมด ต้องพิจารณาใช้ดินโพรงขนาดเล็กในการเจาะเปิดเปลือกกระสุน โดยไม่ให้ลูกกระสุนกระเด็นออกจากหลุม และเพื่อให้สารเคมีออกมาได้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้จนกว่าไฟจะลุกไหม้เต็มที่ และมีความร้อนพอ

จ. ต้องเอาส่วนวัตถุระเบิดในลูกกระสุนออกก่อนทำการเผาเท่าที่จะทำได้ ถ้าทำไม่ได้การเจาะเปิดเปลือกจะต้องกระทำโดยไม่ให้หลอดดินระเบิดเกิดการระเบิด

ฉ. ต้องจุดดินโพรงและจุดไฟให้เผาไหม้พร้อมกันจากระยะไกล โดยการใช้ขวดพลาสติก หรือ กระป๋องขนาดเล็กที่ปิดฝาได้ ใส่น้ำมันแก๊สโซลีนแล้วจุดระเบิดในหลุมโดยใช้ฝักแครงเปิดต่อฟางสามหรือสี่จุดในหลุมเดียวกัน และต่อฟางจุดดินโพรงพร้อมกัน ทำให้จุดไฟได้ง่ายและลุกไหม้ได้ดี เปลวไฟที่ได้จากการจุดจะช่วยทำลายสารพิษที่ออกจากรูที่เจาะได้ ห้ามใช้ขวดแก้วเป็นภาชนะใส่น้ำมันแก๊สโซลีน

ช. การทำลายสารเคมีประสาท และสารฟุ้งด้วยการเผา เป็นอันตรายต่อบุคคลที่ไม่มี การป้องกันที่อยู่ใต้ทิศทางลม ขอบเขตอันตรายที่แท้จริงไม่สามารถคำนวณให้ถูกต้องได้ เพราะขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของหลุมเผาและสภาพอากาศในทีนั้น ถ้าการทำลายได้ผลเช่นเจาะเปิดเปลือกกระสุนได้ ถูกต้องและหลุมเผาไหม้ร้อนแรงพอ ก็สามารถทำลายสารเคมีได้เป็นเปอร์เซ็นต์สูง และพื้นที่อันตรายจริงจะน้อยกว่าพื้นที่อันตรายสูงสุดที่คำนวณได้ หากการทำลายได้ผลไม่เต็มที่ พื้นที่อันตรายที่คำนวณไว้ก็ยังเพียงพอสำหรับเป็นเขตห้ามเข้าผู้ที่ไม่มีการป้องกันที่อยู่ใต้ทิศทางลม

ซ. เมื่อไฟมอดหมดและปล่อยให้หลุมเย็นลง เป็นเวลาอย่างน้อย 12 ชั่วโมงแล้ว จะต้องตรวจในหลุมและพื้นที่โดยรอบ เพื่อดูว่ามีเศษสารเคมีตกค้างอยู่หรือไม่ หากตรวจพบว่ามีสารเคมีตกค้างอยู่ ต้องทำการเผาหรือทำลายล้างพิษใหม่

ฌ. ห้ามทำลายสารประสาทด้วยการเผาด้วยหลุมเปิดในยามปกติ ในการทำลายจะต้องขอระเบียบปฏิบัติจากกรมวิทยาศาสตร์ทหารบก

ฎ. สารปราบจราจร สารเพลิง และสารควีน สามารถทำลายด้วยการเผา จำนวนในการทำลายแต่ละครั้ง จำกัดตามชนิดและการลอบไปตามลมของสาร หรือกลุ่มควีน ห้ามทำลายกระสุนเพลิงขนาดเล็กเป็นกองขนาดใหญ่ เพราะอาจเกิดการระเบิดและมีกระสุนที่ยังไม่ถูกทำลายกระเด็นออกไปได้

ฏ. ข้อดีของการทำลายด้วยการเผา คือ มีอันตรายต่อเจ้าหน้าที่น้อย และทำลายได้เป็นจำนวนมากโดยประหยัด

5. การเผาในหลุมปิด กระสุนชิวะขนาดเล็กสามารถทำลายได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยการเผาด้วย ลข. เพลิงเรอร์เมตในหลุมปิด

ก. หลุมต้องลึกอย่างน้อย 3 ฟุต และกว้างพอที่จะทำลายกระสุนได้โดยสะดวก

ข. ยึด ลข. เพลิงสองลูกหรือมากกว่าไว้บนลูกกระสุนที่จะทำลาย แล้วใช้ระบบจุดระเบิดคู่จัดทำให้อาคารเพลิงจุดตัว

ค. ใช้ฝักแคเวลายาว 4 ฟุต ยึดกับ ลข.เพลิงไว้ โดยปล่อยให้ไฟไหม้ไฟลุกลามขึ้นมา 1 ฟุตหลังจากกลบดินแล้ว ปล่อยให้ฝักแคเวลานี้จะช่วยให้อาคารไหม้ไหม้หรือไม่

ง. ใช้แผ่นกระดานหรือแผ่นโลหะที่มีขนาดเพียงพอที่จะปิดกั้นกระสุนได้ ปิดเหนือ ลข.เพลิง 6 นิ้ว

จ. กลบหลุม อัดดิน แล้วจึงจุด ลข. เพลิง

ฉ. การทำลายจะสมบูรณ์เมื่อฝักแคเวลายุ่งกับ ลข.เพลิงลูกไหม้แล้ว และไม่มียังกลุ่มควันพุ่งออกจากหลุม

ช. การทำลายจะไม่ได้ผลเมื่อปล่อยให้ฝักแคเวลายุ่งกับพื้นดินปากหลุมนั้นไม่ลุกไหม้ ให้รออย่างน้อย 30 นาที ก่อนเข้าไปตรวจสอบข้อบกพร่อง แล้วจึงเปิดปากหลุมออกตรวจ

ซ. ถ้าเห็นมีควันออกมาจากปากหลุมและปล่อยให้ฝักแคเวลายุ่งกับปากหลุมลุกไหม้แล้ว ต้องทำลายล้างพิษ บริเวณใกล้หลุมด้วยน้ำยา CAUSTIC SODA หรือ CALCIUM HYPOCHLORIDE 10% ในรัศมี 30 เมตร

6. การเจาะเปิดเปลือก การเจาะเปิดเปลือกหรือระบายออกสู่บรรยากาศ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้สำหรับ

ทำลายสารเคมีอันตรายที่มีการระเหยง่าย (สถานะปกติเป็นแก๊ส) เช่น CG, CK และ AC ห้ามใช้วิธีนี้ในการทำลายสารประสาท

ก. การเจาะเปิดเปลือกจำกัดให้ใช้กับสารเคมีจำนวนน้อย ในการใช้กับสารเคมีจำนวนมากต้องมีการควบคุมการระบายแก๊ส และพื้นที่นั้นต้องห่างไกลจากที่พักอาศัย สามารถใช้วิธีระบายแก๊สออกเป็นจำนวนมากได้ โดยจัดให้มีพื้นที่ปลอดภัยใต้ทิศทางลมตามที่คำนวณไว้

ข. การเจาะเปิดเปลือกทำได้โดยใช้ดินโพรงเจาะ, การเปิดจุกเติม, การเปิดลิ้น หรือใช้วิธีเจาะรูลูกกระสุน ก่อนที่จะทำการเจาะรูลูกกระสุน ต้องทำให้ลูกกระสุนเย็นที่สุดเท่าที่จะทำได้ น้ำแข็งผสมแอลกอฮอล์ เป็นสารทำความเย็นที่มีประสิทธิภาพดีมาก น้ำแข็งน้ำแข็งผสมเกลือก็ใช้ได้ผลดี การทำให้เย็นจะทำให้ความดันลดลงและผู้เจาะจะไม่ถูกสารพิษที่มีความเข้มข้นมากเมื่อเปลือกทะลุแล้ว กระสุนนั้นต้องแช่ไว้ในสารทำความเย็นประมาณ 1 ชั่วโมงก่อนแล้วจึงทำการเจาะ

ค. ข้อเสียประการสำคัญของการเจาะเปิดเปลือก คือ ทำได้ในจำนวนจำกัด เพราะมีพื้นที่อันตรายใต้ทิศทางลมมาก, การทำลายสารเคมีทำได้ทีละจำนวนน้อย และต้องมีสภาพอากาศที่เหมาะสมในการทำลาย ตามปกติจำกัดให้ระบายแก๊สได้ 5 แกลลอนต่อชั่วโมง

7. การทำลายพิษด้วยวิธีเคมี การทำลายพิษของสารเคมีโดยใช้สารเคมีทำลายพิษ เหมาะสำหรับการทำลายสารเคมีจำนวนน้อย และเป็นวิธีที่ปลอดภัยในการทำลายสารชีวะจำนวนมาก ถ้ามีเครื่องมือพิเศษเพิ่มเติม วิธีนี้สามารถใช้ทำลายสารเคมี, สารชีวะจำนวนมากได้

ก. ใช้สารละลาย 10% ของสารเคมีทำลายพิษอย่างน้อย 2 แกลลอน ต่อสารเคมี 1 ปอนด์ สารละลาย CAUSTIC SODA ใช้ได้ผลดีสำหรับสารชีวะ, สารเคมี GB, AC, CK, CG, CN และสารควันที่เป็นกรดคือ FS

และ FM สารละลาย CALCIUM HYPOCHLORIDE ใช้ได้ผลดีมากสำหรับสารประสาท VX สารพุงอง เช่น HD สารอาเจียน เช่น DM และสารชีวะ สารละลาย ALCOHOLIC CAUSTIC ใช้ในการทำลายพิษ BZ และ CS

ข. เมื่อทำลายพิษด้วยสารเคมี ให้ใส่น้ำยาทำลายพิษในถังเหล็กที่หนา เช่น ถังน้ำมัน 55 แกลลอน ทำการควบคุมการไหลของสารเคมีให้เข้าไปในถังโดยผ่านทางลิ้นและท่อ หรือ ทำการเทลงอย่างช้าๆ คนน้ำยาในขณะที่สารเคมีไหลลงถัง เพื่อให้สารเคมีผสมกันกับน้ำยาทำลายพิษ กรณีสารเคมีบรรจุอยู่ในลูกกระสุนที่ปิดผนึกไว้ สามารถเปิดโดยการถอดจุกเดิม, โดยการเจาะรูที่ลูกกระสุน หรือใช้ดินโพรงเจาะรูขนาดเล็ก การเจาะรูลูกกระสุนที่บรรจุสารเคมีที่ระเหยได้นั้น จะต้องแช่เย็นก่อนทำการเจาะ ต้องปล่อยให้สารเคมีออกไปยังน้ำยาทำลายพิษอย่างช้าๆ เพื่อป้องกันการเกิดความร้อนสูงเกินไป และเกิดปฏิกิริยาทางเคมีอย่างรุนแรงทำให้สารกระเด็นออกไป สำหรับสารเคมี BZ ที่ทำลายพิษในสารละลาย ALCOHOLIC CAUSTIC จะต้องนำไปเผาทำลายภายหลัง 24 ชั่วโมงแล้ว

ค. การทำลายพิษด้วยวิธีเคมี ต้องคำนวณพื้นที่อันตรายได้ทิศทางลม โดยคิดจากปริมาณสารทั้งหมดที่ปล่อยออกมา ถ้าการทำลายนี้ได้ผล พื้นที่อันตรายจริงจะน้อยกว่าที่ได้คำนวณไว้ หากเกิดอุบัติเหตุพื้นที่อันตรายได้ทิศทางลมที่คำนวณไว้ก็เพียงพอสำหรับเป็นพื้นที่เขตห้ามเข้าผู้ที่ไม่มีการป้องกัน

8. การระเบิด กระสุนควันหรือเพลิงบางอย่าง สามารถทำลายด้วยการระเบิดคล้ายกับกระสุนที่บรรจุวัตถุระเบิดแรงสูง เช่น การทำลายกระสุนควันฟอสฟอรัส ในพื้นที่ซึ่งอยู่ห่างไกล การทำลายกระสุนเคมีอันตราย ณ ที่ตรวจพบ สามารถกระทำได้ แต่ต้องปฏิบัติตามเกี่ยวกับพื้นที่อันตรายได้ทิศทางลมที่คำนวณได้ การระเบิดนี้สามารถใช้แทนการเจาะกระสุนขนาดเล็กที่บรรจุสาร CG หรือ CK ได้ โดยให้วางดินระเบิดที่มีจำนวนเพียงพอที่ด้านล่างหรือด้านบนลูกกระสุนหรือระเบิดให้เปลือกแตกดีกว่าการเจาะเปิดเปลือกดังกล่าวเหมาะสำหรับทำลายกระสุนที่ไม่สามารถถอดองค์ประกอบที่มีวัตถุระเบิดออกได้

9. การต้ม สารชีวะส่วนมากสามารถทำลายด้วยน้ำร้อน เช่น กระสุนชีวะขนาดเล็ก เป็นต้น โดยใช้เวลาเพียงเล็กน้อย การต้มให้ดำเนินการดังนี้

- ก. แขนวกระสุนไว้ในถังต้มที่เปิดฝาไว้ เพื่อไม่ให้กระสุนติดกันถึง
- ข. เติมน้ำให้สูงเหนือลูกกระสุนประมาณ 12 นิ้ว
- ค. ต้มน้ำให้เดือด แล้วต้มต่อไปอีก 2 1/2 ชั่วโมง รักษาให้อุณหภูมิในระดับเดิมตลอดเวลา
- ง. องค์ประกอบที่เป็นวัตถุระเบิดจะไม่มีผลใด ๆ ในการต้มนี้
- จ. เมื่อต้มให้เดือดครบ 2 1/2 ชั่วโมงแล้ว ต้องปล่อยให้เย็น แล้วนำวัตถุระเบิดแยกไปทำลาย

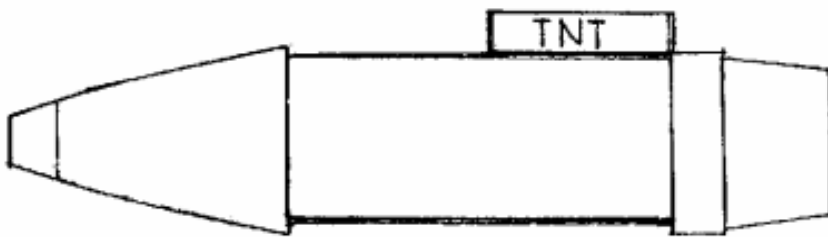
10. การฝังดิน ห้ามทำลายด้วยวิธีการฝังดิน จะพิจารณาให้ฝังไว้ได้เป็นการชั่วคราว เพื่อเป็นมาตรการยับยั้งเพื่อลดอันตราย หรือควบคุมอันตราย จนกว่าจะกำหนดวิธีทำลายที่แน่นอนได้ การฝังดินอาจทำให้สายน้ำใต้ดินปนเปื้อนสารพิษไปด้วย หรือพื้นที่นั้นอาจจำเป็นต้องใช้เป็นพื้นที่ก่อสร้างในอนาคต

* * * * *

ผนวก ง การวางดินระเบิดทำลายกระสุนชนิดต่างๆ ประกอบระเบียบกองทัพบก
ว่าด้วย การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด พ.ศ. 2547

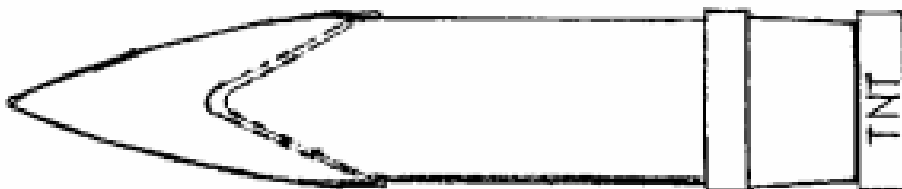
1. กล่าวทั่วไป การทำลายกระสุนปืนใหญ่ด้วยการระเบิด ต้องวางดินระเบิดในตำแหน่งที่เหมาะสม เพื่อให้วัตถุระเบิดในลูกกระสุนระเบิดตามไปด้วย การวางดินระเบิดที่ชนวนจะทำให้วัตถุระเบิดในชนวนทำงานและจุดวัตถุระเบิดในลูกกระสุนได้ การใช้ดินระเบิดวางตามความยาวให้ใกล้ชิดกับวัตถุระเบิดที่บรรจุในลูกกระสุนจะทำให้วัตถุระเบิดในลูกกระสุนเกิดการระเบิดพร้อมกันได้เช่นกัน โดยทั่วไปจึงให้วางดินระเบิดที่ตัวลูกกระสุนให้ชิดส่วนหน้าของแหวนรัดท้าย หรืออยู่ใกล้วัตถุระเบิดมากที่สุด จะทำให้กระสุนที่มีวัตถุระเบิดบรรจุอยู่ระเบิดได้ ไม่ว่าจะเป็กระสุนที่ใช้ชนวนหัวหรือชนวนท้าย อย่างไรก็ตาม กระสุนแต่ละชนิดมีอันตรายแตกต่างกัน การทำลายด้วยวิธีการระเบิด ต้องพิจารณาถึงอันตรายที่เกี่ยวข้องให้ม่น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

2. กระสุนชนิดระเบิด (HE) และกระสุนที่จัดอยู่ในพวกเดียวกัน คือกระสุนชนิดระเบิดพลาสติก (HEP) ให้วางดินระเบิดด้านบนชิดส่วนหน้าของแหวนรัดท้าย

รูปที่ ง-1 การวางดินระเบิดสำหรับกระสุนชนิดระเบิด (HE)

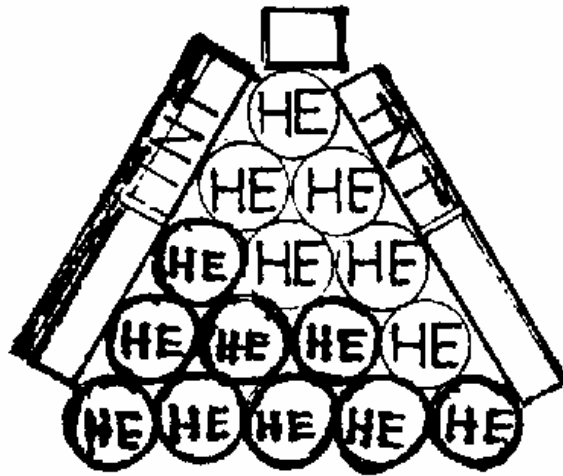
กระสุนเจาะเกราะมีดินระเบิด (AP-HE หรือ APC) เป็นกระสุนที่มีเปลือกหนาและมีวัตถุระเบิดแรงสูงบรรจุอยู่ทางท้ายจำนวนน้อย สามารถวางดินระเบิดเช่นเดียวกับกระสุนชนิดระเบิด (HE) แต่วางให้ค่อนข้างไปทางท้ายให้มากที่สุด และต้องใช้ดินระเบิดมากกว่าปกติ หรือให้วางดินระเบิดทางด้านท้ายลูกกระสุน

รูปที่ ง-2 การวางดินระเบิดสำหรับกระสุนชนิดเจาะเกราะมีดินระเบิด (AP-HE หรือ APC)

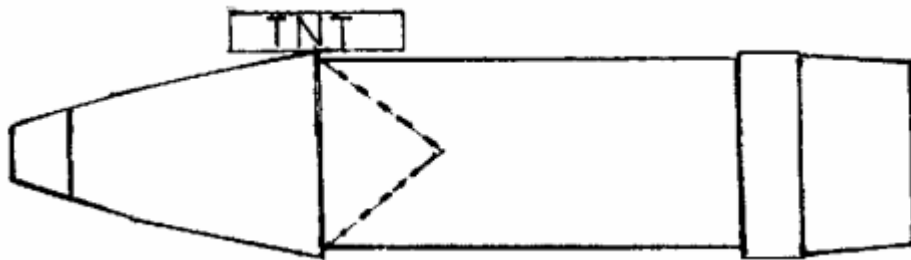
การทำลายกระสุนชนิดระเบิด (HE) จำนวนมาก ต้องทำการระเบิดในหลุม โดยวางลูกกระสุนเรียงกองเป็นรูปปิรามิด ให้มีปริมาณวัตถุระเบิดสุทธิไม่เกินกว่าขีดความสามารถของสนามทำลาย แล้ววางดินระเบิดที่ลูกกระสุนนัดบนสุดตามปริมาณที่กำหนด และเพื่อความแน่นอนให้ใช้ดินระเบิดวางพาดทาง

ด้านข้างอีกตามความจำเป็นแล้วใช้ดินกลบตามกำหนด วิธีนี้ให้ใช้ฝักแคระเบิดประกอบกับแท่งดินระเบิด โดยต่อเชือปะทุไว้เหนือพื้นดิน

รูปที่ ง-3 การวางดินระเบิดสำหรับกระสุนชนิดระเบิดจำนวนมาก

3. กระสุนชนิดระเบิดต่อสู้อากาศยาน (HEAT) เป็นกระสุนที่บรรจุด้วยดินโพรง เมื่อเกิดระเบิดขึ้นจะทำให้เกิดเจ็ตพุ่งไปได้ไกล ต้องจัดวางดินระเบิดเพื่อลดอำนาจดินโพรง ให้วางดินระเบิดที่บริเวณกรวยดินโพรง การทำลายกระสุนชนิดนี้ต้องจำกัดให้มีจำนวนน้อย เพราะการทำลายจำนวนมาก จะไม่สามารถควบคุมอำนาจดินโพรงได้ (การทำลายจำนวนมาก ดูหมายเหตุ 1 ท้ายผนวก ง)

รูปที่ ง-4 การวางดินระเบิดสำหรับกระสุนชนิดระเบิดต่อสู้อากาศยาน (HEAT)

กระสุนชนิดระเบิดต่อสู้อากาศยาน (HEAT) ที่ใช้ชนวน PIBD (PIEZOELECTRIC) ที่ด้านนอกจัดเป็นกระสุนที่ใช้ชนวนความไวสูง (ตามข้อ 9 ผนวก ง) ให้วางดินระเบิดที่ด้านข้างบริเวณกรวยดินโพรง โดยไม่ให้สัมผัสกับตัวลูกกระสุน

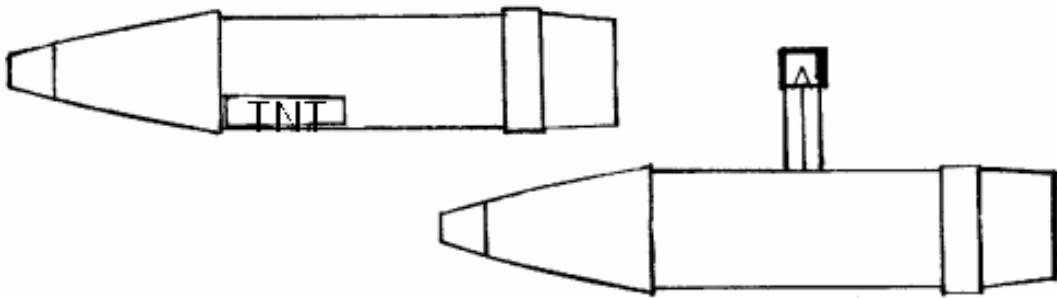
4. กระสุนควีนฟอสฟอรัส (WP, PWP) กระสุนชนิดนี้มีหลอดดินระเบิดอยู่ตรงกลาง ตามแนวความยาวของลูกกระสุนและมีวัตถุระเบิดแรงสูงบรรจุอยู่จำนวนน้อย กระสุนที่มีเปลือกค่อนข้างหนาในการทำลายต้องใช้ดินระเบิดมากกว่าปกติ และต้องวางดินระเบิดไว้ใต้ลูกกระสุน เพื่อให้ฟอสฟอรัสลอยขึ้นไปลุกไหม้

ในอากาศและไม่มีฟอสฟอรัสเหลือตกค้างในพื้นที่และเกิดการลุกไหม้ภายหลัง การทำลายวิธีนี้ไม่เหมาะสำหรับการทำลายเป็นจำนวนมาก เพราะอาจทำให้มีกระสุนบางนัดไม่ระเบิดและกระเด็นไปได้ไกลมาก

รูปที่ ง-5 การวางดินระเบิดสำหรับกระสุนชนิดควันทันฟอสฟอรัส (WP, PWP)

กรณีกระสุนตัน จะเป็นอุปสรรคในการวางดินระเบิดใต้ลูกกระสุน ให้วางดินระเบิดทางด้านข้างด้านใดด้านหนึ่งหรือทั้งสองข้างตามความเหมาะสม หรือให้ใช้กรวยดินโพรงขนาดที่เหมาะสมเจาะเปิดเปลือกลูกกระสุน แล้วปล่อยให้ WP,PWP ลุกไหม้จนหมด

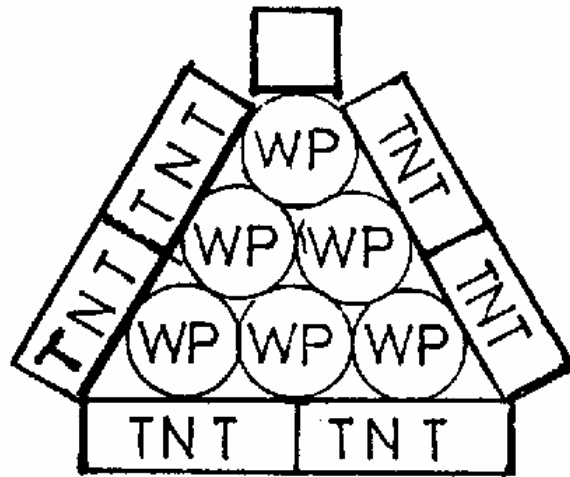
รูปที่ ง-6 การวางดินระเบิดสำหรับกระสุนชนิดควันทันฟอสฟอรัส (WP, PWP) ด้านนอก

ในการทำลายกระสุนชนิดควันทันฟอสฟอรัสเป็นจำนวนมากจะต้องระมัดระวังอันตรายที่อาจเกิดจากการที่มีกระสุนบางนัดไม่ระเบิดและกระเด็นไปเป็นระยะไกลมาก และบางครั้งเปลือกอาจแตก ทำให้เกิดเพลิงไหม้และเกิดการระเบิดได้

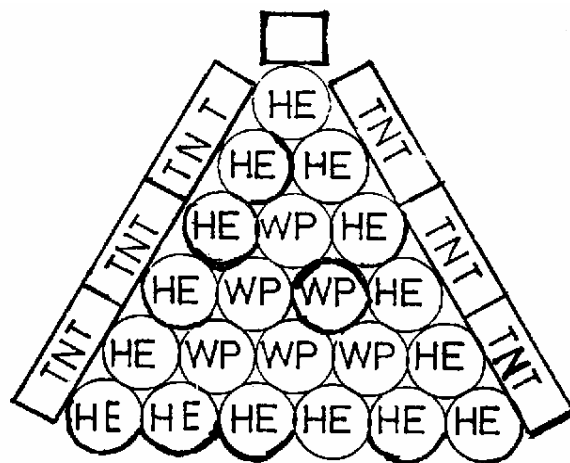
กระสุนควันทันฟอสฟอรัส ไม่เหมาะที่จะทำลายครั้งละมากๆ จึงต้องจำกัดจำนวนไม่ให้มากเกินไป ถ้าเป็นกระสุนที่สามารถถอดชนวนออกได้ ให้ถอดชนวนออกโดยไม่ต้องถอดหลอดดินระเบิด ให้ใช้ดินระเบิดคอมโปสิชันซี-4 บรรจุอัดให้เต็มช่องชนวน แล้วจุดระเบิดโดยใช้ฝักแคระเบิดต่อฟ่วงจากสายหลัก วิธีนี้จะสามารถทำลายได้ครั้งละจำนวนมาก ซึ่งจะต้องวางตั้งลูกกระสุนที่ได้เตรียมไว้แล้วเรียงไปตามความยาวของสายหลักให้ห่างกันพอควร แล้วต่อสายฝักแคระเบิดฟ่วงจากสายหลักไปยังลูกกระสุนแต่ละนัด

* **หมายเหตุ** ปลายสายฝักแคระเบิดที่จะฝังใน คอมโปสิชันซี-4 ต้องขมวดเป็นปมด้วยเงื่อนที่กำหนด ถ้ากระสุนนั้นไม่สามารถถอดชนวนออกได้ ต้องจำกัดการทำลายครั้งละน้อย ในการทำลายบนพื้นดิน ให้กองลูกกระสุนเป็นรูปปิรามิด กองละ 3 หรือ 6 นัด วางดินระเบิดโดยรอบทั้งสามด้าน

(ด้านล่างและด้านข้างทั้งสองด้าน) ให้ดินระเบิดวางเรียงต่อเนื่องกันโดยตลอด และใช้เทปยึดแท่งดินระเบิดไว้ให้ติดกัน ประกอบระบบจุดระเบิดที่ดินระเบิดแท่งใดแท่งหนึ่งหรือวางดินระเบิดเป็นชุดดินเริ่มเพิ่มที่นัดบนสุด

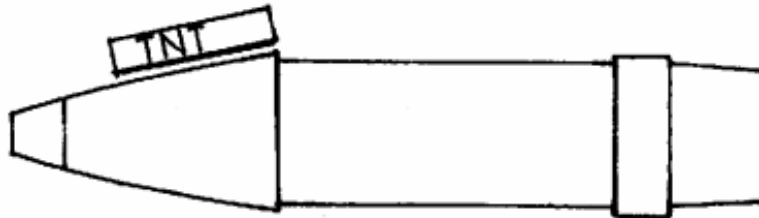
รูปที่ ง-7 การทำลายกระสุนชนิดควันฟอสฟอรัส (WP) จำนวนมากโดยกองเป็นรูปปิรามิด การทำลายในหลุม ถ้ามีกระสุนชนิดระเบิดและชนิดควันฟอสฟอรัสคละกัน สามารถทำลายรวมกันได้ โดยกองกระสุนเป็นรูปปิรามิด ให้กระสุนชนิดระเบิดอยู่ทางรอบนอก และวางกระสุนควันฟอสฟอรัสสลับกระสุนชนิดระเบิด แล้ววางดินระเบิดทำลายเช่นเดียวกับการทำลายกระสุนชนิดระเบิด

รูปที่ ง-8 การทำลายโดยมีกระสุนชนิดระเบิด (HE) และชนิดควันฟอสฟอรัส (WP) คละกัน กระสุนควันฟอสฟอรัสที่ถอดชนวนออกแล้วและไม่มีหลอดดินระเบิด ไม่เหมาะในการทำลายด้วยการระเบิด ให้ทำลายด้วยการเผา แต่ต้องใช้เชื้อเพลิงมากเป็นพิเศษ เพื่อให้ WP ในลูกกระสุนขยายตัวจนทำให้เปลือกแตกออก

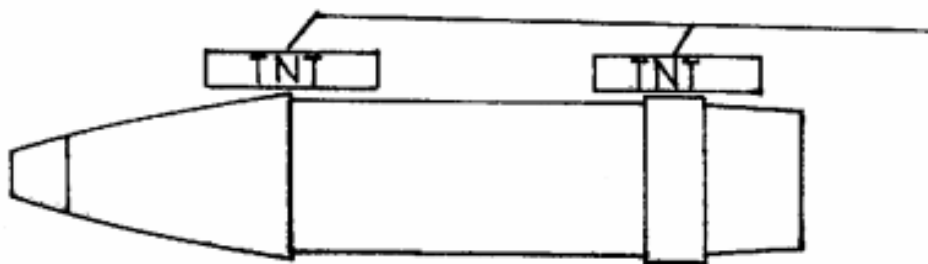
5. กระสุนชนิดขับออกทางท้าย (BE) ได้แก่ กระสุนส่องแสง(ILLUM), กระสุนควัน(SMK) ยกเว้นควันฟอสฟอรัส(WP), กระสุนใบปลิว (LEAFLET) ฯลฯ สามารถทำลายด้วยการเผาหรือการ

ระเบิดก็ได้ ตามปกติจะมีดินขับเป็นดินดำอยู่ถัดจากชนวนออกมาเป็นตัวขับสิ่งที่บรรจุในลูกกระสุน ออกมาทางท้ายลูกกระสุน การทำลายด้วยการระเบิด ให้วางดินระเบิดตรงที่อยู่ของดินขับ กระสุนนี้มีจุก ปิดท้ายเมื่อเกิดการระเบิดจะขบจุกปิดท้ายและสิ่งที่บรรจุให้กระเด็นไปได้ไกล จึงต้องระวังอันตรายจาก ส่วนที่ถูกขับออกจากตัวลูกกระสุนนี้ด้วย

รูปที่ ง-9 การทำลายกระสุนชนิดขับออกทางท้าย (BE)

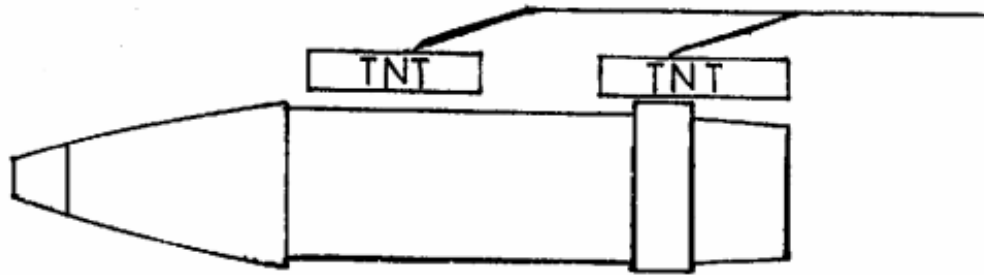
6. กระสุนชนิดสังหาร (APERS) เป็นกระสุนที่ขับออกทางหัวของลูกกระสุน มีดินระเบิดจำนวน 4 อันเรียงอยู่โดยรอบตัวต่อชนวน ห่างกัน 90 องศา ทางส่วนหน้าของลูกกระสุนถัดจากชนวนเข้ามา ซึ่งอยู่ แยกจากดินนาระเบิดของชนวน ทำหน้าที่เป็นตัวระเบิดเปลือกส่วนหน้าของตัวลูกกระสุนให้เปิดอ้าออก เพื่อให้ดินขับซึ่งอยู่ทางท้ายของลูกกระสุนสามารถขับลูกดอกซึ่งอยู่ในลูกกระสุนออกมาได้ การทำลาย กระสุนนี้ให้วางดินระเบิดสองจุดให้ระเบิดพร้อมกัน คือ ที่ดินนาระเบิดของตัวต่อชนวนหนึ่งจุดและตรง ส่วนท้ายที่เป็นที่อยู่ของดินขับอีกหนึ่งจุด โดยต่อพ่วงกันด้วยฝักแครงระเบิด

รูปที่ ง-10 การทำลายกระสุนชนิดสังหาร (APERS)

หมายเหตุ การทำลายกระสุนชนิดสังหาร จะทำให้ลูกดอกสาดกระจายออกไปทางหัวของลูกกระสุนเป็น รูปกรวยที่มีความกว้างมากกว่า 100 เมตร ไปไกลกว่า 300 เมตร จึงให้วางหัวลูกกระสุนหันไปทางสิ่ง กำบัง

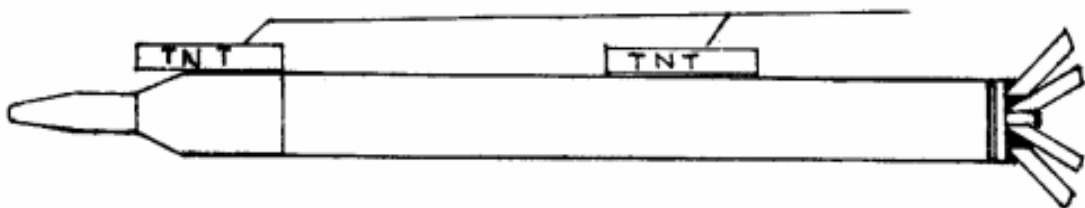
7. กระสุนชนิดระเบิดมีจรวดขับเคลื่อน (HERA) ให้วางดินระเบิดทำลายเช่นเดียวกันกับการทำลายกระสุนชนิดระเบิด และให้วางดินระเบิดเพิ่มอีกหนึ่งจุดที่จรวดขับเคลื่อน (ถ้าดินขับเคลื่อนยังไม่ทำงาน) แล้วต่อพ่วงให้ระเบิดพร้อมกันด้วยฝักแคระระเบิด

รูปที่ ง - 11 การทำลายกระสุนชนิดระเบิดที่มีจรวดขับเคลื่อน

หมายเหตุ ถ้าเป็นการทำลายในหลุมและมีดินกลบ สามารถวางดินระเบิดเพียงจุดเดียวที่แหวนรัดท้าย

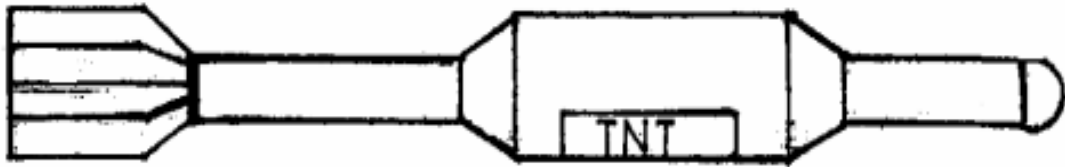
8. จรวด การวางดินระเบิดทำลายจรวดที่ได้ถอดแยกส่วนขับเคลื่อนออกและที่ส่วนขับเคลื่อนทำงานแล้ว ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับการทำลายกระสุนระเบิดโดยทั่วไป ถ้าจรวดยังมีส่วนขับเคลื่อนและไม่สามารถถอดแยกออกจากหัวรบเพื่อนำไปทำลายได้ ให้วางดินระเบิดสองจุดที่ส่วนหัวรบและที่ส่วนขับเคลื่อน โดยใช้ฝักแคระระเบิดต่อพ่วงให้ระเบิดพร้อมกัน (การทำลายจำนวนมาก ดูหมายเหตุ 2 ท้ายผนวก ง)

รูปที่ ง-12 การทำลายจรวด

9. กระสุนที่ใช้ชนวนความไวสูง กระสุนที่ใช้ชนวนที่มีความไวสูง หรือใช้ชนวนป้องกันการรบกววน เช่น BUTTERFLY BOMB, ลูกกระเบิดย่อยของกระสุน ICM ฯลฯ รวมทั้งกระสุนที่ใช้ชนวน PIBD PIEZOELECTRIC ที่ยังไม่ได้ใช้ยังสามารถทำลายได้เช่นเดียวกับกระสุนโดยทั่วไป สำหรับกระสุนด้านจะมีอันตรายอย่างยิ่ง ในการทำลายห้ามแตะต้องลูกกระสุน จึงไม่สามารถวางดินระเบิด

ให้แนบชิดติดกับลูกกระสุนได้ ให้วางดินระเบิดที่ด้านข้าง โดยไม่สัมผัสกับตัวลูกกระสุนแล้วทำการจุดระเบิด การวางดินระเบิดสามารถวางทางด้านใดด้านหนึ่ง หรือวางทั้งสองข้าง ตามความเหมาะสม โดยใช้ฝักแคะเปิดต่อฟ่วง (การทำลายจำนวนมาก ดูหมายเหตุ 2 ท้ายผนวก ง)

รูปที่ ง-13 การทำลายกระสุนที่ใช้ชนวนความไวสูง

10. องค์ประกอบที่มีวัตถุระเบิด ได้แก่ ชนวน ดินเริ่ม ดินนำระเบิด ดินขยายการระเบิด ฯลฯ การทำลายด้วยการระเบิดต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ เพราะเป็นวัตถุระเบิดแรงสูงที่มีความไวมาก การทำลายครั้งละจำนวนมากต้องทำลายในหลุมที่มีดินกลบ เพื่อป้องกันการกระเด็นออกไปโดยไม่ระเบิด ต้องกององค์ประกอบเหล่านี้ให้อยู่รวมกัน แล้ววางดินระเบิดที่ส่วนบนของกอง องค์ประกอบเหล่านี้สามารถทำลายร่วมกันกับกระสุนชนิดระเบิดได้ โดยวางกองไว้ข้างกองกระสุน แล้วใช้ดินกลบ เพื่อช่วยให้ระเบิดได้แน่นอน โดยไม่สาดกระเด็นออกไป

หมายเหตุ

- 1) การทำลายกระสุน HEAT จำนวนมากสามารถทำได้โดยวางกองลูกกระสุนสลั่บหัวกัน แล้ววางดินระเบิดพาดผ่านทางกรวยดินโพรงทั้งสองจุดและใช้ฝักแคะเปิดฟ่วงให้ดินระเบิดทั้งสองจุดระเบิดพร้อมกัน เพื่อช่วยลดอำนาจของดินโพรง
- 2) การทำลายจรวดที่ไม่ได้ถอดส่วนขับเคลื่อน หรือกระสุนปืนใหญ่ที่ไม่ได้ถอดปลอกกระสุนออกจำนวนมาก สามารถทำได้โดยวางกระสุนสลั่บหัวกัน แล้ววางดินระเบิดให้พาดผ่านทั้งลูกกระสุนและปลอกกระสุนเป็นสองแถว และฟ่วงให้ดินระเบิดทั้งสองจุดระเบิดพร้อมกัน จะทำให้ปลอกกระสุน หรือส่วนขับเคลื่อนระเบิดทั้งหมด
- 3) การทำลายทั้ง ข้อ 1 และ ข้อ 2 ต้องกระทำในหลุม

ผนวก จ กฎแห่งความปลอดภัย ประกอบระเบียบกองทัพบก

ว่าด้วย การทำลาย กระสุนและวัตถุระเบิด พ.ศ. 2547

1. **ข้อปฏิบัติทั่วไป** ในการทำลายกระสุนและวัตถุระเบิดและวัตถุอันตราย ต้องกระทำด้วยความระมัดระวังและต้องปฏิบัติ ดังนี้

1.1 ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับการทำลายวัตถุระเบิดและวัตถุอันตราย รวมทั้งปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติประจำที่กำหนดไว้ทุกครั้ง

1.2 ต้องปิดกั้นเส้นทางและควบคุมการผ่านเข้า-ออกสนามทำลาย

1.3 ให้ใช้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานและปริมาณวัตถุระเบิดให้น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็น เพื่อลดอันตรายที่อาจเกิดจากอุบัติเหตุ โดยใช้เวลาในการทำลายและใช้วัตถุระเบิดให้น้อยที่สุดที่สามารถปฏิบัติการทำลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และต้องมีเจ้าหน้าที่กำกับดูแลอย่างน้อยหนึ่งคนอยู่ในพื้นที่ปฏิบัติการทำลาย เพื่อคอยควบคุมและช่วยเหลือในกรณีเกิดอุบัติเหตุ โดยพิจารณาดังนี้

1.3.1 ห้ามมีหน่วยงานอื่นๆ ในพื้นที่ทำลาย

1.3.2 ห้ามบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในพื้นที่ทำลาย

1.3.3 ห้ามเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานคนเดียวโดยปราศจากการเฝ้าตรวจ ในกรณีฉุกเฉิน หากมี

เจ้าหน้าที่ทำลายไม่เพียงพอ ต้องขอความช่วยเหลือจากหน่วยทหารสรรพาวุธที่อยู่ใกล้เคียง

1.4 ต้องแสดงเครื่องหมายอันตรายด้วยธงสีแดง และ/หรือ สัญญาณตามกฎหมายข้อบังคับ เมื่อปฏิบัติ

งานทำลาย หรือขนย้ายวัตถุระเบิด

1.5 ให้ใช้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานทำลายน้อยที่สุดเท่าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความปลอดภัยมากที่สุด

1.6 ต้องปฏิบัติตามขีดจำกัดของสนามทำลายเกี่ยวกับ ปริมาณ-ระยะ ที่ปลอดภัยจากการระเบิด

1.7 ให้หยุดปฏิบัติงานทันทีเมื่อพิจารณาเห็นว่าอาจจะเกิดอันตรายต่อชีวิต และทรัพย์สิน โดยห้ามปฏิบัติงานอีกจนกว่าสภาพอันตรายนั้นได้ถูกแก้ไขแล้ว

1.8 เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานต้องปฏิบัติดังนี้

1.8.1 ไม่นำเชื้อเพลิงหรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดประกายไฟ เข้าไปในพื้นที่ทำลาย เว้นเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมาย

1.8.2 ไม่สูบบุหรี่ในพื้นที่ทำลาย

1.8.3 กำจัดวัสดุติดไฟได้ในพื้นที่ทำลายให้หมด

1.9 ห้ามทำลายวัตถุระเบิดที่ไม่ทราบคุณลักษณะ โดยก่อนปฏิบัติงานทำลายต้องดำเนินการเพื่อให้ทราบคุณลักษณะของวัตถุระเบิดชนิดนั้น

1.10 หลีกเลี่ยงการสูดดมและสัมผัสควัน ฟอง และไอระเหยของวัตถุระเบิด หากหลีกเลี่ยงไม่ได้ต้องมีอุปกรณ์ป้องกันที่เหมาะสม

1.11 ต้องส่งเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอันตรายให้แพทย์ทำการรักษาทันที

1.12 ต้องมีแผนและมาตรการปฏิบัติเมื่อเกิดอุบัติเหตุ รวมทั้งจัดหาอุปกรณ์ไว้ล่วงหน้าเพื่อให้สามารถใช้ปฏิบัติการช่วยเหลือได้ทันที

1.13 ต้องใช้เครื่องมือที่ไม่เกิดประกายไฟเท่านั้น เพราะประกายไฟสามารถจุดวัตถุระเบิดให้เกิดการระเบิดได้

1.14 เมื่อจำเป็นต้องใช้ไฟฟ้าหรือตะเกียงใกล้วัตถุระเบิด ต้องใช้เฉพาะไฟฟ้าหรือตะเกียง ที่มีการป้องกันอย่างดีและได้รับการรับรองแล้วว่าสามารถใช้ได้เท่านั้น

- 1.15 ต้องจับถือกระสุนวัตถุระเบิดอย่างระมัดระวังตลอดเวลา
- 1.16 ต้องมีความระมัดระวังเป็นพิเศษเมื่อหยิบยกและทำลายวัตถุระเบิดเสื่อมสภาพ
- 1.17 ต้องกระจายวัตถุระเบิดที่รอการทำลายให้อยู่ในระยะปลอดภัยและแบ่งเป็นกองย่อยๆ เพื่อ

ป้องกันการระเบิด รวมทั้งอุบัติเหตุจากไฟและสะเก็ดระเบิด

- 1.18 ต้องป้องกันไม่ให้วัตถุระเบิดถูกแดด ฝน หรือความชื้นมากๆ โดยตรง รวมทั้งป้องกันการ

เกิดไฟฟ้าสถิตย์ เพราะสิ่งเหล่านี้ทำให้มีอันตรายเพิ่มขึ้นในการยกขนและการทำลาย

- 1.19 เมื่อเกิดฟ้าคะนองต้องหยุดปฏิบัติงานทันที เพราะไฟฟ้าสถิตย์อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้

1.20 ห้ามบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องจับต้องวัตถุระเบิด หรือสิ่งห่อหุ้ม เพราะอาจเกิดระเบิดโดยอุบัติเหตุ และวัตถุระเบิดหลายชนิดเป็นพิษอย่างรุนแรงเมื่อสัมผัส

- 1.21 ต้องมีสิ่งกำบังโดยธรรมชาติหรือโดยการสร้างขึ้นอยู่ในระยะปลอดภัยจากการระเบิดในพื้นที่ทำลายเพื่อป้องกันและให้ความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่

- 1.22 ต้องมีอุปกรณ์เพื่อปฐมพยาบาลฉุกเฉินเมื่อเกิดอุบัติเหตุ และที่อาบน้ำ, น้ำยาทำลายล้างพิษที่เกิดจากควัน ฟอง ไอระเหย

- 1.23 ต้องมีอุปกรณ์ดับเพลิงเตรียมพร้อมไว้ใกล้สนามทำลาย

- 1.24 ต้องมีรถเตรียมพร้อมเพื่อใช้งานได้ทันทีที่เกิดอุบัติเหตุ หรือเหตุฉุกเฉิน

- 1.25 ต้องมีเครื่องปิดกั้นถนนเข้าสู่สนามทำลายและเครื่องหมายแสดงเขตสนามทำลาย เพื่อควบคุมการเข้า-ออกสนามทำลาย

- 1.26 ให้ทำลายด้วยการเผาหรือการระเบิดในเวลากลางวันเท่านั้น เว้นในกรณีฉุกเฉิน

2. ข้อควรระวังในการทำลายวัตถุระเบิดที่ไม่ใช้ดินเริ่มด้วยการเผา (เพิ่มเติมจากข้อปฏิบัติทั่วไป)

- 2.1 ต้องมีมาตรการให้ความปลอดภัยต่อเจ้าหน้าที่และทรัพย์สินหากเกิดการระเบิดในขณะที่ทำการเผาทำลาย

- 2.2 ต้องตรวจจนแน่ใจว่าไม่มีวัตถุระเบิดจำพวกดินเริ่มปนอยู่ในวัตถุระเบิดที่จะเผาทำลาย เพราะดินเริ่มจะระเบิดเมื่อได้รับความร้อนหรือเปลวไฟ

- 2.3 การเผาทำลายวัตถุระเบิดที่ไม่ทราบคุณลักษณะต้องดำเนินการเผาในจำนวนน้อยก่อน จนกว่าจะแน่ใจว่าไม่เกิดการระเบิด เพราะวัตถุระเบิดบางชนิดอาจเกิดระเบิดได้เมื่อเผาทำลาย

- 2.4 ห้ามเผาวัตถุระเบิดแรงสูงร่วมกับวัตถุระเบิดแรงต่ำเพราะอาจเกิดระเบิดได้

- 2.5 ให้เผาทำลายวัตถุระเบิดเพียงชนิดเดียวในแต่ละครั้ง ห้ามเผาวัตถุระเบิดหลายชนิดรวมกันหรือพร้อมกัน

- 2.6 ห้ามเผาดินโบราณคดี เพราะจะลุกไหม้เพียงผิวนอกแล้วจะดับเอง ทำให้ยังคงมีวัตถุระเบิดเหลืออยู่

- 2.7 ต้องสวมเสื้อผ้าป้องกันไฟขณะเผาทำลาย เพื่อป้องกันไฟจากวัตถุระเบิดที่ลุกไหม้ซึ่งอาจกระเด็นออกมา
- 2.8 ห้ามเผาทำลายวัตถุระเบิด โดยไม่เปิดหีบห่อ เพราะเป็นการเสี่ยงต่อการระเบิด
- 2.9 ห้ามเข้าพื้นที่ทำลายจนกว่าไฟจะดับสนิทหรือการถ่วงเวลาผ่านพ้นไปแล้ว
- 2.10 ถ้าจำเป็นต้องใช้พื้นที่เผาทำลายซ้ำ ต้องรอให้ไฟดับสนิทจนหมดเปลวไฟ คว้น และความร้อนที่ตกค้าง ให้ใช้น้ำราดพื้นที่เผาทำลายให้ทั่วเพื่อให้ดินเย็นก่อนเผาทำลายครั้งต่อไป (ซึ่งสังเกตได้โดย ต้องไม่มีไอน้ำระเหยให้เห็น) ในสถานการณ์ปกติห้ามใช้พื้นที่เผาทำลายซ้ำภายใน 24 ชั่วโมง เพราะความร้อนสะสมในดินอาจทำให้ดินระเบิดจุดตัวได้
- 2.11 ห้ามเผาทำลายเมื่อความเร็วลมเกิน 15 ไมล์ต่อชั่วโมง (24 กิโลเมตร/ชั่วโมง) โดยใช้เครื่องวัดความเร็วลม
- 2.12 ต้องเตือนผู้ปฏิบัติงานเผาทำลายให้ทราบถึงอันตรายจากไอระเหยและควันพิษ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานต้องมีการป้องกันอันตรายจากสิ่งเหล่านี้

3. ข้อควรระวังในการทำลายดินดำด้วยการเผา (เพิ่มเติมจากข้อปฏิบัติทั่วไป)

- 3.1 ต้องมีมาตรการป้องกันเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและทรัพย์สินอย่างเหมาะสม เพราะดินดำไวต่อเปลวไฟและประกายไฟมาก
- 3.2 ต้องสวมเสื้อผ้าที่ทำจากผ้าฝ้าย และชุดป้องกันไฟ รวมทั้งรองเท้านิรภัยเพื่อป้องกันการเกิดไฟฟ้าสถิตย์ เมื่อทำการขนย้ายและทำลายดินดำ
- 3.3 ถังที่ใช้บรรจุดินดำเมื่อเทดินออกแล้วต้องล้างถังให้สะอาดด้วยน้ำ
- 3.4 ถ้าไม่สามารถเทดินดำออกจากถังได้ ให้น้ำล้างดินดำออกจากถังจนหมด
- 3.5 ก่อนเทดินดำออกจากถังต้องใช้สายไฟต่อจากถังลงพื้นดินเพื่อป้องกันไฟฟ้าสถิตย์
- 3.6 ให้ระลึกเสมอว่าไฟฟ้าสถิตย์และไฟฟ้าที่กระจายในอากาศ (STRAY ELECTRIC) สามารถจุดดินดำให้ลุกไหม้ได้
- 3.7 ห้ามเดินย่ำบนดินดำเพราะแรงเครียดและการเสียดสีสามารถทำให้ดินดำจุดตัวได้

คำเตือน ถังดินดำที่เทดินออกและล้างดินดำออกไม่หมด สามารถระเบิดได้ถ้าได้รับความร้อนหรือเปลวไฟ

4. ข้อควรระวังในการทำลายไคนาไมท์พลเรือนด้วยการเผา (เพิ่มเติมจากข้อปฏิบัติทั่วไป)

- 4.1 ให้ระลึกไว้เสมอว่าไคนาไมท์พลเรือนมีไนโตรกลีเซอรินเป็นส่วนประกอบและไนโตรกลีเซอรินมีความไวมากต่อแรงกระแทกและการเสียดสีภายใต้สภาวะปกติ
- 4.2 ให้ระลึกไว้เสมอว่าสิ่งที่ไหลเยิ้มจากไคนาไมท์พลเรือน คือไนโตรกลีเซอริน ซึ่งมีความไวมากและสามารถระเบิดได้
- 4.3 ห้ามสัมผัสไคนาไมท์ที่มีไนโตรกลีเซอรินเป็นส่วนประกอบ เพราะไนโตรกลีเซอริน ซึมผ่านผิวหนังได้และทำให้เกิดอาการปวดหัวอย่างรุนแรง
- 4.4 ถ้าถ่านของไคนาไมท์และดินบริเวณที่เผาต้องขุดหลุมฝังและกลบให้มิดชิด เพราะเกลือที่เกิดจากการเผาไหม้เป็นอันตรายต่อสัตว์เลี้ยง

5. ข้อควรระวังในการทำลายดินควันน้อยด้วยการเผา (เพิ่มเติมจากข้อปฏิบัติทั่วไป)

- 5.1 ต้องตรวจให้แน่ใจว่าไม่มีวัตถุระเบิดแรงสูง และดินเริ่มปะปนอยู่ในดินควันน้อยที่จะเผาทำลาย เพราะสามารถทำให้เกิดการระเบิดได้
- 5.2 ดินควันน้อยอัดแท่งสำหรับจรวดขนาดใหญ่ ต้องเผาทำลายในลักษณะเดียวกับการเผาทำลายวัตถุระเบิดแรงสูงที่ไม่ใช่ดินเริ่ม
- 5.3 ให้เผาทำลายดินควันน้อยเพียงชนิดเดียวในแต่ละครั้ง ห้ามเผาทำลายดินควันน้อยหลายชนิดรวมกันเพราะจะเกิดการลุกไหม้อย่างรุนแรง
- 5.4 การขนย้ายต้องให้ดินควันน้อยซึ่งบรรจุในถังเคลื่อนไหวน้อยที่สุด ถ้าเคลื่อนไหวนมากสามารถทำให้เกิดไฟฟ้าสถิตย์มากพอที่จะจุดดินควันน้อยในถังได้
- 5.5 ต้องไม่ให้ถังบรรจุดินควันน้อยหรือดินควันน้อยที่จะเผาทำลายถูกแดดเกินความจำเป็น เพราะเมื่อเผาทำลายอัตราการลุกไหม้จะสูงขึ้น, จุดตัวได้ง่ายขึ้นและลุกไหม้ให้อุณหภูมิสูงกว่าปกติ
- 5.6 ก่อนเทดินควันน้อยออกจากถังบรรจุต้องใช้สายไฟต่อจากถังลงพื้นดินเพื่อป้องกันไฟฟ้าสถิตย์และกระแสไฟฟ้าที่กระจายในอากาศซึ่งสามารถจุดให้ดินควันน้อยลุกไหม้ได้
- 5.7 ห้ามเดินย่ำบนดินควันน้อยที่จะเผาทำลายเพราะสามารถทำให้ดินควันน้อยจุดตัวได้

6. ข้อควรระวังในการทำลายด้วยการระเบิด (เพิ่มเติมจากข้อปฏิบัติทั่วไป)

- 6.1 ให้ทำลายดินระเบิดเพียงชนิดเดียวในการระเบิดทำลายแต่ละครั้ง การผสมดินระเบิดหลายชนิดเข้าด้วยกันอาจทำให้การระเบิดไม่สมบูรณ์
- 6.2 การทำลายดินระเบิดที่ไม่ทราบคุณลักษณะของการระเบิด ต้องทำลายในจำนวนน้อยก่อนเพื่อให้ทราบคุณลักษณะของการระเบิด และกำหนดมาตรการความปลอดภัยได้
- 6.3 ต้องฝึกการขนย้าย การจับถือ และการเตรียมดินระเบิดในการทำลายด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่ง เพราะดินระเบิดบางชนิดไวต่อแรงกระแทก การเสียดสี และความร้อน
- 6.4 การทำลายดินเริ่มจำนวนมาก ต้องทำให้ดินเริ่มอยู่ในสภาพเปียกชื้นจนกว่าจะถึงเวลาทำลาย เพราะดินเริ่มมีความไวสูงเมื่ออยู่ในสภาพแห้ง

7. ข้อควรระวังในการทำลายด้วยน้ำยาเคมี (เพิ่มเติมจากข้อปฏิบัติทั่วไป)

- 7.1 เจ้าหน้าที่ควบคุมการทำลาย ต้องมีความรู้เกี่ยวกับน้ำยาเคมี เพื่อกำกับดูแลการปฏิบัติงานทำลาย
- 7.2 ต้องทราบถึงอันตรายของน้ำยาเคมี เพราะน้ำยาเคมีส่วนมากไวไฟ และ/หรือมีพิษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งน้ำยาเคมีที่ระเหยง่าย
- 7.3 ต้องมีป้ายชื่อน้ำยาเคมีติดไว้กับขวดบรรจุอย่างถูกต้อง และต้องอ่านป้ายชื่อก่อนการใช้งานทุกครั้ง อุบัติเหตุส่วนมากเกิดจากการไม่อ่านป้ายชื่อและคำแนะนำที่ติดไว้
- 7.4 ห้ามทำลายวัตถุระเบิดด้วยน้ำยาเคมีในภาชนะปิดทึบ เพราะสามารถทำให้เกิดการระเบิดได้

7.5 ห้ามใช้น้ำยาเคมีทำลายวัฏระเบิดที่มีส่วนผสมของไนโตรกลีเซอริน เพราะสามารถทำให้เกิดความร้อนจนถึงจุดระเบิดได้

ผนวก จ การทำลายด้วยการเผา ประกอบระเบียบกองทัพบก
ว่าด้วย การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด พ.ศ. 2547

1. กล่าวทั่วไป

การทำลายด้วยการเผาใช้ในการทำลายวัตถุระเบิดที่เผาทำลายได้ โดยต้องคำนึงถึง ข้อควรระวัง
ขีดจำกัด และมาตรการควบคุม เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำลาย

2. การเตรียมการขั้นต้น ก่อนการทำลายด้วยการเผาต้องเตรียมการตามขั้นตอน ดังนี้

- 2.1 การเลือกพื้นที่เผาทำลาย
- 2.2 การเตรียมพื้นที่เพื่อการเผาทำลาย
- 2.3 มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัย
- 2.4 อันตรายเฉพาะที่ต้องตรวจตรา
- 2.5 มาตรการป้องกัน เพื่อความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่
- 2.6 คำนวณ ปริมาณ-ระยะ เพื่อความปลอดภัย
- 2.7 ปริมาณกระสุนและวัตถุระเบิดที่รอการทำลาย
- 2.8 การบริการในพื้นที่ทำลาย
- 2.9 การรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ทำลาย
- 2.10 การช่วยเหลือฉุกเฉินเมื่อจำเป็น
- 2.11 การติดต่อสื่อสาร
- 2.12 สิ่งแวดล้อมอื่นๆ ที่ต้องคำนึงถึง

3. ปริมาณ-ระยะเพื่อความปลอดภัย

การทำลายตามปกติต้องมีมูลดินเป็นสิ่งกำบังถ้าพื้นที่นั้นไม่มีมูลดินกำบังการทำลายกลางแจ้งต้อง
คำนวณหา ปริมาณ-ระยะ เพื่อความปลอดภัย ดังนี้

$$\text{ระยะปลอดภัย (ฟุต)} = 300 \sqrt[3]{\text{น้ำหนักดินระเบิดเป็นปอนด์}}$$

หรือ

$$\text{ระยะปลอดภัย (เมตร)} = 100 \sqrt[3]{\text{น้ำหนักดินระเบิดเป็นปอนด์}}$$

4. กรรมวิธีที่ต้องดำเนินการ

- 4.1 การวางวัสดุที่ต้องการเผาทำลาย
- 4.2 จัดตั้ง และดำรงไว้ซึ่งการควบคุมพื้นที่ทำลาย
- 4.3 การหาพื้นที่กองวัสดุที่รอการเผาทำลาย
- 4.4 เลือกทิศทางและเตรียมการจุด
- 4.5 กรรมวิธีที่จะต้องดำเนินการระหว่างการจุด และการเผาไหม้

5. การปฏิบัติระหว่างการเผาทำลาย

เมื่อทำการจุดเผาแล้ว เจ้าหน้าที่ต้องอยู่ในที่กำบัง จนกว่าการเผาจะเสร็จสิ้น และจะต้อง

ปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยต่างๆ และเวลารอคอยก่อนเริ่มการเผาทำลายครั้งต่อไป

6. การทำลายวัตถุระเบิดแรงสูงที่ไม่ใช่ดินเริ่มด้วยการเผา

6.1 กล่าวทั่วไป การเผาทำลายเป็นวิธีที่นิยมใช้ เนื่องจากประหยัด ไม่มีเสียง หรือแรงสะท้อนรอบพื้นที่ทำลาย สามารถเผาทำลายวัตถุระเบิดครั้งละมากๆ ให้ลูกใหม่ได้หมดสิ้น มีข้อเสียคือใช้เวลามาก และทำให้เกิดควันที่เป็นพิษ ใช้สำหรับเผาวัตถุระเบิดแรงสูงที่ไม่ใช่ดินเริ่ม และสามารถลูกใหม่ได้ดี แต่ไม่รวมถึงไดนาไมท์ทางพลเรือนซึ่งจะแยกหัวข้อไว้ต่างหาก

6.2 ข้อควรระวังเกี่ยวกับกฎแห่งความปลอดภัย ต้องทบทวนกฎแห่งความปลอดภัยและกำกับดูแลให้การปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎทุกขั้นตอน

6.3 การเลือกพื้นที่เผาทำลาย ให้ปฏิบัติตามตอนที่ 6 ข้อ 10 ของระเบียบนี้

6.4 การเตรียมพื้นที่เผาทำลาย

6.4.1 ให้เผาบนดินที่อัดแน่น ปราศจากก้อนหิน และกรวดที่อาจเป็นสะเก็ดระเบิดได้ ห้ามเผาบนพื้นคอนกรีต หรือหินกรวด

6.4.2 ในรัศมี 200 ฟุต (61 เมตร) จากจุดที่ทำการเผา ต้องปราศจากต้นไม้ หญ้าแห้ง ใบไม้ พืชล้มลุก พุ่มไม้ และวัสดุติดไฟได้

6.4.3 ต้องกระจายวัตถุระเบิดที่รอการทำลายออกห่างพื้นที่ทำลายและป้องกันมิให้ลูกใหม่หรือระเบิดได้ด้วยอุบัติเหตุ

6.5 การเตรียมวัตถุระเบิดเพื่อการเผาทำลาย

6.5.1 ห้ามเผาทำลายเกินขีดจำกัดของสนามทำลาย

6.5.2 ให้เผาทำลายวัตถุระเบิดเพียงชนิดเดียวในการเผาแต่ละครั้ง ถ้าจำเป็นต้องเผาวัตถุระเบิดมากกว่าชนิดเดียว ต้องแยกเผาให้ห่างกัน

6.5.3 ต้องตรวจวัตถุระเบิดที่ทำการเผาให้ละเอียดเพื่อให้มั่นใจว่าไม่มีดินเริ่ม, ดินนำระเบิดรวมอยู่ด้วย

6.5.4 ต้องนำดินที่จะเผาทำลายออกจากหีบห่อ การเผาทั้งหีบห่อ ทำให้เกิดการระเบิดได้ ถ้าไม่สามารถเอาออกจากหีบห่อได้ เพราะคุณลักษณะอันตรายของวัตถุระเบิด ให้ทำลายด้วยวิธีอื่น

ข้อควรระวัง ถ้าไม่สามารถล้างออก หรือแยกเผาได้ TNT , Explosive D. , Comp B และ Pentolite สามารถจุดระเบิดได้ RDX , PETN ต้องเผาขณะเปียก HND ลูกใหม่ได้น้ำได้

6.5.5 ให้เกลี่ยดินเป็นแนวหนาไม่เกิน 2 นิ้ว กว้างไม่เกิน 4 นิ้ว และนำหนักดินที่เผาแต่ละครั้ง ไม่เกิน 25 ปอนด์ (11 กิโลกรัม)

ข้อควรระวัง วัตถุระเบิด TYPE 88 ต้องเกลี่ยเป็นแนวหนาไม่เกิน 1 นิ้ว ถ้าเป็น TNT แท่งให้วางเรียงกันชั้นเดียว เป็นแนวกว้างไม่เกิน 4 แท่ง

6.5.6 การเผาทำลายวัตถุระเบิดที่เปียก ต้องใช้วัสดุที่ลูกใหม่ได้รองวัตถุระเบิดที่จะเผาเพื่อให้วัตถุระเบิดนั้นลูกใหม่ได้หมด

หมายเหตุ วัตถุระเบิดที่เป็นผงแห้งไม่จำเป็นต้องวางบนวัสดุที่ติดไฟได้ ถ้ามั่นใจว่าจะลูกใหม่ได้หมด

6.5.7 ให้แยกแนววัตถุระเบิดที่เผาทำลายแต่ละแนวออกให้ห่างกันตามปริมาณ-ระยะ ที่ปลอดภัย

6.6 การจุดวัตถุระเบิดที่ต้องการเผาทำลาย

6.6.1 แนววัตถุระเบิดที่ต้องการเผาทำลายต้องจุดด้วยแนววัตถุติดไฟได้ เช่น ขี้กบ โดยวัตถุระเบิดต้องไม่อยู่ในหีบห่อ

6.6.2 แนววัตถุติดไฟได้ต้องมีความยาวไม่น้อยกว่า 25 ฟุต (8 เมตร) และต้องยาวพอที่จะให้เจ้าหน้าที่ผู้จุดเดินเข้าสู่ที่กำบังได้อย่างปลอดภัย

6.6.3 ต้องทดสอบอัตราการลุกไหม้ของแนววัตถุติดไฟได้ เพื่อทราบอันตรายที่อาจเกิดขึ้นโดยการทดสอบต้องกระทำในระยะปลอดภัยจากวัตถุระเบิด

6.6.4 ให้วางวัตถุติดไฟที่จุดจุด ในทิศทางใต้ลมของแนววัตถุระเบิดที่ต้องการเผาทำลาย เพื่อป้องกันลมพัดวัตถุที่ลุกไหม้ปลิวไปจุดวัตถุระเบิด ก่อนที่เจ้าหน้าที่จะเข้าสู่ที่กำบัง

6.6.5 ให้จุดแนววัตถุติดไฟได้จากระยะปลอดภัย ด้วยระบบไฟฟ้า ถูกดินดำ หรือ ผักแคะเวลา

6.6.6 ในกรณีจุดด้วยระบบไฟฟ้าหรือเชื้อเพลิงแล้วไม่เกิดการลุกไหม้ ห้ามเข้าไปตรวจในทันที ต้องรอน้อย 30 นาที บวกด้วยการถ่วงเวลาที่ใช้ในระบบการจุด เมื่อครบเวลารอแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำลายเพียงผู้เดียวเข้าไปตรวจสอบ โดยมีเจ้าหน้าที่อีกคนหนึ่งรอให้ความช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินอยู่ในระยะปลอดภัย

7. การทำลายดินดำด้วยการเผา

7.1 กล่าวทั่วไป ดินดำเป็นวัตถุระเบิดแรงต่ำที่มีอันตรายมากที่สุด ซึ่งจะให้เปลวเพลิงมาก มีความไวต่อการเสียดสี แรงกระแทก ประกายไฟ และความร้อน มีปฏิกิริยารวดเร็ว รุนแรงเมื่อถูกจุดจะเกิดการระเบิดและมีความรุนแรงเช่นเดียวกับวัตถุระเบิดแรงสูง

7.2 ข้อควรระวังเกี่ยวกับกฎแห่งความปลอดภัย ต้องทบทวนกฎแห่งความปลอดภัยและกำกับดูแลให้การปฏิบัติเป็นไปตามกฎทุกขั้นตอน

7.3 การเลือกพื้นที่เผาทำลาย ให้ปฏิบัติตามตอนที่ 6 ข้อ 10 ของระเบียบนี้

7.4 การเตรียมพื้นที่เผาทำลาย ให้เผาบนพื้นดินธรรมดา ห้ามเผาบนพื้นคอนกรีตหรือพื้นดินที่มีกรวดหิน ในรัศมี 200 ฟุต (61 เมตร) จากจุดเผาทำลายต้องปราศจาก ต้นไม้ หญ้าแห้ง ไม้แห้ง พืชล้มลุก พุ่มไม้และวัตถุติดไฟได้

7.5 การเตรียมดินดำเพื่อการเผาทำลาย

7.5.1 ห้ามเผาทำลายครั้งหนึ่งเกิน 50 ปอนด์ (22 กิโลกรัม)

7.5.2 ให้เกลี่ยดินดำเป็นแนวกว้างประมาณ 2 นิ้ว ถ้ามีหลายแนวแต่ละแนวต้องห่างกันไม่น้อยกว่า 10 ฟุต

คำเตือน ก่อนเปิดฝาดังดินดำทุกครั้งต้องใช้สายไฟต่อจากถังลงดิน เพื่อป้องกันไฟฟ้าสถิตย์ และต้องใช้วัสดุที่ไม่ก่อให้เกิดประกายไฟเปิดฝาดังดินดำเท่านั้น

7.5.3 การโรยแนวดินดำต้องไม่หักแนวเป็นมุมแหลม เมื่อต้องการเบี่ยงเบนแนวดินต้องโรยเป็นรูปโค้ง

7.6 การจุดดินดำที่ต้องเผาทำลาย

7.6.1 การจุดดินดำต้องใช้วัสดุติดไฟ เช่น ชีบกบ โรยให้เป็นแนวทอดยาวไปใต้ทิศทางลมจากแนวดินดำอย่างน้อย 25 ฟุต (11 เมตร)

หมายเหตุ ดินดำที่แห้งจะอยู่ในสภาพที่สามารถลุกไหม้ ได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะเมื่อดินขนาดเล็ก

7.6.2 ให้จุดไฟที่แนววัสดุติดไฟได้ แล้วถอนตัวไปยังพื้นที่ปลอดภัย

7.6.3 ต้องปล่อยให้ดินดำลุกไหม้จนหมดแล้วจึงเข้าสู่พื้นที่เผาได้

7.6.4 ต้องตรวจให้แน่ใจว่าไม่มีดินดำหลงเหลืออยู่ เมื่อเสร็จสิ้นการเผาทำลาย

7.6.5 ให้ทำการล้างพื้นดินที่จุดเผาทำลายด้วยน้ำ เพื่อขจัดกากดินดำ

7.6.6 ถ้ายังมีเศษดินดำเหลืออยู่ให้เผาทำลายตามวิธีข้างต้นซ้ำ

8. การทำลายไอน้ำมันที่พลเรือนด้วยการเผา

8.1 กล่าวทั่วไป ไอน้ำมันที่พลเรือน เป็นวัตถุระเบิดแรงสูง ที่มีไนโตรกลีเซอริน ซึ่งมีสถานะเป็นของเหลวและมีความไวต่อการระเบิดมาก เป็นส่วนประกอบดังนั้น ไอน้ำมันที่พลเรือน จึงมีโอกาสแยกตัวแยกไหล ออกจากส่วนประกอบอื่นๆ ของไอน้ำมันที่พลเรือนได้

หมายเหตุ ไอน้ำมันที่พลเรือนไม่มีไนโตรกลีเซอริน เป็นส่วนประกอบ จึงสามารถเผาทำลายได้ เช่นเดียวกับวัตถุระเบิดแรงสูงที่ไม่ใช่ดินระเบิด

8.2 ข้อควรระวังเกี่ยวกับกฎแห่งความปลอดภัยต้องทบทวนกฎแห่งความปลอดภัยและกำกับดูแลให้ปฏิบัติตามกฎแห่งความปลอดภัยโดยใกล้ชิดทุกขั้นตอน

8.3 การเลือกพื้นที่เผาทำลาย ให้ปฏิบัติตามตอนที่ 6 ข้อ 10 ของระเบียบนี้

8.4 การเตรียมพื้นที่เผาทำลาย

8.4.1 ให้เผาบนดินที่มีการอัดแน่นไม่มีกรวดหินอันอาจเกิดเป็นสะเก็ดได้ ห้ามเผาบนพื้นคอนกรีต หรือที่มีกรวดหิน

8.4.2 ในรัศมี 200 ฟุต (61 เมตร) จากจุดเผาทำลายต้องปราศจากต้นไม้ หญ้าแห้ง ใบไม้ พืชล้มลุก พุ่มไม้ หรือวัสดุติดไฟได้

8.4.3 ให้กระจายวัตถุระเบิดที่รอการทำลายออกไปอยู่ในพื้นที่ที่ปลอดภัย เพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการจุดหรือการระเบิด และให้ปฏิบัติตาม ข้อ 1 ถึง 3 ของผนวก ฉ

8.5 การเตรียมเผาทำลายไอน้ำมันที่พลเรือน

การเตรียมเผาทำลายไอน้ำมันที่พลเรือน ปกติแล้วต้องนำดินระเบิดออกจากหีบห่อเพื่อเผาทำลาย ในบางกรณีที่ไอน้ำมันที่พลเรือนเสื่อมสภาพ สามารถเผาทำลายทั้งหีบห่อ โดยนำข้อควรระวังต่างๆ เพื่อความปลอดภัยมาพิจารณา และดำเนินการดังนี้

8.5.1 ให้เปิดหีบห่อขนาด 50 ปอนด์ เพียง 2 หีบ เมื่อทำการเผาแต่ละครั้ง (100 ปอนด์)

8.5.2 ให้สวมถุงมือเพื่อป้องกันการสัมผัสไอน้ำมันที่พลเรือน

8.5.3 เมื่อขนย้ายไดนาไมท์พลเรือนมาถึงพื้นที่ทำลาย ให้ใช้เครื่องมือที่ไม่ทำให้เกิดประกายไฟเปิดหีบห่อ แล้วหยิบแท่งดินระเบิดออกวางบนวัสดุติดไฟ สำหรับแท่งดินไดนาไมท์พลเรือนที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน 2 นิ้ว ให้วางเรียงกันชั้นเดียวเป็นแนวยาวความกว้างของแนวไม่เกิน 4 นิ้ว และใช้กระดาษหรือวัสดุติดไฟเพิ่มเติมเพื่อมั่นใจว่าจะลุกไหม้ได้เมื่อทำการจุด

หมายเหตุ ต้องแกะกล่องไดนาไมท์พลเรือนแล้วนำแท่งดินออกวางบนวัสดุติดไฟได้ แต่ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ทำลายโดยเฉพาะไดนาไมท์พลเรือนที่เสื่อมสภาพ ไดนาไมท์พลเรือนขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางโตกว่า 2 นิ้ว ต้องวางโดยมีวัสดุติดไฟรองรับ และเผาคั้งละ 1 แท่งเท่านั้น ไดนาไมท์พลเรือนที่ร่วง ต้องโรยเป็นแนวหนาไม่เกิน 2 นิ้ว สำหรับหีบห่อและกล่องต้องแยกเผาต่างหาก

8.5.4 ให้เก็บรักษาไดนาไมท์พลเรือนที่รอการทำลายในระยะปลอดภัยเหนือลมต้องมีผ้าบังแสงแดดเพื่อรักษาความชื้นและป้องกันประกายไฟ

8.5.5 ถ้ามีการไหลเยิ้มให้ซับด้วยซีลี้อย่างระมัดระวังแล้วนำไปเผาทำลาย ถ้ามีการไหลเยิ้มไม่มากนัก สามารถทำลายด้วยวิธีเคมี

8.5.6 การใช้ซีลี้อยับ ให้ปฏิบัติดังนี้

8.5.6.1 ใช้ซีลี้อยุใหม่ที่แห้ง (ซีลี้อยุเก่าจะเกิดเป็นกรด) ผสมด้วยยาลดกรดเล็กน้อย เช่น โซเดียมคาร์บอเนต , โซเดียมไบคาร์บอเนต , แคลเซียมไบคาร์บอเนต หรือผงซอสต์ เพื่อรักษาเสถียรภาพของไนโตรกลีเซอริน

8.5.6.2 ใช้ซีลี้อยุซึ่งคาดว่าเป็ไนโตรกลีเซอริน หรือค้อยๆ เทไนโตรกลีเซอรินให้ซึมเข้ากับซีลี้อย

หมายเหตุ ไดนาไมท์พลเรือน ที่มีไนโตรกลีเซอริน ไหลเยิ้ม ให้เผาได้โดยไม่ต้องเปิดหีบห่อ แต่ต้องมีมาตรการระวังอันตรายจากการระเบิดที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการเผา

8.6 การจุดไดนาไมท์พลเรือน เช่นเดียวกับการจุดเผาทำลายวัตถุระเบิดแรงสูงที่ไม่ใช่ดินเริ่ม

9. การเผาทำลายดินคว้นน้อย

9.1 กล่าวทั่วไป

ดินคว้นน้อยสามารถเผาทำลาย หรือใช้น้ำยาเคมีทำให้สลายตัวได้ การเผาทำลายเป็นวิธีที่นิยมเพราะเกิดคว้นไม่มาก ดินคว้นน้อยจะไม่เกิดการระเบิด จึงสามารถเผาทำลายได้ที่ละมาก ๆ การเผาทำลายนี้ไม่รวมถึงการทำลายดินส่งกระสุนชนิดแท่ง หรือดินคอมโปสิต เพราะดินพวกนี้ต้องทำลายเช่นเดียวกับการเผาทำลายวัตถุระเบิดแรงสูงที่ไม่ใช่ดินเริ่ม

9.2 ข้อควรระวังเกี่ยวกับกฎแห่งความปลอดภัย ต้องทบทวนกฎแห่งความปลอดภัยและกำกับดูแลให้ปฏิบัติตามทุกขั้นตอนโดยใกล้ชิด

9.3 การเลือกพื้นที่เผาทำลาย ให้ปฏิบัติตามตอนที่ 6 ข้อ 10 ของระเบียบนี้

9.4 การเตรียมพื้นที่เผาทำลาย

9.4.1 ในรัศมี 200 ฟุต (61 เมตร) จากจุดเผาทำลายต้องปราศจากต้นไม้ หญ้าแห้ง ใบไม้ พืชล้มลุก พุ่มไม้ หรือวัสดุติดไฟ

9.4.2 ให้ตรวจพื้นที่ด้วยความระมัดระวังเพื่อมั่นใจว่าไม่มีความร้อนพอที่จะเป็นอันตราย

9.4.3 ให้ทำการเผาใต้บนพื้นราบโดยไม่ต้องขุดหลุม หรือมีมูลดิน

9.4.4 ให้เลือกใช้พื้นที่ใต้ลมทำการเผาครั้งแรกเพื่อจะใช้พื้นที่เหนือลมถัดขึ้นไปในการเผาครั้งต่อไป

9.4.5 ต้องเก็บดินควันน้อยที่รอกการทำลายให้ห่างจากจุดเผาทำลายในทิศทางเหนือลมไม่น้อยกว่า 100 ฟุต (31 เมตร) และต้องมีมูลดินกำบังระหว่างจุดเผาทำลายกับดินควันน้อยที่รอกทำลาย

9.5 การเตรียมดินควันน้อยเพื่อการเผาทำลาย

9.5.1 ให้เผาดินควันน้อยฐานเดียวครั้งหนึ่งไม่เกิน 4,000 ปอนด์ (1,814 กิโลกรัม)

9.5.2 ถ้าเป็นดินฐานคู้หรือดินแท่งเล็กเผาครั้งละไม่เกิน 200 ปอนด์ (90 กิโลกรัม)

เพราะดินส่งกระสุนปืนเล็ก , ดินส่งกระสุนปืนลูกซอง ดินเกล็ดและดินรูเดี่ยวลุกไหม้อย่างรวดเร็ว

9.5.3 ให้เทดินควันน้อยออกจากหีบห่อ แล้วเกลี่ยให้เป็นแนวบนพื้นดิน โดยให้แนวดินหนาไม่เกิน 4 นิ้ว กว้างไม่เกิน 6 นิ้ว การเกลี่ยดินให้เกลี่ยด้วยไม้หรือคราดไม้

คำเตือน ก่อนเปิดฝาดังเพื่อเทดินต้องใช้สายไฟต่อจากถังลงดินป้องกันไฟฟ้าสถิตย์

9.5.4 ดินควันน้อยที่บรรจุในถุงซึ่งมีดินทวิเพลิง ให้เผาได้โดยไม่ต้องแยกดินทวิเพลิงออก ถ้าดินทวิเพลิงมีฝาดครอบให้ถอดฝาดครอบออกก่อน ถ้าจำเป็นต้องตัดถุงดินส่งกระสุน เพื่อเกลี่ยกระจายดิน ให้ใช้มีดที่ไม่ก่อให้เกิดประกายไฟ

ข้อควรระวัง การวางถุงดินส่งกระสุนห้ามซ้อนกัน ให้วางถุงดินส่งกระสุนให้ต่อกันเป็นแถว

9.5.5 ให้วางดินเป็นแนวตามทิศทางลม

9.5.6 ถ้าดินควันน้อยมีจำนวนมากจำเป็นต้องวางหลายแถวให้วางแถวที่ 1 ก่อน และวางแถวที่ 2 เมื่อเผาทำลายแถวที่ 1 แล้ว (เผาทีละแถว)

9.5.7 การวางแถวดินต่อๆ ไปจะต้องวางให้ขนานกับแนวเดิม หรือวางต่อจากแถวเดิม โดยให้ห่างกันไม่น้อยกว่า 50 ฟุต (16 เมตร)

9.6 การจุดเผาดินควันน้อย

9.6.1 ให้โรยแท่งดินบางๆ กว้าง 4 ถึง 6 นิ้ว จากแนวดินที่จะเผาทำลายทางด้านใต้ลมออกไปอย่างน้อย 25 ฟุต (8 เมตร)

9.6.2 ให้จุดแนวดินที่โรยไว้จากระยะไกล โดยใช้ชนวนใส่ไฟฟ้าในถุงดินดำหรือใช้ฝักแควเวลา

9.6.3 ต้องให้ดินลุกไหม้จนไฟดับแล้วจึงจะเข้าไปตรวจสอบ

9.6.4 ถ้ามีดินเหลืออยู่ให้จุดซ้ำ โดยปฏิบัติตามข้อ 6.1 และข้อ 6.2

9.6.5 ให้ใช้น้ำราดถ้าถ่านของดินควันน้อยที่เผาทำลายแล้ว

ผนวก ข การทำลายด้วยการระเบิด ประกอบระเบียบกองทัพบก
ว่าด้วย การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด พ.ศ. 2547

1. กล่าวทั่วไป

การทำลายด้วยการระเบิด ใช้ในการทำลายกระสุนและวัตถุระเบิดที่ไม่สามารถเผาทำลายได้ โดยต้องคำนึงถึงข้อควรระวัง ขีดจำกัดและมาตรการควบคุม เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำลาย

2. การเตรียมการขั้นต้น ก่อนทำลายด้วยการระเบิดต้องการเตรียมการตามขั้นตอน ดังนี้

- 2.1 การเลือกพื้นที่ระเบิดทำลาย
- 2.2 การเตรียมพื้นที่เพื่อการระเบิดทำลาย
- 2.3 มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัย
- 2.4 อันตรายเฉพาะที่ต้องตรวจตรา
- 2.5 มาตรการป้องกัน เพื่อความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่
- 2.6 คำนวณ ปริมาณ-ระยะ เพื่อความปลอดภัย
- 2.7 ปริมาณกระสุนและวัตถุระเบิดที่รอการทำลาย
- 2.8 การบริการพื้นที่ทำลาย
- 2.9 การรักษาความปลอดภัยพื้นที่ทำลาย
- 2.10 การช่วยเหลือฉุกเฉินเมื่อจำเป็น
- 2.11 การติดต่อสื่อสาร
- 2.12 ข้อที่ควรคำนึงถึงอื่น ๆ

3. ปริมาณ-ระยะเพื่อความปลอดภัย

การทำลายตามปกติต้องมีมูลดินเป็นสิ่งกำบังถ้าพื้นที่นั้นไม่มีมูลดินกำบังการทำลายกลางแจ้งต้อง คำนวณหา ปริมาณ-ระยะ เพื่อความปลอดภัย ดังนี้

$$\text{ระยะปลอดภัย (ฟุต)} = 300 \sqrt[3]{\text{น้ำหนักดินระเบิดเป็นปอนด์}}$$

หรือ

$$\text{ระยะปลอดภัย (เมตร)} = 100 \sqrt[3]{\text{น้ำหนักดินระเบิดเป็นปอนด์}}$$

4. กรรมวิธีที่ต้องดำเนินการ

- 4.1 การจัดเตรียมวัตถุระเบิดที่จะทำลาย
- 4.2 การจัดตั้งและดำรงไว้ซึ่งการควบคุมพื้นที่ทำลาย
- 4.3 การเลือกพื้นที่วางวัตถุระเบิดที่รอการทำลาย
- 4.4 การจัดเตรียมระบบการจุดระเบิดที่จะใช้
- 4.5 การดำเนินการหลังจากการจุดระเบิดทำลายแล้ว

5. การปฏิบัติระหว่างการระเบิดทำลาย

เมื่อจุดระเบิดแล้ว เจ้าหน้าที่ต้องอยู่ในที่กำบัง หลังการระเบิดต้องทำการค้นหาและรวบรวมวัตถุระเบิดที่ยังไม่ระเบิด ต้องมีมาตรการที่จะให้พื้นที่ทำลายใช้งานได้อีกและต้องรอเวลาก่อนดำเนินการทำลายครั้งต่อไป

6. การทำลายวัตถุระเบิดแรงสูงด้วยการระเบิด

6.1 กล่าวทั่วไป

การระเบิดทำลาย เป็นวิธีการทำลายที่เร็วที่สุดในกรณีเร่งด่วนหรือการทำลายวัตถุระเบิดจำนวนมากที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม วัตถุระเบิดประเภทดินเริ่มจะเกิดการระเบิดเมื่อเผาทำลาย จึงจำเป็นต้องทำลายด้วยการระเบิดเมื่อไม่สามารถทำลายด้วยน้ำยาเคมี

6.2 ข้อควรระวังเกี่ยวกับกฎแห่งความปลอดภัย ต้องทบทวนกฎแห่งความปลอดภัยอย่างรอบคอบและกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดให้การปฏิบัติเป็นไปอย่างถูกต้องทุกขั้นตอน

6.3 การเลือกพื้นที่ระเบิดทำลาย ให้ปฏิบัติตามตอนที่ 6 ข้อ 10 ของระเบียบนี้

6.4 การเตรียมพื้นที่ทำลาย

การระเบิดทำลายวัตถุระเบิดต้องกระทำในหลุมซึ่งลึกไม่น้อยกว่า 4 ฟุต และต้องกลบด้วยดินหนาไม่น้อยกว่า 2 ฟุต ถ้าสนามทำลายอยู่ห่างจากสิ่งก่อสร้าง อาคาร ถนน ตามระยะที่ปลอดภัยก็ไม่จำเป็นต้องขุดหลุม พื้นที่ในรัศมี 200 ฟุต (61 เมตร) จากจุดระเบิดทำลายต้องปราศจากใบไม้ หญ้าแห้งหรือวัสดุที่ติดไฟได้ หลุมระเบิดจะต้องไม่มีสิ่งเป็นอันตราย เช่น สะเก็ดระเบิด ผงถ่านที่ยังร้อนหรือติดไฟ วัตถุระเบิดที่รอการทำลายต้องแยกให้อยู่ห่างจากจุดระเบิดทำลายไม่น้อยกว่า 300 ฟุต (92 เมตร) ต้องป้องกันไม่ให้วัตถุระเบิดที่รอการทำลายเกิดระเบิดโดยอุบัติเหตุจากเปลวไฟ สะเก็ด หรือการระเบิดฟุ้ง

6.5 การเตรียมทำลายวัตถุระเบิดจำนวนมาก

6.5.1 การระเบิดทำลายวัตถุระเบิดแรงสูง ให้ทำได้สูงสุดครั้งหนึ่งไม่เกิน 200 ปอนด์ (90 กิโลกรัม) และต้องไม่เกินขีดจำกัดของสนามทำลาย

6.5.2 ดินเริ่มในสภาพเปียกบรรจุในถัง ห้ามทำลายเกิน 1 ถังต่อครั้ง

6.5.3 การระเบิดทำลายวัตถุระเบิดจำนวนมากต้องนำออกจากหีบห่อ

6.6 การจุดระเบิดทำลาย การจุดระเบิด ต้องใช้เชื้อปะทุไฟฟ้าและเครื่องจุดที่เหมาะสม ถ้าจำเป็นหรือไม่มีเชื้อปะทุไฟฟ้า ให้ใช้ฝักแคเวลากับเชื้อปะทุธรรมดา(เชื้อปะทุขนวน)

6.6.1 การใช้เชื้อปะทุไฟฟ้าและเครื่องจุด หรือเชื้อปะทุธรรมดาและฝักแคเวลา รวมทั้งดินระเบิดทำลาย ต้องกระทำตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

หมายเหตุ สามารถใช้ไดนาไมท์เป็นดินทำลายไดนาไมท์ในหีบห่อได้ โดยวางแท่งดินทำลายกลางหีบห่อ การเตรียมดินต้องเจาะแท่งดินด้วยไม้หรือทองเหลือง อย่างระมัดระวังเพื่อเป็นช่องเสียบเชื้อปะทุ

6.6.2 ให้วางดินทำลาย ณ จุดซึ่งมั่นใจว่าจะจุดให้ระเบิดโดยสมบูรณ์ สามารถวางดินทำลายเพิ่มเติมได้

6.6.3 การจุดระเบิดด้วยเชื้อปะทุไฟฟ้าผสมเชื้อปะทุชนวน หรือระบบเชื้อปะทุชนวน
ด้านห้ามเข้าตรวจสอบในทันที ต้องรอนาน้อย 30 นาที บวกเวลาที่ถ่วงไว้ หลังจากนั้นให้
เจ้าหน้าที่ทำลายเพียงคนเดียวเข้าไปตรวจ และมีผู้คอยให้ความช่วยเหลือเมื่อได้รับการร้องขอ
หรือเกิดอุบัติเหตุอีก 1 คน

6.6.4 ให้ตรวจค้นพื้นที่สนามทำลายโดยรอบหลังการจุดระเบิดทำลายแต่ละครั้ง เพื่อ
ค้นหาวัตถุระเบิดที่ยังไม่ระเบิด ซึ่งกระเด็นออกไป

6.6.5 ให้เก็บกู้วัตถุระเบิดที่ยังไม่ระเบิดด้วยความระมัดระวังเพื่อนำไปทำลายซ้ำ

* * * * *

**ผนวก ซ การขนย้ายกระสุนและวัตถุระเบิดทางรถยนต์ ประกอบระเบียบกองทัพบก
ว่าด้วย การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด พ.ศ. 2547**

1. **กล่าวทั่วไป** กระสุนและวัตถุระเบิดเป็นวัตถุอันตราย การหิบบกขนย้ายทุกครั้ง ต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในผนวกนี้ เพื่อให้การขนย้ายกระสุนและวัตถุระเบิดทางรถยนต์เป็นไปด้วยความปลอดภัย และลดอันตรายที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการขนย้ายกระสุนและวัตถุระเบิด

2. **การป้องกันอันตรายที่เกิดจากเพลิง**

2.1 เพื่อป้องกันเพลิงไหม้ เจ้าหน้าที่พลขับจะต้องตรวจรถยนต์ทุกวันเกี่ยวกับ สายไฟ , ดวงโคม ห้ามล้อ , พวงมาลัย , ถังน้ำมันและท่อน้ำมัน สิ่งเหล่านี้ต้องอยู่ในสภาพที่เรียบร้อยใช้การได้ดี เครื่องยนต์ต้องสะอาดไม่มีฝุ่น ผง และรอยน้ำมันเปรอะเปื้อน อ่างน้ำมันต้องไม่มีผง สิ่งสกปรก และไขข้นปะปนอยู่

2.1.1 หลังจากการใช้รถประจำวัน หรือวิ่งระยะทางไกลมาแล้วแต่ละครั้งพลขับต้องทำความสะอาดเชื้อน้ำมัน หรือไขข้นที่ไหลออกจากส่วนต่างๆ ของรถ เช่น จากระบบส่งกำลัง หรือส่วนเคลื่อนไหวนอื่นๆ หรือจากใต้พื้นรถ ฯลฯ

2.1.2 ถังหรือท่อน้ำมันต้องหมั่นตรวจตราอย่าให้รั่วได้ ถ้าพบเห็นให้รีบจัดการซ่อมแซม หรือถ่ายทันที

2.1.3 ในขณะที่เติมน้ำมันเชื้อเพลิงจะต้องระวังอย่าให้หกหรือล้นและห้ามสูบบุหรี่ หรือนำเพลิงอื่นๆ เข้าใกล้บริเวณนั้นเป็นอันขาด ให้เติมน้ำมันในเวลากลางวันโดยต้องเตรียมการไว้ล่วงหน้า

2.1.4 ให้ใช้ไม้ขีดไฟธรรมดาเท่านั้น และต้องเก็บไว้ในกระป๋องโลหะ ในหีบเครื่องมือ ห้ามใช้ไม้ขีดไฟที่ขีดได้ทุกแห่ง

2.1.5 ในรถยนต์ และในหีบเครื่องมือประจำรถต้องรักษาความสะอาดไม่ให้มีสิ่งสกปรก เศษผง หรือขยะปะปนอยู่

2.2 รถยนต์บรรทุกทุกกระสุนและวัตถุระเบิดทุกคันต้องมีเครื่องดับเพลิง ชนิดผงเคมีแห้ง ที่อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานได้ ประจำรถ อย่างน้อย 2 เครื่อง ติดไว้ในห้องพลขับ 1 เครื่อง และติดไว้ข้างนอกรถด้านพลขับอีก 1 เครื่อง พลขับและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต้องได้รับการอบรมให้ใช้เครื่องดับเพลิงดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง และต้องเข้าใจความจริงที่ว่า ในการเกิดเพลิงเกือบทุกครั้งจะมีเวลามากพอที่จะทำการดับเพลิงได้ทัน เพราะกว่ากระสุน , วัตถุระเบิด จะร้อนจนถึงจุดระเบิดนั้น ต้องใช้เวลานานมาก ทั้งนี้เพื่อป้องกันการตื่นตื่นหรือตกตลิ่ง ของเจ้าหน้าที่

3. **การควบคุมขบวน**

3.1 รถยนต์ตั้งแต่ 2 คันขึ้นไป เรียกว่า “ ขบวน ” จัดขึ้นเพื่อให้มีการควบคุม และเพื่อให้การเคลื่อนย้ายเป็นไปโดยมีระเบียบ

3.2 รถยนต์ หรือขบวนรถยนต์บรรทุกทุกกระสุนและวัตถุระเบิด ต้องมีนายทหารสัญญาบัตรของหน่วยนั้นๆ เป็นผู้ควบคุมไปในรถ หรือขบวนด้วย อย่างน้อย 1 นาย เพื่อควบคุมดูแลอำนวยความสะดวก

3.3 สำหรับขบวนรถที่บรรทุกทุกกระสุนและวัตถุระเบิด ต้องรักษาระยะต่อระหว่างรถแต่ละคันอย่าให้ห่างหรือชิดเกินไป(ระยะต่อประมาณ 90 เมตร) เพื่อป้องกันอันตรายจากการชนกัน หรือการระเบิด

3.4 ในระหว่างการเดินทาง ขบวนรถบรรทุกกระสุนและวัตถุระเบิด ต้องกำหนดเวลาหยุดพัก ประจำชั่วโมง(10นาที) เพื่อพักเครื่องยนต์ และตรวจความเรียบร้อยของสิ่งที่บรรทุกมา สถานที่หยุดนี้ต้องเป็นที่ห่างจากเมือง ตลาด หรือบริเวณชุมชน ห้ามจอดรถในบริเวณที่มีการจราจรหนาแน่น

3.5 หากจำเป็นต้องเดินทางติดต่อกันถึง 6 ชั่วโมง หรือรับประทานอาหารให้หยุดพักนาน 30-60 นาที และต้องจอดรถบรรทุกกระสุนและวัตถุระเบิดในพื้นที่ที่ไม่ขัดขวางต่อการจราจรอื่นๆ

3.6 ขบวนรถบรรทุกกระสุนและวัตถุระเบิดนี้ ห้ามผ่านบริเวณชุมชนถ้าไม่มีความจำเป็น หากจะต้องผ่านบริเวณชุมชนรถทุกคันให้ใช้ความเร็วสูงสุดไม่เกิน 25 กิโลเมตร ต่อชั่วโมง

3.7 รถบรรทุกกระสุนและวัตถุระเบิดแต่ละคันในขบวนให้วิ่งด้วยความเร็วปานกลาง (ไม่เกิน 60 กิโลเมตร ต่อชั่วโมง) และหยุดทุกครั้งก่อนจะข้ามทางรถไฟ เพื่อตรวจดูว่ามีรถไฟกำลังวิ่งอยู่หรือไม่ และต้องลดความเร็วลงมากที่สุด เมื่อใกล้ถึงทางแยก , ทางเลี้ยว , สะพาน , ตำบลซึ่งมีเครื่องหมายของเจ้าพนักงานจราจร หรือเมื่อสวนกับรถอื่นๆ

3.8 เมื่อรถบรรทุกกระสุนและวัตถุระเบิดจะหยุดรถ, เลี้ยวรถ, ผ่านทางร่วม, ทางแยก, ผ่านรถประจำทางที่จอดอยู่ หรือผ่านขบวนแห่ต้องขับให้ช้าลง และต้องให้สัญญาณก่อนในระยะ 30-40 เมตร

3.9 ห้ามขับรถบรรทุกกระสุนและวัตถุระเบิดแซงรถคันอื่นตรงทางร่วม, ทางแยก, หัวเลี้ยว , ในที่คับขัน หรือมีรถ หรือสิ่งอื่นกีดขวางหน้าอยู่

3.10 ห้ามผู้ที่มีใจเจ้าหน้าที่นั่งไปในขบวนรถบรรทุกกระสุนและวัตถุระเบิด และห้ามบุคคลอื่นโดยสารอย่างเด็ดขาด

3.11 ถ้ารถบรรทุกกระสุนและวัตถุระเบิดคันใดเกิดเพลิงไหม้ รถคันอื่นในขบวนจะต้องออกห่างจากรถคันนั้นจนพ้นรัศมีระเบิดในระยะหลายร้อยหลา แล้วแต่อำนาจของวัตถุระเบิดที่บรรทุก (ระหว่าง 800-1,200 หลา หรือ 732-1098 เมตร) รถทั้งข้างหน้าและหลัง ของรถคันที่เกิดเพลิงไหม้ ต้องทำหน้าที่กักรถอื่นเพื่อห้ามการจราจรผ่านเข้าไปในบริเวณนั้น

3.12 หากรถบรรทุกกระสุนและวัตถุระเบิดคันใดเกิดเสียกลางทาง และรถอื่นๆ ในขบวนไม่สามารถลากไปยังตำบลปลายทางได้ ผู้ควบคุมขบวนรถต้องจัดคนสำรอง 2 คน เมื่อไปถึงที่พักแล้วให้แจ้งกับผู้บังคับหน่วยทราบ ผู้บังคับหน่วยจะต้องรีบจัดรถพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ไปช่วยเหลือทันที รถที่เสียอยู่กลางทางต้องนำเข้าแบริมทางให้มากที่สุด ถ้าเป็นเวลากลางวันและบริเวณนั้นไม่มีแสงสว่างส่องถึงให้เห็นได้ในระยะ 50 เมตร ต้องเปิดไฟหรือจุดไฟให้มีแสงพอเห็นรถได้

4. วิธีการบรรทุกในรถยนต์

4.1 ขบวนกระสุน, ขบวนลูกกระเบิด และเชื้อปะทุต่างๆ จะบรรทุกรวมกับลูกกระสุน ลูกกระเบิด และวัตถุระเบิดอื่นๆ ไม่ได้ เว้นแต่ขบวน หรือดินขยายการปะทุที่รวมติดอยู่ในลูกกระสุนปืนใหญ่แล้ว

4.1.1 กระสุนและวัตถุระเบิดที่บรรทุก ต้องวางให้พอเหมาะกับตัวรถ ต้องทำการเสริมและกั้นด้วยไม้ หรือผูกมัดให้แน่นเพื่อกันหีบกระสุนและวัตถุระเบิดตกหล่น หรือเคลื่อนที่ไปมา ทั้งต้องมีผ้าใบคลุมเพื่อป้องกันประกายไฟและลมฟ้าอากาศ เช่น ฝน และแดด ฯลฯ

4.1.2 ถ้ากระสุนและวัตถุระเบิดที่บรรจุทุกมีจำนวนน้อย หรือบรรจุรวมกับของอื่น ซึ่งไม่เป็นวัตถุระเบิด หรือไวไฟ ห้ามบรรจุทุกกระสุนและวัตถุระเบิดไว้ตอนท้ายรถ

4.1.3 ในยามสงคราม ชนวนกระสุน , ชนวนลูกระเบิด อาจบรรจุรวมกับวัตถุระเบิดอื่นได้โดยใช้ที่กำบังใส่ทรายหนา 3 ฟุต แยกชนวนกับวัตถุระเบิดให้อยู่ห่างกันคนละด้าน

4.1.4 กระสุนปืนเล็กตั้งแต่ 30 มม. ลงมา ซึ่งไม่ได้บรรจุด้วยวัตถุระเบิดแรงสูงให้บรรจุรวมกับชนวน หรือเชื้อปะทุได้หากมีความจำเป็น

4.1.5 ชนวน หรือเชื้อปะทุสามารถบรรจุรวมกับวัตถุระเบิดในรถยนต์คันเดียวกันได้ หากมีจำนวนไม่เกิน 25 ชนวน หรือเชื้อปะทุไม่เกิน 50 ดอก และวัตถุระเบิดที่จะบรรจุหนักไม่เกิน 50 กิโลกรัม โดยต้องบรรจุชนวน หรือเชื้อปะทุไว้ตอนหน้ารถยนต์ซึ่งเป็นที่อยู่ของพลขับ สำหรับในกรณีดังกล่าวนี้หากไม่มีความจำเป็นจริงๆ ห้ามกระทำเป็นอันตราย เพราะเป็นการเสี่ยงอันตรายอย่างยิ่ง

4.2 ห้ามนำหรือขนกระสุนและวัตถุระเบิด , ไปกองไว้ตรงกับท่อไอเสียของรถยนต์ เพราะความร้อนและประกายไฟจากไอเสียสามารถจุดวัตถุระเบิดให้ระเบิดได้

4.3 ในการบรรจุทุกกระสุนปืนใหญ่เป็นนัดโดยไม่มีหีบห่อ ต้องให้ลูกกระสุนทุกนัดนอนขนานกับด้านข้างรถยนต์บรรจุ (หัวหรือท้ายลูกกระสุนหันไปข้างหน้าหรือท้ายรถ) เพื่อป้องกันลูกกระสุน กิ่งมาทางท้ายรถในเวลารถวิ่ง และต้องทำการยึดตรึง , เสริม หรือกั้นด้วยไม้ให้แน่น ไม่ให้ลูกกระสุนเคลื่อนที่ไปมาได้

หมายเหตุ การบรรจุทุกกระสุนปืนใหญ่ซ้อนกันหลายชั้น ให้ใช้แผ่นกระดานวางพาดบนลูกกระสุนชั้นล่าง ทั้งนี้เพื่อป้องกันแหวนรัดท้ายลูกกระสุนชำรุด เนื่องจากลูกกระสุนกระทบกระแทกกันเองในเวลารถวิ่ง

4.4 ห้ามบรรจุทุกหีบกระสุนวัตถุระเบิดและสิ่งอันตรายอื่นๆ ที่ปรากฏว่าชำรุด หรือภาชนะรั่วไปในรถยนต์

4.4.1 หากพบว่า หีบ หรือภาชนะเกิดชำรุด หรือรั่วกลางทางให้เจ้าหน้าที่พิจารณาซ่อมเท่าที่สามารถจะทำได้ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยมากที่สุด สถานที่ซ่อมต้องห่างจากกระสุน, และวัตถุระเบิดอื่นๆ อย่างน้อย 100 ฟุต (31 เมตร) หากไม่สามารถซ่อมได้ให้ใช้กระดาดหนาห่อหีบเดิม หรืออุดรอยชำรุดแล้วนำไปใส่ในหีบอีกใบหนึ่งที่ใหญ่กว่าและเอาขี้เลื่อยแห้ง, เศษสำลีแห้ง, เศษกระดาษหนังสือพิมพ์ หรือกล่องกระดาษแทรกลงไปจนช่องว่างระหว่างหีบ เพื่อป้องกันการกระทบกระแทก

4.4.2 ภาชนะที่รั่ว หรือชำรุดจนไม่สามารถซ่อมตามวิธีที่กล่าวไว้ในข้อ 4.4.1 ให้เจ้าหน้าที่พิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความปลอดภัย และราคาส่งของเป็นหลัก

5. การตรวจรถที่จะบรรจุทุกกระสุนและวัตถุระเบิด

5.1 รถยนต์บรรจุทุกกระสุนและวัตถุระเบิดต้องเป็นรถยนต์ชนิดใช้ล้ออย่างอัดลม มีห้ามล้อทั้ง 4 ล้อ และมีความดันลมในล้อตามเกณฑ์กำหนด

5.2 แสงที่ใช้ทั้งหมดต้องเป็นแสงจากไฟฟ้า

5.3 ท่อและถังน้ำมันควรมีก่อกระบายคิดไว้ในที่ซึ่งเวลาน้ำมันล้นออกมาจะไม่ไหลลงบนท่อไอเสีย

5.4 พื้นรถยนต์บรรทุกต้องแข็งแรง โลหะที่โผล่ให้เห็นในตัวรถต้องปิดด้วยไม้ หรือโลหะที่ไม่เกิดประกายไฟ

5.5 อุปกรณ์เกี่ยวกับแสงบนรถยนต์ต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในคำสั่ง หรือพระราชบัญญัติจราจรทุกประการ

5.6 ห้ามรถยนต์ซึ่งมีกระสุนและวัตถุระเบิดบรรทุกอยู่เข้าไปจอดในโรงเก็บรถ หรือโรงซ่อมเพื่อจอดหรือซ่อม เว้นแต่โรงเก็บนั้นเป็นโรงโล่งมีแต่เฉพาะหลังคาอย่างเดียว

5.7 การขนกระสุนและวัตถุระเบิดต้องกระทำในเวลากลางวันเท่านั้น

5.8 ภายในรถบรรทุกต้องไม่มีสลักเกลียว, ตะปู หรือสิ่งอื่นๆ โผล่ออกมาอันจะเป็นเหตุทำให้หีบห่อชำรุดเสียหายได้

5.9 กระสุนและวัตถุระเบิดที่บรรทุกต้องอยู่ภายในรถทั้งสิ้น ห้ามมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดยื่นออกนอกตัวรถ กระบะท้ายรถต้องปิดและขัดด้วยสลักตลอดเวลาที่รถกำลังเดินทาง

5.10 ก่อนขนกระสุนและวัตถุระเบิดขึ้นและลง พลขับต้องดับเครื่องยนต์ทุกคัน ห้ามล้อไว้และใช้ไม้ขัดล้อด้วย ห้ามขนกระสุนและวัตถุระเบิดถูกระเบิด ขึ้นและลงในขณะที่เครื่องยนต์กำลังเดินอยู่เป็นอันขาด

5.11 รถยนต์บรรทุกทุกกระสุนและวัตถุระเบิด ห้ามจอดในบริเวณที่ว่างระหว่างคลังกระสุน เพราะจะเป็นตัวนำคลื่นการระเบิดจากคลังหนึ่งไปยังอีกคลังหนึ่งหากเกิดการระเบิดขึ้น

5.12 รถยนต์ทุกคันก่อนทำการบรรทุกกระสุนและวัตถุระเบิดต้องเติมน้ำมันเชื้อเพลิง รวมทั้งน้ำมันหล่อลื่น น้ำมันเกียร์และน้ำมันห้ามล้อให้เสร็จเรียบร้อย ห้ามเติมน้ำมันเชื้อเพลิงในขณะที่กำลังบรรทุกหรือบรรทุกแล้ว หากจำเป็นต้องเติมจะต้องปิดไฟและดับเครื่องยนต์ สำหรับเครื่องยนต์ชนิดใช้ Magneto ต้องใช้ลวดต่อลงดินด้วยเพื่อป้องกันไฟฟ้าสถิตย์

5.13 ในการขนกระสุนและวัตถุระเบิด โดยรถยนต์เป็นระยะทางไกลกว่า 8 ชั่วโมงขึ้นไป จะต้องจัดผู้ช่วยพลขับ 1 คน เพื่อผลัดเปลี่ยนช่วยเหลือพลขับในการขับรถ

หมายเหตุ

1. ห้ามสูบบุหรี่ในรถยนต์ที่บรรทุกกระสุนและวัตถุระเบิด
2. ห้ามจอดรถบรรทุกกระสุนและวัตถุระเบิดทิ้งไว้โดยปราศจากเจ้าหน้าที่เฝ้ารถ ทุกครั้ง ที่จอดรถบนถนนหลวงหรือถนนสาธารณะ

6. ผู้รับกระสุนและวัตถุระเบิด

การส่งกระสุนและวัตถุระเบิด ไปยังตำบลต่างๆ ทุกครั้งต้องส่งให้แก่ผู้รับซึ่งมีคำสั่งให้รับได้เท่านั้น

7. เครื่องหมายของรถยนต์บรรทุกกระสุนและวัตถุระเบิด

รถยนต์ที่บรรทุกกระสุนและวัตถุระเบิดทุกคัน ต้องติดธงแดงรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาด 10" x 12" จำนวน 1 ธง บนหลังการรถให้สามารถเห็นได้ทั้งด้านหน้าและหลังรถยนต์นั้นๆ

8. การปฏิบัติเมื่อเกิดอุบัติเหตุ

8.1 หากรถยนต์บรรทุกกระสุนและวัตถุระเบิดเกิดอุบัติเหตุขึ้น เจ้าหน้าที่ต้องช่วยกันขนหีบห่อกระสุนและวัตถุระเบิด ทั้งที่ชำรุดและไม่ชำรุดอย่างระมัดระวังไปกองรวมไว้ในบริเวณที่ปลอดภัยให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้เพื่อป้องกันอันตรายจากเพลิงและการระเบิด

8.2 ในกรณีที่ชนกับรถยนต์อื่นๆ หรือชนสิ่งต่างๆ เช่น อาคาร, ต้นไม้ ฯลฯ ให้เจ้าหน้าที่ชน กระสุนและวัตถุระเบิดที่บรรทุกมาออกจากรถก่อนที่จะปฏิบัติอย่างอื่น และนำไปเก็บไว้ในสถานที่หรือ อาคารห่างจากที่เกิดเหตุอย่างน้อย 300 ฟุต(92 เมตร) และต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่อยู่ในบริเวณนั้นรวมทั้งรถอื่นๆ ที่จะผ่านไปมาให้ทราบถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นด้วย

9. การพิจารณาเส้นทางขนย้ายกระสุนและวัตถุระเบิด

ในการขนกระสุนและวัตถุระเบิดลงจากรถไฟ และจากเครื่องช่วยขนอื่นๆ รวมทั้งการขนไปบรรทุก รถไฟซึ่งจะต้องใช้รถยนต์ขนเข้าหรือออกจากคลัง ผบ.หน่วยจะต้องพิจารณาเลือกเส้นทางเคลื่อนย้ายของ รถยนต์บรรทุกกระสุนและวัตถุระเบิด โดยไม่ให้ผ่านเข้าไปในบริเวณชุมชน เช่น ตลาด หรือเมือง ฯลฯ

10. การใช้รถยนต์ทหาร

การใช้รถยนต์ทหารขนย้ายกระสุนและวัตถุระเบิด หน่วยจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับทหารว่าด้วยการ ใช้รถยนต์ทหารที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบันทุกประการ

ผนวก ด มาตรฐานนักทำลายวัตถุระเบิด ประกอบระเบียบกองทัพบก
ว่าด้วย การทำลายกระสุนและวัตถุระเบิด พ.ศ. 2547

1. กล่าวทั่วไป

การทำลายวัตถุระเบิด หมายถึง การทำลาย กระสุน, วัตถุระเบิด , วัตถุเคมี และไพโรเทคนิค ดังนั้นการปฏิบัติการทำลายวัตถุระเบิด จึงเป็นงานที่มีอันตราย เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติการทำลายวัตถุระเบิด นอกจากจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้โดยเฉพาะแล้วยังต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถอยู่ในระดับมาตรฐานนักทำลายวัตถุระเบิดตามที่กำหนด อีกด้วย

2. มาตรฐานนักทำลายวัตถุระเบิด

มาตรฐานนักทำลายวัตถุระเบิดวัดจาก ความรู้ ความสามารถ สุขภาพ และสมรรถภาพร่างกาย โดยคณะกรรมการทดสอบมาตรฐานนักทำลายวัตถุระเบิด กรมสรรพาวุธทหารบก เป็นผู้รับผิดชอบ การทดสอบมาตรฐานนักทำลายวัตถุระเบิด

3. การทดสอบมาตรฐานนักทำลายวัตถุระเบิด ประกอบด้วย การทดสอบดังนี้

3.1 ภาคทฤษฎี : ผู้เข้ารับการทดสอบต้องผ่านเกณฑ์ทดสอบไม่น้อยกว่า 70 % ของแต่ละหัวข้อการทดสอบ โดยมีหัวข้อการทดสอบดังนี้

- 3.1.1 วัตถุระเบิดและการทำลาย
- 3.1.2 เครื่องมือและอุปกรณ์การทำลาย
- 3.1.3 กฎแห่งความปลอดภัย

3.2 ภาคปฏิบัติ : ผู้เข้ารับการทดสอบต้องผ่านเกณฑ์ทดสอบไม่น้อยกว่า 70 % ของแต่ละหัวข้อการทดสอบ โดยมีหัวข้อการทดสอบดังนี้

- 3.2.1 การปฏิบัติการทำลายและการใช้อุปกรณ์การทำลาย
- 3.2.2 การพิสูจน์ทราบสรรพาวุธระเบิด
- 3.2.3 การใช้เครื่องมือพิเศษในการเก็บกู้และทำให้ปลอดภัย
- 3.2.4 การแก้ปัญหาตามหน้าที่ในเหตุการณ์ทำลายล้างวัตถุระเบิด
- 3.2.5 การปฏิบัติตามกฎแห่งความปลอดภัย

3.3 การตรวจร่างกาย : ผู้เข้ารับการทดสอบต้องเข้ารับการตรวจร่างกาย ที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า กรมแพทย์ทหารบก และผลการตรวจต้องอยู่ในเกณฑ์ไม่ขัดต่อการปฏิบัติงานทำลายวัตถุระเบิด โดยมีรายการตรวจดังนี้

- 3.3.1 ตรวจ ตา หู คอ จมูก
- 3.3.2 ตรวจเลือด หาเชื้อ HIV
- 3.3.3 ตรวจหา สารเสพติดในปัสสาวะ
- 3.3.4 ตรวจหัวใจด้วยคลื่นไฟฟ้า
- 3.3.5 ตรวจสุขภาพปอดด้วยฟิล์มใหญ่
- 3.3.6 ตรวจโรคติดต่อร้ายแรง
- 3.3.7 ตรวจสุขภาพจิต

3.3.8 ตรวจโรคพิษสุราเรื้อรัง

3.4 การทดสอบสมรรถภาพร่างกาย

ผู้เข้ารับการทดสอบต้องผ่านเกณฑ์ทดสอบสมรรถภาพร่างกายเฉลี่ย 80 % ตามเกณฑ์อายุที่กองทัพบกกำหนดและมีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน โดยมีรายการทดสอบดังนี้

3.4.1 วิ่งระยะทาง 2 กิโลเมตร

3.4.2 ดันพื้น

3.4.3 ลุก - นั่ง

4. ผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานนักทำลายวัตถุระเบิด

เจ้าหน้าที่ทำลายประจำต้องเข้ารับการทดสอบมาตรฐานนักทำลายวัตถุระเบิดอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

5. การพิจารณาผลการทดสอบมาตรฐานนักทำลายวัตถุระเบิด

เจ้าหน้าที่ทำลายประจำที่เข้ารับการทดสอบมาตรฐานนักทำลายวัตถุระเบิด ต้องมีผลการทดสอบผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ 3 ผู้เข้ารับการทดสอบที่มีผลการทดสอบต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ 3 ให้พิจารณาทดสอบซ้ำอีก 1 ครั้ง ภายใน 30 วัน นับจากวันทำการทดสอบแล้วไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด หากผลการทดสอบซ้ำยังคงไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดต้องถูกปรับย้ายออกจากตำแหน่งเจ้าหน้าที่ทำลายประจำ

6. การปรับย้ายเจ้าหน้าที่ทำลายประจำ

การปรับย้ายกำลังพลพ้นจากตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ทำลายประจำ ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งดังนี้

6.1 ปรับย้ายปกติตามแนวทางรับราชการ

6.2 อายุเกิน 50 ปี

6.3 ผลการทดสอบ มาตรฐานนักทำลายวัตถุระเบิด ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 2 ครั้ง ติดต่อกัน

6.4 ฝ่าฝืน หรือทำผิดกฎแห่งความปลอดภัยในการทำลายวัตถุระเบิด

6.5 ผู้ที่อยู่ในหลักเกณฑ์ข้อ 6.2 หากกรมสรรพาวุธทหารบกยังไม่สามารถบรรจุกำลังพลทดแทนที่เหมาะสมได้ ให้อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะบรรจุกำลังพลทดแทนได้

* * * * *